

Giới thiệu Cực Phẩm Đào Hoa Vận Convert

Hoàng Tường Vân không biết đây là làm sao vậy, từ chuyển vào trong thành, đào hoa tự vương được ủa ra đại bọt khí! Kỳ thật, hẳn thâm nghĩ qua kiếm tiền nuôi gia đình qua đơn giản cuộc sống, chính là hết lần này tới lần khác bị cực phẩm mỹ nhân vây quanh vờn quanh, luôn náo gà bay chó chạy. . Như vậy tao ngộ gặp, hẳn là gọi là Cực Phẩm Đào Hoa Vận a.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đào Hoa Vận Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: sự phát đột nhiên

"Hoàng Tường Vân, điện thoại của người!"

Hoàng Tường Vân vừa đi vào ký túc xá, điện thoại tự vang lên. Bạn cùng phòng tiếp lên, càng làm điện thoại đưa cho hắn.

"Ngài khỏe chứ, ta là Hoàng Tường Vân."

"Tiểu Ngũ, ta là người Lâm di. . . Người trở về một chuyến a. Mẹ người sinh bệnh !"

Hoàng Tường Vân trong nội tâm lộp bộp xuống, Lâm di luôn luôn là cá còi mỡ người, nói chuyện trước ba phần cười, rất ít nghe được nàng dùng thấp như vậy chìm nghiêm túc ngữ khí nói chuyện nhiều.

Hắn không dám lại nghĩ tiếp, run giọng hỏi: "Lâm di, mẹ của ta rốt cuộc làm sao vậy?"

Lâm di bên kia trầm mặc hạ xuống, sau nửa giờ nói: "Tại thành phố bệnh viện kiểm tra, nói là dạ dày ung thư! . . . Vân tử, người cần phải muốn lái một chút, mẹ người hiện tại tinh thần cũng không lớn hảo, người cũng đừng thêm phiền a."

Hoàng Tường Vân trong óc cảm giác trống rỗng, sắc mặt tái nhợt vô cùng. Nước mắt trong nháy mắt tự chảy về mặt, hắn hít một hơi, run giọng nói: "Lâm di, ngài yên tâm đi. Ta không sao nhân! Hôm nay ta liền chạy trở về."

"Vậy người trên đường chú ý a, ta không nói nhiều!" Lâm di nửa giờ cúp điện thoại. Hoàng Tường Vân cầm điện thoại hai mắt đăm đăm ngồi chảy một hồi lâu lệ, mới hít và một hơi. Đi ra ngoài rửa mặt, trở lại ký túc xá ghé vào bàn làm việc thượng ghi trong chốc lát, sau đó ra ký túc xá lâu, đi vào ký túc xá.

Đi đến phòng quản lý phía trước, hắn gõ cửa.

"Mời đến!" Uy nghiêm giọng nam trong cửa vang lên.

Hoàng Tường Vân đẩy cửa đi vào. Thực một phía sau bàn làm việc, có chút mập ra lâm quản lý đang ngồi ở da thật lão bản trong ghế cúi đầu viết cái gì. Nghe thấy cước bộ của hắn thanh âm, ngừng đầu lên. Chứng kiến là hắn, đầu tiên là sửng sốt, sau đó mỉm cười hỏi: "Tiểu Hoàng, có chuyện gì nhân sao?"

Hoàng Tường Vân đem trong tay giấy đưa cho lâm quản lý. "Quản lý, mẫu thân của ta sinh bệnh nặng, ta phải đi về chiếu cố. . . Cảm tạ ngài cho tới nay chiếu cố cùng bồi dưỡng!"

Lâm quản lý mỉm cười mặt thoáng cái cứng đờ, bà từ chức tin đặt ở trên mặt bàn, dùng xem kỹ ánh mắt nhìn hắn. Một chút mới nói: "Ta nhưng cấp cho người giả! . . . Tiểu Hoàng a, người theo ta nói thật, có phải là có những công ty khác ra rất cao tiền lương mời người."

Hoàng Tường Vân lúc này tâm tình rất phiền, chính là lại không tốt đối lâm quản lý nổi giận. Lâm quản lý đối với hắn có ơn tri ngộ, hẳn là cá có ơn lo đáp người, cũng là lý trí người, hiểu được như thế nào khổng chế tâm tình của mình.

"Quản lý, trong nhà của ta vừa cho ta đến đây điện thoại, nói mẫu thân của ta được dạ dày ung thư. Hai ta cá mọi người đều ở học trung học, trong nhà không có người chiếu cố mẫu thân của ta, nói sau nàng hiện tại tâm tình cũng quá kém. . . Mẫu thân của ta vì chiếu cố chúng ta huynh muội ba cái ngâm đắng nuốt cay nhiều năm như vậy, còn không có hưởng qua phúc. Hiện tại nàng. . . Ta. . ."

Hoàng Tường Vân nói không được nữa, nước mắt lại ngăn không được chảy đầy mặt. Lâm quản lý lúc này mới nghĩ đến hắn lúc trước tự con mắt rất hồng, xem ra đây là thật, chính mình hiểu lầm đứa nhỏ này !

Lâm quản lý đứng dậy, bà khăn giấy đưa cho hắn. Vỗ bờ vai của hắn xin lỗi nói: "Thực xin lỗi, Tiểu Hoàng, ta trách oan người. Người từ chức xin ta phê chuẩn. . . Ta là thực không muốn thả người đi, bất quá ra chuyện như vậy, người làm như vậy hoàn toàn chính xác, làm nữ tử hẳn là có khóa hiểu tâm. . . Ta cùng tải vụ lên tiếng kêu gọi, người đi bà tiền lương tiền thưởng đều dẫn đi. . . Đúng rồi, còn có quý thưởng cùng cả năm thưởng cũng cùng một chỗ dẫn. Vốn tính toán qua vài ngày phát, người. . . Tiểu Hoàng, chờ người từ nay về sau nghĩ trở ra công tác thời điểm, tự đến nơi này của ta. Trong lúc này cửa chính tùy thời cho người rộng mở!"

Hoàng Tường Vân lau khô nước mắt, cảm kích cho lâm quản lý bái: "Quản lý, cảm ơn ngài! Nếu như ta từ nay về sau đi ra công tác, nhất định còn tới ngài người này! . . . Quản lý, này ta đi trước. . . Ngài chú ý thân thể, ta sau khi về nhà cho ngài gửi chút ít mật, cái kia đối với ngài chứng mất ngủ mới có lợi."

Lâm quản lý đưa hân đưa đến cửa ra vào, nghe xong hân lời này trong nội tâm ám áp. Vỗ bờ vai của hân nói: "Tiểu Hoàng, trở về trước xử lý sự tình trong nhà. Khác đều là thứ yếu. . . Tốt lắm, ta không tiễn ngươi, chúc ngươi một đường Thuận Phong! Nếu như có sự tình gì cần ta hỗ trợ, gọi điện thoại cho ta!"

Hoàng Tường Vân đáp ứng, lại cho lâm quản lý bái, xoay người ra văn phòng. Lâm quản lý đóng cửa lại sau, trở lại bàn công tác sau ngã ngối tại ghế da lý, thở dài: "Ài, ta thượng chỗ nữa tìm tốt như vậy thợ sửa chữa ? . . . Hiện tại nhâm lao Nhâm Oán người so với ** đều rất hiếm!"

Hoàng Tường Vân nhận được điện thoại giờ là buổi sáng hơn tám giờ, hơn chín điểm thời điểm, hân ngồi trên Xuân Thành tốc hành Tùng Giang thị xe khách. Trên đường đi cũng không biết là như thế nào quá khứ, lại ngẩng đầu giờ, đã đến thịnh vượng, may mắn hương.

"Dừng một cái, ta xuống xe!"

Xe đang muốn khởi động, nghe được hân tiếng la lại ngừng lại. Vốn xa trường muốn nói hân hai câu, vừa rồi đã hỏi có người hay không hạ, hân không có đáp ứng. Nhưng khi nhìn đến ánh mắt hân đỏ bừng, thoát nhìn rất không bình thường, sẽ đem lời nói nén trở về.

Cảm hành lý, Hoàng Tường Vân đánh cho một cỗ 212, một đường xóc nảy do hương thượng về tới truân lý.

Giờ phút này đã là lúc chạng vạng tối, tuyết trắng trắng như tuyết lý năm gia truân khỏi bếp lượn lơ, người trong thôn rộng truyền bá đang tại bày đặt hai người chuyển. Bọn tại hoan hô tung tăng như chim sẻ chơi đùa, thỉnh thoảng phóng một hai cái pháo. Tại kim sắc trời chiều chiếu rọi xuống, trong lúc này tràn đầy nồng đậm ngày lễ khí tức.

Chứng kiến có xe jeep tiến truân, bọn đều theo ở phía sau chạy một hồi, ô oa gọi dậy một mạch. Làm cho trung niên lái xe sư phó buồn cười.

Hiện tại đã là nông lịch tháng chạp lý, cự ly lễ mừng năm mới không đến chỉ có hơn nửa tháng .

Nếu thường ngày, Hoàng Tường Vân chứng kiến cảnh tượng như vậy nhất định sẽ thập phần vui vẻ. Có lẽ còn có thể nói chuyện tào lao vài câu —— hân yêu mến lễ mừng năm mới, yêu mến truân lý lễ mừng năm mới loại này náo nhiệt hào khí. Chính là giờ phút này, tâm tình của hân càng phát ra trầm trọng. . . Mẫu thân bị bệnh, coi như là mỗi ngày lễ mừng năm mới lại có ý gì ?

"Là nhà này sao?"

"Ừ!"

Hoàng Tường Vân trả tiền rồi tiền xe, tại lái xe hoài nghi mục quang nhìn soi mói, tuấn lãng cao lớn thoát nhìn rất giống nhà giàu đệ tử hân đẩy ra tám ván gỗ môn, dẫn theo hành lý đi vào cái này có hai gian tiểu thổ phòng trong sân.

Sân nhỏ như cũ là làm như vậy sạch. Đại hoàng cầu gặp có người tiến viện, đồ chó sủa vài tiếng, thấy rõ là nhà mình hồi lâu không thấy nam chủ nhân, liền xông đưa cái đuôi hừ hừ lên, thần sắc rất là vui sướng.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đào Hoa Vận Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

chương 2: mẫu thân Lâm di

"Tiểu Ngũ, ngươi tại sao trở về rồi?"

Đang nằm tại đầu giường đặt gần lò sưởi truyền nước biển Lý Lan Chi nỗ lực ngồi dậy, gầy gò trên mặt biểu lộ rất phong phú. Nàng kinh ngạc lại có chút ít sợ hãi nhìn xem con của mình. Hoàng Tường Vân buông gì đó, tranh thủ thời gian vịn nàng nằm xuống, cười nói: "Mẹ, nhanh nằm xuống. Lâm di nói ngươi bị bệnh, ta trở lại đến xem."

"Tự miệng nàng nhanh! Cũng không phải là cái gì bệnh nặng, nhìn cái gì vậy. . . Tiểu Ngũ, vậy ngươi công tác làm sao a?" Lý Lan Chi nhìn xem đang tại thoát áo lông thú con, trong mắt tràn đầy ưu sầu. Nàng hoài nghi, bệnh của mình tám phần lâm tỷ nói cho hân nghe, vừa rồi nàng xem đến đứa con xoay người giờ trong mắt lệ lóng lánh.

Hoàng Tường Vân hít và một hơi, đem nước mắt nén trở về. Theo của mình trong rương xuất ra một túi hắc chi ma hồ, mở ra cho mẫu thân vọt lên một ly.

Hoàng Tường Vân trước kia thượng trung chuyên thời điểm cho mẫu thân mua qua chi ma hồ, nàng tuy nhiên yêu mến, nhưng vẫn là đều để lại cho hần và Kiều Kiều Nhu Nhu. Có thể đại muội Hoàng Kiều Kiều hai muội Hoàng Nhu Nhu đều cùng hần hiểu chuyện nhân, không nở ăn.

Kết quả, cuối cùng này túi chi ma hồ chỉ ăn một điểm, còn lại đều ẩm mốc meo, chích thật đáng tiếc ném đi.

"Mẹ, ta mời giả, người đừng lo lắng công tác của ta. . . Mẹ, chịu chút chi ma hồ. Cái này đối thân thể mới có lợi."

Hoàng Tường Vân đem mẫu thân vịn lên, làm cho nàng ta kháo tại trên người của mình, sau đó dùng muống nhỏ đút cho nàng ăn. Nàng lần này không có từ chối, chính là ăn ăn tựa ôm hần khóc lên.

Từ nhỏ đến lớn, Hoàng Tường Vân đều không gặp mẫu thân đã khóc, chính là hiện tại nàng chẳng những khóc, còn khóc được thương tâm như vậy khổ sở, như vậy tê tâm liệt phế ruột gan đứt từng khúc!

Hoàng Tường Vân buông chén, ôm thật chặt mẫu thân, con mắt hồng hồng, nhưng không có lại rơi lệ. . . Theo hiện tại lên, hần thì không thể lại rơi lệ, bởi vì hần sau này sẽ là cái nhà này cây trụ cùng lưng!

Khóc đã lâu, Lí Lan Chi tiếng khóc mới dần dần nhỏ lại. Hoàng Tường Vân cúi đầu xem xét, mẫu thân nhắm xinh đẹp mắt to, thật dài vênh lên vênh lên lông mi có chút rung động, còn đang nhẹ nhàng khóc thút thít. . . Nàng đang ngủ!

Hoàng Tường Vân đem mẫu thân buông nằm xong, nhìn xem xâu châm đã đánh xong, liền thuận thực ôn nhu nhỏ, dùng miếng bông tại nàng nho nhỏ trên mu bàn tay đặt nhẹ .

Nhìn xem mẫu thân vốn nên tuổi trẻ xinh đẹp trước mặt khổng, hiện tại trở nên tiều tụy như vậy, Hoàng Tường Vân trong đầu đau đến không được!

Hần dùng đại tay nắm lấy mẫu thân thô ráp tay nhỏ bé, cho nàng dịch dịch chần mền, tựa ở trên tường thật dài thở dài. Nhớ tới mẫu thân cả đời này, trong đầu càng đau!

Lí Lan Chi cũng không phải Hoàng Tường Vân thân sinh mẫu thân. Hoàng Tường Vân là trong bệnh viện đưa trẻ bị vứt bỏ, bị đi bệnh viện xem bệnh Lí Lan Chi tỷ tỷ phụ ôm trở về gia nuôi dưỡng. Khi đó bọn họ đã kết hôn nhiều năm, nhưng vẫn không có tiểu hài nhi, nhìn rất nhiều bệnh viện, cũng biết không rõ bệnh tình. Đuổi hai người mấy tuổi đều đại, chính là muốn nuôi con nuôi một cái, Hoàng Tường Vân liền kịp thời xuất hiện! Không thể không nói, đây là Hoàng Tường Vân cùng Hoàng gia vợ chồng duyên phận.

Cứ như vậy, Hoàng Tường Vân thành Hoàng gia nuôi con. Tuy nhiên Hoàng gia gia cảnh không tốt, chính là đối với hần đưa con trai này lại coi như con người, từ nhỏ hần sẽ không nếm qua cái gì khổ.

Nhắc tới cũng là thần kỳ, Hoàng Tường Vân đến Hoàng gia sau hơn hai năm, Lí Lan Chi tỷ tỷ liền có bầu, sinh hạ một đôi phấn điều ngọc mài nữ nhân: Hoàng Kiều Kiều Hoàng Nhu Nhu.

Không đến ba năm, Hoàng gia chẳng những có hài tử, còn nữ nhân song toàn, điều này làm cho Hoàng gia vợ chồng vui mừng không thôi. Khi đó, từ nhỏ phụ mẫu đều mất, cho tỷ tỷ phụ một tay nuôi lớn Lí Lan Chi còn chỉ có mười mấy tuổi, đang tại lên tiểu học.

Hoàng gia vợ chồng rất có khả năng, hơn nữa cân não cũng sống. Dần dần, Hoàng gia bắt đầu có tiền, thời gian càng ngày càng dư dả.

Nếu như một mực tiếp tục như vậy, Lí Lan Chi cùng Hoàng Tường Vân cùng với Hoàng Kiều Kiều Hoàng Nhu Nhu trôi qua rất nhẹ nhàng, vận mệnh cũng sẽ không là về sau như vậy đau khổ.

Chính là, tựa tại Lí Lan Chi mười sáu tuổi năm đó, nàng bắt được thị trọng điểm cao trung trúng tuyển thông tri thư không lâu sau, Hoàng gia vợ chồng nông dùng vòng bốn xe tựa tại trên đường lớn bị một chiếc xe buýt chen vào bên đường lại thăm sâu vừa rộng còn tràn đầy Vũ Thủy đại hãm hào lí!

Một xe hàng, người còn có vòng bốn xe đều tại cái đó ngày mùa hè ban đêm bao phủ ở đằng kia đáng giận sâu hào lí. Đẳng phát hiện thời điểm, đã là thủy bị bốc hơi rơi một ít vài ngày sau!

Hạnh phúc cùng bất hạnh, chỉ là một ít tuyến chi cách!

Lí Lan Chi an táng hết tỷ tỷ phụ, trong nhà đã nghèo rớt mồng tơi, còn thiếu không ít nợ bên ngoài. Nhưng khi nhìn đáng thương Hoàng Tường Vân cùng Kiều Kiều Nhu Nhu, nàng biết mình đại học mộng đã không cách nào thực hiện——nàng muốn chiếu cố cái này ba đứa bé, còn niệm cái gì cao trung!

Cứ như vậy, Lí Lan Chi thành ba đứa bé thứ hai "Mụ mụ". Ngậm đắng nuốt cay, không biết đã gặp phải nhiều ít đau khổ, mới lao đao đi tới hôm nay!

Mất thấy, Hoàng Tường Vân trung chuyên tốt nghiệp có phần hảo công tác, muốn hưởng phúc thời điểm, nàng lại phải ung thư! Nàng chỉ so với Hoàng Tường Vân đại tám tuổi, năm nay mới hai mươi tám a!

Nghĩ đến mẫu thân hay là đoá hoa bình thường tuổi, nghĩ đến nàng còn không có trải qua tình yêu, nghĩ đến nhiều năm như vậy yên lặng trả giá, nghĩ đến nàng bị thăm nhân sinh, Hoàng Tường Vân trong đầu đau đến muốn chết! . . . Hần và hai cái muội muội đối Lí Lan Chi cảm tình, là người bình thường

căn bản không cách nào nhận thức !

Hoàng Tường Vân đem mẫu thân hơi lạnh tay nhỏ bé phóng trong tay ấm , nhẹ nhàng hôn, trong nội tâm âm thầm thì: "Mẹ mẹ, coi như là ta đánh bạc cái này mệnh, cũng nhất định phải làm cho ngài sống sót! Vận mệnh không nên như vậy không công bình. . ."

Đang nghĩ ngợi, bỗng trong cửa bị đẩy ra, hàng xóm đồng thời cũng là mẫu thân hảo tỷ muội Lâm Tiểu Ngọc đi đến, chứng kiến Hoàng Tường Vân bộ dạng, trong nội tâm lại là chua xót lại là ấm áp: Vân Chi rốt cuộc là không có nuôi không tên tiểu tử này!

Nghĩ đến chính mình bao lớn tuổi, còn lẻ loi một mình. Lâm Tiểu Ngọc nhẹ nhàng thở dài một hơi. Hoàng Tường Vân nghe được nàng thở dài thanh âm, quay đầu đến là Lâm di, liền nhẹ nói: "Lâm di."

"Ừ. . . Mẹ ngươi ăn cái gì sao? Ta cho nàng nhin một ít cháo." Lâm Tiểu Ngọc chỉ chỉ đặt ở ngăn tủ thượng đang đắp cái nắp tiểu bồn.

Hoàng Tường Vân nhẹ gật đầu: "Cảm ơn Lâm di. Ta vừa rồi uy mẹ của ta ăn điểm hắc chi ma hồ. Lâm di, ngươi còn chưa ăn cơm a, chi ma hồ là ở chỗ này, ngươi cũng xong chút ít uống, đổi thân thể mới có lợi. Ta trong bọc còn có một túi, là mua cho ngươi."

Lâm Tiểu Ngọc trong nội tâm ấm áp, bất quá nhìn xem Lí Lan Chi này gầy gò trước mặt bâng, trong đầu lại tràn đầy ưu sầu. Nhẹ giọng hỏi: "Tiểu Ngũ, ngươi nghĩ kỹ làm sao bây giờ không có?"

Hoàng Tường Vân không chút do dự nói: "Nghĩ kỹ, ngày mai ta liền dẫn ta mẹ đi tỉnh thành xem bệnh. Chúng ta thị bệnh viện xem bệnh có đôi khi không chính xác, hay là đi tỉnh thành bệnh viện lớn hảo hảo nhìn một cái, nếu như chẩn đoán chính xác là cái này bệnh. Tựu nằm viện. . . Dù sao, ta sẽ nhường mẹ của ta hưởng phúc của chúng ta. . . Lâm di, ngươi nếu né tránh thân, cũng đi với ta a. Ta một người bề bộn không sống được."

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đào Hoa Vận Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

chương 3: sợ bóng sợ gió một hồi

Lâm Tiểu Ngọc cũng không chút do dự nói: "Lúc này có cái gì né tránh thân trốn không thoát thân, ngươi nói có đạo lý. Không chừng là chúng ta thị bệnh viện lầm lẫn, bọn họ có thể làm không ít qua chuyện này. . . Nghe ngươi vừa nói như vậy, ta lại là trong nội tâm rộng thoáng nhiều hơn. . . Mẹ ngươi không có yêu thương ngươi. . . Ta đây đi trở về, được tìm người giúp đỡ chúng ta chiếu nhìn một chút trong nhà."

Nói xong, Lâm Tiểu Ngọc tựu hấp tấp chính là đi . Hoàng Tường Vân làm cho hấn bả hắc chi ma hồ cầm, nàng cũng bất chấp, chỉ nói sau này hãy nói.

Nhìn xem Lâm di theo phía trước cửa sổ chọt lóe lên thân ảnh, Hoàng Tường Vân trong đầu ầm ồ o. Hấn là mẫu thân có thể có như vậy một cái hảo tỷ muội cảm thấy vui vẻ. . . Con người khi còn sống chính giữa, có thể chen chúc có một tốt như vậy bằng hữu, là một loại lớn lao may mắn!

Đêm nay, Hoàng Tường Vân tựu ôm lấy mẫu thân lặng yên vượt qua.

Sáng sớm hôm sau, Lâm Tiểu Ngọc mượn đến một chiếc xe taxi, Hoàng Tường Vân ôm đổi tốt lắm xuất môn quần áo Lí Lan Chi, cùng cầm bao cũng đổi lại xuất môn quần áo Lâm Tiểu Ngọc ngồi vào trong xe.

Xe taxi vốn tưởng đến hương thượng tựu xong việc nhân, không nghĩ tới Hoàng Tường Vân hỏi hấn có đi không tỉnh thành. Vừa nghe đây là đại việc a, sao có thể không đi ? Song phương đàm một chút, cuối cùng dùng bốn trăm nguyên thành giao.

Lâm Tiểu Ngọc gia cảnh cũng không nên, liền xe taxi đều là lần đầu tiên làm. Nàng có thể tìm tới xe này, là vì ngẫu nhiên gian được cái này người có tên phiến. Gặp Hoàng Tường Vân lại xe taxi đi tỉnh thành, trong nội tâm nàng càng phát ra bội phục, thay Lí Lan Chi cái này muội tử hảo phúc khí cao húng. Đương nhiên, cũng có chút ai oán chính mình vì sao không có gặp được nam nhân như vậy, hoặc là có dạng như vậy nữ. . . Ai, còn không có chỗ qua đối cùng , thượng chỗ lấy nữ tử đi!

Xe taxi tại mấy giờ sau đi tới tỉnh thành —— Xuân Thành. Tìm một cái khách sạn trước ở lại, Hoàng Tường Vân làm cho mẫu thân cùng Lâm Tiểu Ngọc ở chỗ này tắm rửa một cái. Tựu tiện ăn chút ít cơm trưa, sau đó phải đi xem bệnh.

Tỉnh thành bệnh viện có thiết nhiều gia, Hoàng Tường Vân tìm tốt nhất một nhà nhìn bệnh. Một phen sau khi kiểm tra, cuối cùng lão chuyên gia được ra một cái kết luận: loét dạ dày!

Hoàng Tường Vân mừng rỡ không thôi, bả trước chẩn đoán bệnh thư cho này lão chuyên gia. Lão chuyên gia nhìn sau mắt: "Đây là chuyện phiếm! Lang băm! Loét dạ dày có thể cho nhìn ra là u, đây là cái gì trình độ? . . . Ta nhưng dùng không chút do dự nói cho ngươi biết, chính là loét dạ dày. Từ

nay về sau chủ ý âm thực, ta cho người thêm mở chút ít móm thuốc thì tốt rồi. . . Về phần nàng hiện tại bệnh trạng, một người là tâm lý tác dụng, thứ hai là thể chất không tốt, người thứ ba là mệt nhọc quá độ, đệ tứ là cảm mạo còn chưa khỏe lưu loét. . . Tiểu tử, từ nay về sau hảo hảo chiếu cố vợ của người nhân, nàng không thể lại mệt nhọc!"

Lí Lan Chi mặt xoạt thoảng cái tịt hòng thấu, Lâm Tiểu Ngọc giờ phút này cũng vui vẻ cười rộ lên nói: "Đại phu, nàng là tiểu tử này mụ mụ!"

Lão chuyên gia thoảng cái sừng sốt, tiếp theo cười ha ha: "Có ý tứ, ta sống hơn sáu mươi năm, còn là lần đầu tiên chứng kiến như vậy có vợ chồng cùng mẩu tử. . . Tốt lắm, đây là phương thuốc. . . Ha ha, có ý tứ."

Thăng đến Hoàng Tường Vân bọn họ đi ra chuyên gia phòng khám bệnh thật xa, còn nghe được này lão đại phu tại ha ha cười. Hoàng Tường Vân ôm vịn mẫu thân cánh tay cùng eo nhỏ, cảm giác mẫu thân hô hấp rất loạn. Ngẩng đầu nhìn lên, phát hiện nàng ánh mắt nhân cùng thường ngày đặc biệt không giống với, chứng kiến hần nhìn lại, lập tức thấp đầu, mặt đỏ giống như muốn nhỏ máu ra bình thường, cổ cũng là!

Hoàng Tường Vân trong nội tâm chẳng biết tại sao "Phù phù" thoảng cái, đã cảm thấy giống như có đồ vật gì đó cùng trước kia trở nên không giống với lúc trước.

Lâm Tiểu Ngọc một mực cười. Thăng đến cảm hết được ra bệnh viện, về tới khách sạn, nàng còn đang cười! Cười đến mẩu tử hai cái đều toàn thân khó nhân.

"Người cười cái gì a! Thiệt là." Lí Lan Chi biết mình không có chuyện, tinh thần trạng thái lập tức đã khá nhiều, trên mặt đỏ ửng một mực không có cỏi ra đi.

Giờ phút này nàng tuy nhiên xuyên vô cùng thỏ, chính là hé ra khuôn mặt rất là thanh lệ động lòng người. Thoạt nhìn so với dĩ vãng ít nhất phải tuổi trẻ sáu bảy tuổi, như thế nào nhìn đều là cả hai mươi mới ra đầu tuổi trẻ giai nhân.

Lâm Tiểu Ngọc nhìn xem ngược ngùng hai mẹ con, rốt cục nhìn không được cười ha ha: "Đừng nói, này lão đại phu nói thực đúng. Các người nương lưỡng thấy thế nào đều không giống như là nương lưỡng, ngược lại như là một đôi hơi nhỏ vợ chồng. . . Muội tử, người lớn lên thật là tuổi trẻ, trước kia ta động không có nhìn ra. . . Sách sách, thực xứng a! . . . Tiểu Ngũ, người đối với người mẹ tốt như vậy, ngày hôm qua còn thân hơn không ngừng tới. Dù sao cũng không có huyết thống quan hệ, người dứt khoát sẽ đem mẹ người cưới đương vợ a, như vậy ta đây muội tử tự thật là hạnh phúc! . . . Đừng nóng vội, ta đi tắm rửa. . . Ở chỗ này tắm rửa có thể thật là thoải mái a. . ."

Lâm Tiểu Ngọc đi tắm rửa. Hoàng Tường Vân cùng Lí Lan Chi tuy nhiên cũng cho lời của nàng nói được trong nội tâm loạn thất bát tao, phịch vọt nhảy cá không để yên.

Hoàng Tường Vân hay là trước trấn định lại, đem không có ý tứ nhìn hần Lí Lan Chi đặt ở trong chăn, cỏi giày của nàng vợ cùng áo ngoài quần, cho nàng đắp kín mền, nhẹ giọng hỏi: "Mẹ, người buổi tối muốn ăn chút gì đó?"

Lí Lan Chi lúc này cũng trấn định lại, nhưng hai má hay là đỏ bừng, thoạt nhìn rất mê người. Nàng nhẹ nói: "Tiểu Ngũ, đã ta không sao nhân, người trở về đi làm a, công tác quan trọng hơn. . . Ta và người Lâm đi sau khi trở về, tự đem hành lý cho người gửi tới."

Hoàng Tường Vân trầm mặc một hồi nhân, nắm nàng tay nhỏ bé nói: "Mẹ, thầy thuốc cũng nói, thân thể của người không tốt, từ nay về sau không thể mệt mỏi. . . Kỳ thật ta lần này khi về nhà tự nghĩ kỹ, từ nay về sau tự tại gia hiếu kính ngài, chiếu cố Kiều Kiều cùng Nhu Nhu, ta không trở về trong lúc này đi làm!"

Xem mẫu thân còn muốn lên tiếng, hần dùng nhẹ tay nhẹ che miệng nhỏ của nàng nhân. Đây kỳ diệu xúc cảm làm cho hai người đáy lòng run lên, hần buông tay ra, tiếp tục ấm áp nàng luôn lạnh lạnh tay nhỏ bé, ôn nhu nói: "Mẹ, công tác nặng hơn nữa muốn, cũng không có ngài trọng yếu! Hơn nữa, Kiều Kiều Nhu Nhu cũng cần người tới chiếu cố, làm cho các nàng chính mình ngọc trong thành chúng ta cũng lo lắng không phải! . . . Tiền ở nơi nào đều có thể kiếm được, dựa vào con của người bốn sự, tại Tùng Giang kiếm nhiều tiền khả năng khó khăn, nhưng là duy trì chúng ta cuộc sống, vượt qua giàu có thời gian cũng không phải một kiện không cách nào thực hiện chuyện tình! . . . Mẹ, chuyện lần này nhân đề cho ta minh bạch cái gì mới là trọng yếu nhất. . . Mẹ, ngài trong lòng ta mới là trọng yếu nhất, công tác không coi vào đâu!"

"Mẹ, ngài một lát thôi. . . Lâm di, người buổi tối muốn ăn cái gì?"

Hoàng Tường Vân tại mẫu thân tay nhỏ bé hôn lên lại hôn, sau đó bỏ vào trong chăn, cho nàng dịch hảo chặn mền. Hần đáy mắt nồng đậm thâm tình làm cho Lí Lan Chi đáy lòng run rẩy, hạnh phúc cùng tim đập nhanh! Nàng ngoan ngoãn nhắm mắt lại, chính là hai má lại càng ngày càng là mặt hồng hào. . .

Lời của con, làm cho trong nội tâm nàng loạn loạn, ấm áp. . . Nói không rõ nói không rõ, đột nhiên trở nên rất ôn nhu rất ôn nhu. . .

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đào Hoa Vận Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

chương 4: Tường Vân nhiều đóa

Lâm Tiểu Ngọc lau bởi vì Hoàng Tường Vân lời nói mà chảy xuống không hiểu nước mắt, hít sâu một chút mới nói: "Tùy tiện a, cái gì đều. Chủ yếu là xem người mù mù thích ăn cái gì."

"Ừ, ta đây liền làm chủ cho ngài điểm chút ít thích ăn a."

Hoàng Tường Vân nói xong, Lâm Tiểu Ngọc tự nghe được cước bộ của hắn thanh cùng mở cửa đóng cửa thanh âm. Lâm Tiểu Ngọc theo trong bồn tắm đứng dậy, nhìn xem trong gương chính mình đường cong mỹ diệu đáng người, nhẹ nhàng sờ lên, không biết như thế nào, năng đột nhiên tưởng tượng cái này sờ thân thể của mình không phải là của mình tay, mà là Tiểu Ngũ tay. . .

Lâm Tiểu Ngọc về tới trong bồn tắm, bắt đầu xa tư liên tục, một đôi tay nhỏ bé tại thân thể của mình thượng du đi, cái mũi nhỏ cùng miệng nhỏ lí không thể khắc chế phát ra vô cùng mê người thanh âm. . .

Tỉnh thành tuy nhiên tên là Xuân Thành, nếu không phải bốn mùa như mùa xuân. Trên thực tế trong lúc này thì khí trời cùng Tùng Giang thị cũng không có gì khác biệt. Bất quá, càng là tại phồn hoa trong đô thị, tại khí trời rét lạnh lí khẳng định càng hội ấm áp một ít. Cái thành phố này so với trong nhà muốn ấm áp một ít.

Tối đêm Xuân Thành đã đèn đuốc sáng trưng. Trong lúc này tới gần nhà ga, ra khách sạn chính là vô cùng phồn hoa nhai đạo. Dòng xe cộ dòng người rộn ràng, làm cho người ta một loại rất náo nhiệt cảm giác.

Hoàng Tường Vân yêu mến phồn hoa đô thị. Sở dĩ yêu mến, là vì phồn hoa đô thị làm cho hắn cảm giác được chỗ đều là cơ hội, phát đạt cơ hội.

Hai năm trước trung chuyên tốt nghiệp hắn tự đi tới cái thành phố này, không có về nhà mình hương Tùng Giang thị phát triển. Chính là nguyên nhân này: Tùng Giang thị xa xa không có tỉnh thành phồn hoa!

Chính là hai năm sau hôm nay, hắn lại phải ly khai tòa tràn ngập cơ hội thành thị, buông tha cho một phần rất có tiền đồ lương cao chức nghiệp, trở lại Tùng Giang thị đi phát triển. . . Cái này chuyển biến mưu trí lịch trình, cũng là Hoàng Tường Vân chính thức bắt đầu đi vào thành thực giai đoạn nhai đạo.

Nói chuyện rất dễ dàng, tương há mồm, đụng đụng môi có thể. Nhưng khi có chút gió lạnh thổi tại Hoàng Tường Vân hầy còn có vẻ non nớt trên mặt, trong ánh mắt của hắn cũng có một chút mê mang: về nhà là nhất định phải trở lại, mẫu thân cùng hai cái muội muội cũng là nhất định phải hắn đi chiếu cố! Hiển nhiên, hắn phải mang theo mẫu thân đi Tùng Giang thị mưu sinh. . . Chính là, đi Tùng Giang thị hắn làm những thứ gì?

Hoàng Tường Vân bước chậm tại phồn hoa trên đường phố, chăm chú trình trọng lo lắng vấn đề này. Hắn không thể không chăm chú trình trọng, thậm chí còn có chút lo lắng —— hắn tiền trong tay có hạn, trong nhà không có tiền, càng không có gì có thể dựa vào giàu có thân thích bằng hữu. Nếu như hắn không nhanh chóng nghĩ kỹ vấn đề này, như vậy tàn khốc cuộc sống sự thật tương thị: miệng ăn núi lở!

Hắn nghĩ chính mình hội gì đó: duy tu trọng hình cơ giới là cường hạng; mấy vì tính trạng cơ duy tu cũng không yếu; hàn điện á hình cung hạn cùng công việc của thợ nguội kỹ thuật cũng không kém; Anh ngữ qua tứ cấp, khẩu ngữ dịch viết đều được thông qua; hành văn còn có thể, rất nhiều văn tự biến thành qua chữ chỉ đúc; học qua đầu bếp, hiểu được mát xa. . .

Như vậy cẩn thận tưởng tượng, Hoàng Tường Vân trong nội tâm tự mở sáng lên. Hắn phát hiện mình hội gì đó rất nhiều, vô luận Tùng Giang thị nhiều tiền khó lợi nhuận, hắn khẳng định cũng có thể nuôi sống người một nhà. Vấn đề chỉ là lợi nhuận nhiều lợi nhuận thiếu cùng duy trì nhiều duy trì thiếu vấn đề!

Đối tương lai cuộc sống có cự đại tin tưởng, Hoàng Tường Vân cước bộ nhẹ mau đứng lên. Đến giữa trưa mua đồ ăn cái kia tiệm cơm muốn hai huân hai tô một cái súp, cộng thêm vài hộp cơm, nóng hổi hấp dẫn theo trở về khách sạn.

Lí Lan Chi lúc ăn cơm tinh thần rõ ràng càng khá hơn một chút, lượng cơm ăn so với mấy ngày này muốn đại rất nhiều, ăn bán cặp lòng đựng cơm, còn uống không ít súp, ăn không ít món ăn. Tuy nhiên cùng trước kia bình thường thời điểm có chút chênh lệch, nhưng đã rất làm cho người ta vui mừng.

Lâm Tiểu Ngọc cùng Hoàng Tường Vân khẩu vị phi thường tốt, còn lại đồ ăn đều làm cho hai người bọn họ tiêu diệt. Ăn cơm xong, xoa có chút chống bụng, ba người xem TV.

Hai nhà bây giờ còn đều không có TV, truân lí có không ít người gia mua TV, nhưng cũng là hắc bạch nhiều hơn phân nửa. Có TV nhỏ nhỏ bé, không có trong lúc này lớn. Càng không có trong lúc này xem hiệu quả hảo, kênh nhiều như vậy!

Hoàng Tường Vân đối TV không quá cảm thấy hứng thú. Hiện tại đã xem như đi vào internet thời đại, internet phấn khích, mới là hắn chỗ yêu.

Không chịu nổi tịch mịch, Hoàng Tường Vân tự ra lên trên võng. Lâm Tiểu Ngọc cùng Lí Lan Chi không biết lên mạng là gì biểu diễn, chính xem TV nhìn say mê, khiến cho hắn cẩn thận một chút nhân, sớm đi trở về.

Hoàng Tường Vân đối kẻ bên này võng a không phải quá quen thuộc. Hiện tại tỉnh thành võng a cũng không phải rất nhiều, so với không được hắn đi công tác đi Bắc Kinh Thẩm Dương những kia hướng nam đại đô thị.

Hắn hỏi một chút trước sân khấu tiểu thư, xinh đẹp nữ hài nhi ngược lại người trong đồng đạo, nói cho hắn biết phụ cận thì có một nhà võng a. Nữ hài nhi rất lớn phượng, cảm thấy hắn lớn lên phong nhã, hơn nữa đặc biệt hảo ngoạn là hắn vừa nói lời nói tự mặt đỏ, tự hỏi hắn muốn QQ dây số.

Hoàng Tường Vân không nghĩ tới sẽ có như vậy điểm ngộ, liền đem mình võng số cho nàng, cũng hướng nàng muốn dây số. Hai người trao đổi võng số sau, liền có quản lý tới tra cương, cũng không kịp nói chuyện, tự cười cười tất cả bề bộn tất cả.

Hoàng Tường Vân đi tới nơi này gia tên là "Lam đêm" võng a. Cái này võng a quy mô không phải quá lớn, chỉ có ba bốn mươi đài máy móc, bắt quá không khí rất tốt, không giống hắn công ty phụ cận cái kia võng a chướng khí mù mịt, chửi bậy mấy ngày liền.

Bất quá, trong lúc này lên mạng không tiện nghỉ: mỗi tiếng đồng hồ 5 nguyên tiền. Hoàng Tường Vân tại cái khác võng a lên mạng, phần lớn 4 nguyên tiền. Tại Thẩm Dương lên mạng bình thường đều là mỗi tiếng đồng hồ 3 nguyên.

Lên mạng vật này đối với Hoàng Tường Vân mà nói, một mực đều đều cảm thấy có điểm xa xỉ. Cái này xa xỉ không phải đối với hắn trước kia mỗi tháng hai ba ngàn thu vào mà nói, là đối với hắn hiện tại gia đình kinh tế tình huống mà nói.

Bởi vì xa xỉ, cho nên mỗi một lần lên mạng, Hoàng Tường Vân đều phi thường quý trọng thời gian. Hắn bình thường cũng sẽ không đi chơi du hí, hoặc là xem phim. Hắn lên mạng phần lớn về sau là vì xem võng thượng tin tức, mặc dù là nói chuyện phiếm, cũng là có thói quen, sẽ không tìm những kia người nhảm chán nói bất nháo chuyện tình. Hơn nữa mặc dù là đang nói chuyện thiên thời điểm, hắn cũng sẽ không ngừng xem các loại hữu dụng tin tức cùng tri thức.

Lên mạng đối với Hoàng Tường Vân mà nói, là một loại học tập nạp điện là việc chính, ngu Nhạc Hưu rảnh rồi làm phụ hữu ích hoạt động!

Ngoại trừ xem sưu tin tức cùng nói chuyện phiếm, Hoàng Tường Vân ngẫu nhiên cũng đi một ít văn học loại diễn đàn cùng trang web. Nhìn xem thơ ca tiểu thuyết thú vị, ngẫu nhiên mình cũng phát một ít đi lên. Vô tình ý trong lúc đó, hắn còn thành một cái tên là "Tim mộng viên" diễn đàn chuyên mục bản chủ, nick name "Tường Vân nhiều đoá".

Hoàng Tường Vân gần nhất một mực bề bộn, đã gần một tháng không có lên mạng. Một gia nhập diễn đàn, tự chứng kiến hộp thư lý có tổng bản chủ cho thư của hắn tức: nhiều đoá, login hô ta. Của ta QQ số là ***.

Hoàng Tường Vân một bên quản lý chính mình cái kia "Tim hương tiểu trúc" thơ ca chuyên mục thiếp mời, một bên thượng QQ, bỏ thêm cái kia dây số.

Cơ hồ là lập tức, đối phương cũng bỏ thêm hắn. Tích tích tiếng vang trung, "Tim mộng viên" tổng bản chủ 'Duyên Mộng Huân' lam sắc tóc dài nữ hình cái đầu tự lóc lên.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đào Hoa Vận Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương 5: Duyên Mộng Huân

Duyên Mộng Huân: nhiều đoá, người người này làm gì vậy đi? Như thế nào luôn trốn cương?

Hoàng Tường Vân nhìn xem này vẫn tự sau phần nộ biểu lộ, cười trả lời: lãnh đạo, ta phải đi làm tích, không có biện pháp a. . .

Duyên Mộng Huân: lấy cớ. Đây đều là lấy cớ. Đàn ông các người am hiểu nhất đúng là tìm như vậy như vậy lấy cớ. . . Hừ hừ (khinh bỉ biểu lộ)

Hoàng Tường Vân không có nghĩ đến cái này tổng bản chủ như vậy hảo ngoạn, nói chuyện tựa như tiểu cô nương nhân duyên như, thờ phỉ phỉ.

Hắn trả lời: ta không là nam nhân. Đừng xem ta treo nam nhân hình cái đầu, trên thực tế ta là nữ nhân. . . Ta muốn cùng lão công a, chẳng lẽ người không cần phải sao?

Duyên Mộng Huân đầu tiên là đánh ra một cái thật to dấu chấm hỏi. Tiếp theo ném hai cái bom cùng hai bàn nóng hằm hạp bánh.

Hoàng Tường Vân nở nụ cười, trở về nàng một cái thẹn thùng một cái chảy mồ hôi cùng một cái si ngốc biểu lộ.

Duyên Mộng Huân một lát sau, trả lời: sạch cảm ta lừa đùa! Người rõ ràng là cá trường đại Hồ Tử quái thú thú, hết lần này tới lần khác muốn giả bộ thành ngây thơ tình yêu cuồng nhiệt thiếu nữ. . . Hồ thẹn không hổ thẹn a, người, ta nói!

Hoàng Tường Vân: không hổ thẹn, bởi vì người nói trường đại Hồ Tử quái thú thú không phải ta. . . Sẽ không đó là người chiếu chính mình ảnh chụp

làm miêu tả a. . . Nếu quả thật chính là như vậy, ta liền hội —— mờ hôi! Mờ hôi! Cự mờ hôi! Siêu mờ hôi! Vô địch mờ hôi! Nicaragua thác nước mờ hôi! Thành Cát Tư Hãn!

Hoàng Tường Vân xóa vài cái không tốt thiếp mời, lại đem mình ghi một thủ tiểu thơ phát đi lên, sau liền tiến nhập các loại tư chất tấn võng xem tin tức các loại tin tức.

Duyệt Mộng Huân: tần số nhìn! Mãnh liệt yêu cầu tần số nhìn! Ta muốn chính danh!

Hoàng Tường Vân thông qua nằng tần số nhìn yêu cầu, kết quả hẳn chứng kiến cửa sổ lí xuất hiện một cái lông mềm như nhung đáng yêu tiểu Cầu nhân! Tiểu gia hỏa này khá tốt kỳ dùng đầu lưỡi liếm cameras ! Tiểu Cầu nhân trên người, có một đôi tuyết trắng tay nhỏ bé cùng hai đoạn trắng như tuyết tiểu cánh tay.

Hoàng Tường Vân cười to, nhắm trúng hàng xóm tòa nữ hài nhi nhìn hẳn một cái. Hẳn vội vàng nói rõ thật có lỗi. Nữ hài nhi lác đầu, chứng kiến hẳn trên màn hình tiểu Cầu nhân, cũng nhìn không được nữa che miệng nở nụ cười. Mời đến bên cạnh bạn gái đến xem, hai cái nữ hài nhi nhìn xem này trên màn hình dáng điệu thơ ngây chồng chất tiểu Cầu nhân cười không ngừng.

Bên kia đã ở cười khanh khách. Tiếng cười rất êm tai, thúy sinh sinh ngọt. Hoàng Tường Vân xác định cảm giác của mình không có sai, nằng xác thực hay là tiểu cô nương nhân, tuổi tuyệt đối siêu bất quá 18 tuổi.

Tần số nhìn đóng. Hai cái nữ hài nhi ngồi trở về, còn cười không ngừng. Hoàng Tường Vân cũng cười, trả lời: lãnh đạo, người lớn lên thật đáng yêu, bất quá ngay cả có điểm không nói vệ sinh, liếm cameras trước, như thế nào cũng muốn chung một chung nấu một nấu nhiệt độ cao sát trùng gia trừ độc a! . . Ta có cá phi thường bức thiết cần ngài trả lời vấn đề: người là như thế nào học được dùng tiểu trào trào đánh chữ ?

Duyệt Mộng Huân: (bom, đao. . . Chắc chắn biểu lộ) này mới không phải ta đây, đó là người bán thẻ! Ta hiện tại mỗi ngày đem người bán thẻ đều đá lên chắc chắn chân, sau đó cho người liếm ta ném trên sàn nhà bánh bích quy mảnh. . . Hắc hắc, ta muốn hung hăng chà đạp người! Trừng phạt người cái này tên vô lại. . . Hiện tại ta liền đá người sao, đau không có?

Tần số nhìn lại mở, một đôi trắng như tuyết tiểu cước nha tại nhẹ nhàng đá đang tại liếm láp hồng sắc trên sàn nhà bánh bích quy mảnh cái kia bạch nhung nhưng tiểu Cầu.

"Xấu nhiều đóa, thối nhiều đóa, ta liền yêu mến đá nhà của ta tiểu nhiều đóa! . . . Nhiều đóa, đến liếm chủ nhân đầu ngón chân. . . Hảo, thực lâu linh! Tiểu Cầu nhiều đóa thật sự là nhất chích hảo tiểu Cầu. Ta nói bên kia phân thân xấu nhiều đóa, người nói có đúng hay không a. . . Khanh khách. . ."

Tần số nhìn tại tiểu Cầu nhân liếm láp này trắng như tuyết tiểu cước nha tầm cỡ loại đáng yêu chỉ đầu giờ, cho khanh khách đặc ý cười không ngừng tiểu nữ hài nhi tắt đi.

Bên cạnh hai cái nữ hài nhi chứng kiến cái này đoàn tần số nhìn, phải nhìn nữa Hoàng Tường Vân nick name "Tường Vân nhiều đóa", lập tức đều cười đến rút ra quá!

Hoàng Tường Vân lúc này cho Duyệt Mộng Huân khiến cho có chút buồn bực, chính là cũng hiểu được nằng đặc biệt thú vị, đặc biệt buồn cười. Trở lại người cũng không sợ ta ăn người đầu ngón chân đem đó com?

Duyệt Mộng Huân đã lâu mới trở lại: nha! Người người này, nhất định là vu bà chuyển thế. . . Ô ô, ta đã cho người cắn, chán ghét thối nhiều đóa, đem nay thượng không để cho người com ăn, không để cho người tiểu ở, cho người đi yết cả đem đại đường cái. . . Đáng giận, người xem nhân gia đầu ngón chân cho người cắn nhiều lắm lắm!

Tần số nhìn lại mở ra, chỉ thấy này chích tuyết Bạch Khả yêu tiểu cước nha đại mẫu chỉ trên đầu đã quấn lên khăn tay, trên mặt còn thông Hồng Nhất phiến, hình như là chảy ra máu tươi.

Tần số nhìn đóng. Hoàng Tường Vân quan tâm trở lại nằng: cắn được thật là không rõ a, người tái sao không đi xem thầy thuốc, còn có lòng dạ thanh thân theo ta nói chuyện phiếm? . . . Nhanh đi bệnh viện nhìn xem, lại đánh cuồng khuyến vắc-xin phòng bệnh a.

Duyệt Mộng Huân: khanh khách. . . Ngốc tiểu tử, ta lừa gạt người. Đó là ta cật sốt cả chưa lấy đồ, ta dùng khăn tay sát tới. . . Hắc hắc, nhìn ngốc tiểu tử còn man có yêu tâm sao. . . Không tệ không tệ, trẻ nhỏ dễ dạy!

Hoàng Tường Vân: ha ha, tiểu nha đầu, còn rất tinh nghịch. . . Chú ý ca ca đánh người cái mông a!

Duyệt Mộng Huân: (khinh bỉ biểu lộ) nói người là quái thúc thúc thật đúng là quái thúc thúc, làm gì vậy không cần dùng phương thức, cần phải muốn đánh nhân gia lại vênh lên lại tròn tới cực kì cho rằng nhất làm ngạo cái mông? . . . Hảo ** a người, lưu manh nhiều đóa, sắc lang nhiều đóa!

Hoàng Tường Vân phát hiện Duyệt Mộng Huân nói chuyện rất đáng yêu, đều khiến hẳn muốn cười, cảm thấy rất vui vẻ. Hẳn phát hiện nguyên lai nói chuyện phiếm cũng là một việc rất chuyện thú vị, trước kia hẳn làm sao lại không có phát hiện ?

Hoàng Tường Vân: đánh thí thí là một loại truyền thống cao thượng không gì sánh kịp trừng phạt phương thức. Thực tế thích hợp trừng phạt người như vậy không nghe lời yêu trang đại nhân tiểu nữ hài nhi. . . Từ nay về sau muốn ngoan ngoãn a, nếu không mỗi ngày sớm trung muộn đánh người ba ngưng cái mông, làm cho ghế cái ghế giường một chút sự vật cùng người cái mông không cách nào làm tiếp xúc thân mật. Chỉ có thể nhìn, không thể ngồi, tham cũng muốn thêm ăn người chịu không được!

Duyệt Mộng Huân: cất, ta mới không sợ lý. Người lại không thể thực tới đánh ta cái mông. . . Hi hi, ta cho người biết một bí mật: của ta cái mông cũng mỗi ngày đều dùng mặt màng tói, tựa như quảng cáo thảo luận, tựa như mới đã lột da trứng gà luộc đồng dạng thủy nộn thủy nộn a! . . . Tham người đại sắc lang nhiều đóa! . . . Người nếu thật dám, ta liền cho người đánh. . . Khanh khách. . .

Hoàng Tường Vân buồn cười, đồng thời cũng thầm than hiện tại tiểu nha đầu thật sự là quá cả gan làm loạn tư tưởng giải phóng, nói cái gì cũng dám nói!

Hoàng Tường Vân: tiểu Nha Nha, người hay là giữ lại chính mình đương bữa sáng đến ăn đi. Ta không thích trứng gà luộc, ta chỉ thích đậu hũ nào!

Duyệt Mộng Huân: của ta cái mông vỗ, tựa như đậu hũ nào đồng dạng tuyệt trắng tươi mới a! Người muốn ăn không?

Hoàng Tường Vân phát mồ hôi biểu lộ, còn có si ngốc cùng chóng mặt biểu lộ, cùng với chấp tay tỏ vẻ bội phục biểu lộ.

Duyệt Mộng Huân: ai nha, không cùng người hàn huyền, ta mụ mụ đã trở lại, bắt được ta liền gặp nạn. . . 886!

Tiếp theo, nàng lại phát lại bỏ sung một cái tin tức: số di động của ta ***, vừa rồi vong nói chính sự ! Khoảng ta. . .

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đào Hoa Vận Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương 6: tiền nhuận bút

Hoàng Tường Vân lấy ra điện thoại, nhớ kỹ dãy số. Điện thoại là công ty để cho tiện công tác cho hần bội, bán sau phục vụ ngành chính thức công đều có. Hần tuy nhiên từ chức, cái này điện thoại nhưng không có thu đi lên.

Hoàng Tường Vân cho Duyệt Mộng Huân phát một cái tin nhắn: tiểu Nha Nha, chuyện gì?

Duyệt Mộng Huân rất nhanh trả lời: thối nhiều đóa, không cho phép báo ta tiểu Nha Nha. . . Ta gần nhất có người bằng hữu làm bài này học sách báo, hần đối với người thơ ca cùng tiểu thuyết đều rất dám hứng thú. Cho nên nếu như trong tay người còn có cái gì tồn cáo, tựa cho ta gửi tới một phần, ta cho nàng tổng đi xem. . . Đến lúc đó cầm tiền nhuận bút, đừng quên mời ta ăn cơm a!

Hoàng Tường Vân không nghĩ tới còn có chuyện tốt như vậy nhân, hần tiểu thuyết chính là gần đây chưa có người hỏi thăm. Trả lời: thơ ca có rất nhiều, tiểu thuyết càng nhiều. . . Muốn sao?

Duyệt Mộng Huân: muốn! Gửi đến cái này địa chỉ. ***

Hoàng Tường Vân trả lời: hảo, ta sẽ dùng tốc độ nhanh nhất gửi quá khứ. Cầm tiền nhuận bút mời người đi Hương Cách Lí Lạp dùng trà trứng. Ha ha.

Duyệt Mộng Huân: quý hẹp hòi! Mụ mụ gọi ta có việc nhân, lại trò chuyện!

Hoàng Tường Vân trở về một điều cuối cùng tin tức: lại trò chuyện.

Hoàng Tường Vân cùng Duyệt Mộng Huân trò chuyện được rất vui vẻ, cảm thấy đêm nay rất có thu hoạch. Hần mỉm cười đưa di động ước lượng tiền túi áo, lại xem nổi lên tin tức. Hần còn có mấy không sai bạn trên mạng, đáng tiếc đều không online. Đơn giản tựa đóng QQ.

"Ai nha, thật đáng ghét, chấm dứt không xong."

Hoàng Tường Vân bên cạnh cô bé kia nhân luồng cuống tay chân gõ bàn phím, trong miệng phiền não nói thầm. Hoàng Tường Vân nhìn thoáng qua, nguyên lai là đụng phải vô hạn bắn ra cửa sổ.

Hoàng Tường Vân đoán nữ hài tử này chỉ sợ là không thường lên mạng, hoặc là chính là đối cái này không hiểu lắm. Nhắc nhở nàng: "Theo như Alt khóa cùng F4 khóa."

Nữ hài nhi đỏ mặt không có ý tứ nhìn hần một cái, dựa theo hần nói phương pháp thử một chút, tất cả websites lập tức toàn bộ bị tắt đi. Nàng nhẹ nhàng thở ra, nếu lại quan không xong, vừa muốn trọng khai. Nàng đã trọng khai nhiều lần, khiến cho rất tâm phiền.

"Cảm ơn người." Nữ hài nhi cảm kích nói. Hoàng Tường Vân lúc này mới phát hiện nàng lớn lên rất đẹp, sừng sốt một chút, sau đó không thèm để ý chút nào lắc đầu: "Không cần khách khí!"

"Uy, có thể giúp ta lấy thoả cái cái này sao?" Nữ hài nhi bên cạnh nữ hài nhi hào phóng kêu Hoàng Tường Vân.

Hoàng Tường Vân nhẹ gật đầu, đứng người lên giúp nàng điều một chút đưa vào pháp."Từ nay về sau chuyển đổi đưa vào pháp dùng CTRL cùng SHIFT khóa. Chuyển đổi Trung Anh vẫn dùng SHIFT khóa. Lớn nhỏ ghi dùng. . ."

Hắn bà rất nhiều thường dùng mau lẹ khóa cách dùng đều nói cho hai cái nữ hài nhi, hai cái nữ hài nhi nghe hắn giảng thuật, thỉnh thoảng nhìn lên hắn khuôn mặt tuấn tú, hai khuôn mặt nhỏ nhắn đều đỏ bừng, con mắt đặc biệt sáng.

Hoàng Tường Vân cho các nàng thấy không có ý tứ, trở lại trên chỗ ngồi giờ mặt cùng cô đều hồng thắm, trên trán đều là rậm rạp mồ hôi nhàn. . . Hắn cái này vừa cùng lạ lẫm nữ sinh nói chuyện tự mặt đỏ khăn trương tạt xấu luôn sửa không được.

Chính là hắn không hiểu được, hắn thẹn thùng khăn trương biểu lộ làm cho hai cái nữ hài nhi cảm thấy rất đáng yêu, so với cái kia mặt dày mày dạn hoặc là chậm rãi mà nói nam sinh khá. Đối với hắn vốn sẽ không sai ấn tượng tốt hơn vài phần.

Hai cái nữ hài nhi cùng đi một chuyến toilet, lúc trở lại, hào phóng Tịnh Lệ nữ hài nhi hỏi Hoàng Tường Vân muốn QQ số. Hoàng Tường Vân tự nhiên cũng không có ý tứ không cần phải nhân gia dây số, vì vậy trên điện thoại di động lại thêm hai cái vòng số, gia lên nhà khách trước sân khấu cô bé kia nhân dây số, đã có ba cái.

Có điểm thẹn thùng xinh đẹp nữ hài nhi tiếp một chiếc điện thoại, cùng hào phóng nữ hài nhi cùng Hoàng Tường Vân nói lời từ biệt sau, tự vội vàng đi. Hoàng Tường Vân lại thượng trong chốc lát vòng, xem nhìn thời gian không còn sớm, cũng đứng dậy tính tiền trở về khách sạn.

Đi vào khách sạn, trước sân khấu thay đổi một cái khác nữ hài nhi. Hoàng Tường Vân vốn còn muốn cùng cô bé kia nhân chào hỏi, cái này cũng giảm đi.

Trở lại gian phòng của mình, đèn mở ra, Lâm di cùng mẫu thân lại cũng đã nằm ngủ. Trong phòng này có hai giường, các nàng ngủ hé ra, Hoàng Tường Vân ngủ hé ra.

Rửa mặt, Hoàng Tường Vân chính muốn ngủ, lại chứng kiến Lâm di bả chắn mền đá vắng ra, lộ ra một đôi tuyết trắng đùi đẹp. Này tuyết trắng chân dài làm cho hắn một hồi tim đập trống ngực. Ngưng thần tỉnh khí cho nàng đắp chăn xong, lúc này mới tắt đèn ngủ.

Hoàng Tường Vân không có chứng kiến, trong bóng tối Lâm Tiểu Ngọc mở mắt. Nhìn qua phương hướng của hắn, lộ ra ngượng ngùng ngọt ngào tiểu dung. Nàng này xấu hổ hỉ bộ dáng, lại giống nhau mỗi tình đầu thiếu nữ. . .

Vốn theo như Lí Lan Chi ý tứ, ngày hôm sau ba người trở về gia. Chính là Hoàng Tường Vân lại kiên trì đi vào tỉnh thành, như thế nào cũng muốn cho các nàng cùng trong nhà hai cái tiểu nha đầu mua thân lễ mừng năm mới quần áo.

Lí Lan Chi đối với cái này ngược lại là không có phản đối. Nàng không mua, nhưng là hảo tử muội đại thật xa cùng vội tới nàng xem bệnh, mua thân quần áo thật là hắn là. Kiều Kiều Nhu Nhu quần áo mới cũng không nhiều, mua thân cũng là hắn là. Cho nên hắn liền đồng ý Hoàng Tường Vân thuyết pháp.

Lí Lan Chi nhất định là không thể ra khách sạn mua quần áo, nhưng hiện tại ly khai người chiếu cố cũng là không có vấn đề —— hôm nay nàng cảm giác thân thể tốt lên rất nhiều, hoàn toàn đã không có trước đó vài ngày này nửa chết nửa sống cảm giác. . . Nàng không đi, mua quần áo nhiệm vụ tự do Hoàng Tường Vân cùng Lâm Tiểu Ngọc để hoàn thành.

Khách sạn cự ly nhà ga rất gần, mà nhà ga phụ cận chính là tỉnh trong nổi tiếng nhất trang phục bán sỉ thị trường —— hắc thủy đường trang phục bán sỉ thị trường.

Hoàng Tường Vân cùng Lâm Tiểu Ngọc đi hơn mười phút, đã đến hắc thủy đường trang phục thị trường. Trong lúc này trang phục cấp bậc không đồng nhất, là tốt là xấu, là mắc hay là tiện nghi, toàn bộ bằng mọi người nhân lực cùng khẩu tài.

Lâm Tiểu Ngọc thân mình là may, tại hương thượng còn mở ra tiểu trang phục điểm. Đừng xem không có mặc qua cái gì hảo quần áo, cũng không có bao nhiêu quần áo, nhưng là đối trang phục tuyệt đối là phi thường lành nghề. Hoàng Tường Vân tại Thẩm Dương thời điểm cũng muốn tốt đồng sự chạy qua không ít chỗ đó nổi tiếng năm yêu đường, bang muội muội của hắn bán quần áo, đối trang phục cũng phi thường lành nghề.

Hai người đi dạo một vòng lớn, quần áo tự lấy lòng. Lâm Tiểu Ngọc đáng người cùng Lí Lan Chi còn có Kiều Kiều Nhu Nhu không sai biệt lắm, cho nên chỉ cần do nàng đến thử y phục, tại kiều đáng cùng có chút nhỏ thượng thoả chú ý chút ít là được.

"Lâm di, chúng ta đi mua chút ít nội y a?" Đi ngang qua nội y điểm thời điểm, Hoàng Tường Vân không chút nghĩ ngợi nói.

Không nghe thấy Lâm di lên tiếng, quay đầu xem xét, Lâm di chính đỏ bừng cả khuôn mặt, dùng ngượng ngùng ánh mắt khác thường nhìn xem hắn. Hắn đột nhiên ý thức được lời của mình rất có vấn đề, mặt lập tức cũng đỏ.

Lâm Tiểu Ngọc kiều mỹ mắt trắng không còn chút máu, người can đảm hỏi: "Người dám cùng ta đi vào?"

Hoàng Tường Vân đối cái này ngược lại không quan tâm, hắn bán đều bán qua, còn sợ mua sao?"Vậy thì vào đi thôi." Hắn nói.

Lâm Tiểu Ngọc sững sờ, nghĩ thầm "Đứa nhỏ này thoạt nhìn rất thành thật, nguyên đến như vậy gan lớn, liền bán nữ nhân quần áo địa phương cũng dám tiến."

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đào Hoa Vận Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

chương 7: tồn kho trang phục

Đi vào nội y điểm sau, Lâm Tiểu Ngọc mới phát hiện Hoàng Tường Vân không ngừng gan lớn, hơn nữa đối với nữ nhân nội y rất lạnh nhạt. Cuối cùng chẳng những Lí Lan Chi cùng Kiều Kiều Nhu Nhu nội y là hân chọn lựa, chính là Lâm Tiểu Ngọc nội y cũng là.

Ngoại trừ mỗi người lưỡng sáo nội y quần, cộng thêm hai cái tiểu quần lót, Hoàng Tường Vân còn cho các nàng mỗi người mua lưỡng sáo quần áo trong quần lót: một bộ giữ ấm, một bộ bình thường. Còn có một bộ đồ ngủ cùng bất tất.

Hoàng Tường Vân biết rõ thiếp thân quần áo không giống với áo khoác, chất lượng tốt đi một chút thiếu chút nữa đều không sao cả, trên cơ bản tự xuyên một cái hình thức. Thiếp thân quần áo nhất định phải xuyên chất lượng tốt, nếu không đối thân thể hại quá lớn. Cho nên, mua những này quần áo mất tiền cũng không thể so với lúc trước mua áo khoác mất tiền thiếu.

Mua xong quần áo, Hoàng Tường Vân đã tiêu hết hơn một ngàn đồng tiền. Điều này làm cho Lâm Tiểu Ngọc vui vẻ đồng thời, rất là đau lòng —— lớn như vậy, bọn ta không có ở trên quần áo hoa qua nhiều tiền như vậy. . . Tiểu Ngũ trên người mặc quần áo cũng đều không phải là cái gì hảo quần áo, tuy nhiên nó thực cam lòng cho cho các nàng dùng tiền!

"Tiểu Ngũ, ngươi cũng mua thân quần áo a. . . Di, bộ này tây trang sẽ không sai." Hoàng Tường Vân cho Lâm Tiểu Ngọc lôi kéo vào một nhà trang phục điểm, xem nổi lên tây trang.

Hoàng Tường Vân đã rất nhiều năm không mặc tây phục, một mực cũng chỉ mặc rất tùy ý tiện nghi quần áo. Nhìn xem một bộ bộ trắng tây trang, hân cũng có chút tâm động: trên thực tế hân cũng biết, chính mình mặc tây phục rất có hình! Hơn nữa hảo tây trang tuyệt đối có thể sản ra người khí chất.

Ngắm lại cũng rất lâu không có mua qua y phục, hôm nay tự xa xỉ một bữa, mua một bộ tốt lắm. Hân cũng là lo lắng đến từ nay về sau đến Tùng Giang gây dựng sự nghiệp, có bộ hảo quần áo trang tô điểm là phải. Tùng Giang kinh tế không nhiều phát đạt, có thể là đối với quần áo rất là đề ý. Nếu xuyên thuy, sẽ cho người xem thường —— nói trắng ra là, chính là chỗ đó mọi người so với hư vinh, yêu trang phú.

Tuy nhiên Hoàng Tường Vân đối như vậy tư tưởng rất phản cảm, chính là nhập gia tùy tục, cũng muốn kịp thời chuyển biến quan niệm mới được!

Nhà này trang phục điểm rất lớn, ngoại trừ bán tây trang, còn đang vung hàng. Vung đều là nữ thức mao áo cùng quần jean các loại nữ trang, giá cả rất tiện nghi, không hỏi qua nhiều người, mua ít người.

Hoàng Tường Vân lơ đãng nghe được lão bản cùng có chút khách hàng đàm giá cả, nếu như hàng loạt đi, giá cả phi thường tiện nghi: mỗi vật 5 nguyên!

"Mỗi vật 5 nguyên? Thiệt hay giả? Dễ dàng như vậy?" Mặc dù trước kia Hoàng Tường Vân tại Thẩm Dương giúp đỡ đồng sự muội muội bán trang phục giờ, cũng nghe nói theo phía nam hoặc là địa phương có chút nhà xưởng thanh chiếm giữ cầm tồn kho phi thường tiện nghi, chính là cũng không có tiện nghi đến loại trình độ này a!

"5 nguyên tiền, liền nguyên liệu tiền đều khẳng định ra không được! Cái này nếu nắm bắt qua lại đi bán, cho dù một kiện bán 10 nguyên tiền, cũng lợi nhuận đại phát!"

Hoàng Tường Vân nghĩ xong, thập phần tâm động. Hân xem lão bản cau mày tại cả đề ý quần áo, tự đi qua cười hỏi: "Lão bản, ngươi cái này mao áo cùng quần jean có bao nhiêu vật?"

Lão bản sững sờ, ngẩng đầu nhìn hân, cảm thấy không giống như là việc buôn bán, hơn nữa hân cũng quá trẻ tuổi điểm. Chần chờ hỏi: "Như thế nào, ngươi nghĩ cầm hàng?"

Hoàng Tường Vân nhẹ gật đầu. Lão bản nói: "Quần jean có 1000 hơn, mao áo có 1000 nhiều vật. Còn có một chút quần vệ sinh cùng mao váy, này đều là tương đối cao đương hàng, bất quá nếu cầm hàng cũng không mắc. . . Ngươi nghĩ cầm nhiều ít?"

Hoàng Tường Vân nghĩ nghĩ, cười nói: "Ta phải xem trước một chút hàng, nếu đều cùng ngươi trong lúc này bày chất lượng không sai biệt lắm, ngươi cho giá tiền cũng phù hợp lời nói, ta không chừng sẽ cho ngươi thanh chiếm giữ. . . Xem lão bản bộ dạng, cũng hân là vội vã ra tay đi?"

Lão bản trong nội tâm cả kinh, sau đó nở nụ cười, bội phục nói: "Ai, thoát nhìn ta thật đúng là nhìn lầm. Nhìn ngươi tuổi còn trẻ, nhãn lực vừa vận rất tốt, không phải bình thường người a. . . Được a, chúng ta sẽ đi ngay bây giờ xem hàng a."

Lâm Tiểu Ngọc lúc này cũng bu lại, nghe nói Hoàng Tường Vân muốn bắt hàng, rất là hiếu kỳ. Liền cũng cùng theo một lúc đi, thuận tiện giúp ngó ngó.

Trong kho hàng hàng đã không nhiều lắm, trên cơ bản đều là phải xử lý tồn kho. Hoàng Tường Vân cùng Lâm Tiểu Ngọc nhìn lại xem, xác định trong lúc này hàng chất lượng đều cùng bên ngoài không sai biệt lắm, chỉ là kiểu dáng cùng hình thức nhan sắc bất đồng. Còn có chút thoát nhìn rất cao đương quần vệ sinh cùng mao nhưng bộ váy, chất lượng phi thường tốt, hơn nữa bộ dáng cũng rất mới.

"Ta những điều này là do theo phía nam xường cầm hàng, vốn sớm nên bán đi, có thể là vì trong nhà ra chút ít sự tình, trì hoãn thời gian, bỏ lỡ tiêu thụ mùa thịnh vượng. . . Tiểu lão đệ nói không sai nhân, ta sự tình trong nhà còn không có xử lý xong, cho nên ta hiện tại nghĩ hãy mau đem hàng tồn đều rời tay, hảo về với ông bà. . . Như thế nào? Người nghĩ cầm nhiều ít hàng?" Lão bản là vị đại hán, rất là ngay thẳng.

Hoàng Tường Vân nhìn nhìn những này hàng, chớp chớp miệng, chăm chú hỏi: "Chất lượng không sai. . . Đại ca, tựa như ta mới vừa nói, nếu như giá tiền phù hợp, ta thậm chí nghĩ. Người nói cá lợi ích thực tế giá cả a."

Đại hán nhíu mày, cắn răng nói: "Ta xem người cũng như là cá người sáng khoái, nếu như người đều cầm, những này mao áo cùng quần jean tựu 4 đồng tiền một kiện. Lại thấp ta liền cùng đại phát, không có cách nào khác bán. Cùng người nói thật, ta lấy hàng chính là cá giá, còn không tính phí chuyên chở! . . . Về phần những kia, quần vệ sinh 100 hơn, tựu thập nguyên một kiện, mao váy 100 nhiều bộ, tựu hai mươi đồng tiền một bộ. Đây là giá thấp nhất, thành tựu thành, không thành ta coi như xong. Mua bán không thành nhân nghĩa tại!"

Lâm Tiểu Ngọc cái này mới nghe được giá cả, trong đầu khẽ run rẩy, nghĩ thầm: "Của ta trời ạ, đây cũng quá tiện nghi a? Cầm, hàng này nhất định phải cầm!"

Nàng vừa muốn kéo Hoàng Tường Vân ống tay áo, Hoàng Tường Vân cũng đã gạt đầu: "Thành, những này hàng ta đều muốn! . . . Chờ thêm năm đại ca bắt quá hàng tốt thời điểm, cũng đừng quên tìm ta."

Đại hán vừa nghe hán toàn bộ muốn, lúc này tựu cao hứng trở lại, thần sắc cũng buông lỏng. Hán vỗ lồng ngực nói: "Tiểu lão đệ yên tâm, người lưu cá điện thoại cho đại ca, chờ ta qua hết năm trở về trở lên hàng, nhất định liên lạc người. . . Ai nha, người chính là giúp ta một cái đại ân a! Đủ rồi sáng khoái! . . . Đúng rồi, nhà của người là chỗ a? Nhìn người không giống như là cái này đậm đầu người."

"Nhà của ta là Tùng Giang thị. Đúng rồi, đại ca, người hán là có nhận thức xe a, giúp ta gọi một cỗ, nhiều như vậy hàng không có xe là lấy không quay về a!" Hoàng Tường Vân nhìn ra cái này lão bản rất ngay thẳng, hơn nữa thật sự là đối với chính mình so với cảm kích, cũng không cùng nhân gia khách khí.

Đại hán cười nói: "Chút lòng thành, theo gọi theo đến."

Ba người trước điểm hàng. Bận việc hơn một giờ rốt cục điểm thanh: mao áo 1250 vật, quần jean 1350 vật, quần vệ sinh 120 điều, mao váy 130 bộ. Những thứ này kho lí số lượng, kho ngoại còn có hơn mười bộ vật, tựu đều tính làm vật kèm theo. Tổng cộng là 12200 nguyên tiền hàng.

Lần này vì cho mẫu thân xem bệnh, Hoàng Tường Vân đem mình tất cả tích súc đều mang tại trên người, tổng cộng là hai vạn hơn bốn nghìn đồng tiền. Xóa tiêu dùng, còn thừa hai vạn hai gì đó. Hán xuất ra tiền trả nợ, đại hán cho hán mở hóa đơn, trả lại cho hán hé ra danh thiếp. Lúc này hán mới biết được đại hán tên là Lý Trung Nguyên, rất tên của nam nhân.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đào Hoa Vận Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

chương 8: Kiều Kiều Nhu Nhu

Hoàng Tường Vân danh thiếp đều lưu tại trong công ty, nói sau cũng tạm rời cương vị công tác, cho nên chỉ có thể bỏ điện thoại di động của mình dây số làm cho đại hán ghi nhớ. Hai người nắm tay, cười ha ha.

Ước chừng hai giờ từ nay về sau, một cỗ tiểu xe hơi lôi kéo một xe hàng cùng Hoàng Tường Vân Lý Lan Chi Lâm Tiểu Ngọc ba người, do Xuân Thành hướng Tùng Giang thị mau chóng đuổi theo.

Xe hơi trở lại năm gia truân thời điểm, đã là tối đêm. Xe đứng ở tự trước gia môn giờ, Hoàng Tường Vân ba người đều kinh ngạc phát hiện hai nhà ông khối đều ở o o bốc khói lên. . . Có người cho bọn hán chiếu khán gia không giả, bất quá chỉ là chiếu khán, không ai có thể cho đốt khán a!

Đại hoàng chó sủa không ngừng, hai cái nữ hài nhi theo Hoàng gia trong nội viện đi ra. Hoàng Tường Vân cùng Lý Lan Chi Lâm Tiểu Ngọc lúc này mới chợt hiểu hiểu ra: nguyên lai là Hoàng Kiều Kiều Hoàng Nhu Nhu hai cái tiểu nha đầu đã trở lại, xem ra là đã thả nghỉ đông!

Hoàng Kiều Kiều cùng Hoàng Nhu Nhu đây là xinh đẹp Thủy Linh song sinh tỷ muội hoa chứng kiến đại ca mụ mụ cùng Lâm di theo trong ô tô xuống,

mừng rỡ không thôi! Các nàng về nhà xem về đến trong nhà không có người, đều lo lắng được không được, hai ngày trước chợt nghe nói mẫu thân sinh bệnh, chẳng lẽ. . .

Lúc này chứng kiến mẫu thân hào đoan đoan theo trong xe đi xuống, tuy nhiên còn muốn người vịn, chính là khí sắc rất tốt. Các nàng lập tức tự yên tâm trung lo lắng. Phải nhìn nữa thân ái đại ca cũng đã trở lại, trong nội tâm vui mừng không thôi!

"Mẹ! Các người làm gì vậy đi, lo lắng giết chúng ta!"

"Ca, người động đã trở lại?"

"Lâm di, người thật là xinh đẹp, tuổi trẻ tự giống chúng ta lưỡng tỷ tỷ!"

Hai cái tiểu nha đầu riu ra riu rít, ôm hết cái này ôm cái kia, nói không ngừng. Về sau hay là lái xe thúc giục một chút, lúc này mới bà ba người buông tha. Bắt đầu hỗ trợ đỡ hàng.

Lí Lan Chi trở về phòng nghỉ ngơi. Mềm mại tỷ muội cùng Hoàng Tường Vân Lâm Tiểu Ngọc cộng thêm lái xe dùng một hồi lâu mới cùng một chỗ còi xong rồi hàng. Hoàng Tường Vân muốn để lại lái xe ăn bữa cơm tối, chính là lái xe sợ trời tối đường không dễ đi, tự tạ ơn. Để tỏ lòng lòng biết ơn, Hoàng Tường Vân tự cho nhiều lái xe năm mươi đồng tiền, làm cho lái xe rất là cao hứng, lưu cho hắn hể ra danh thiếp, làm cho hắn từ nay về sau đi Xuân Thành có chuyện tìm hắn hể.

Nhìn xem xe hơi biến mất tại mặt đông đường đất cuối cùng, Hoàng Tường Vân cánh tay cho Hoàng Kiều Kiều cùng Hoàng Nhu Nhu khoá ở."Ca, người còn chưa nói, người tại sao trở về rồi?" Đại muội Kiều Kiều giòn tan hỏi.

Hoàng Tường Vân quay đầu nhìn nhìn kim sắc dưới trời chiều Kiều Kiều cùng Nhu Nhu Thanh Linh thuần mỹ khuôn mặt, hai cặp Thủy Linh Linh trong mắt to tràn đầy nhụ mộ cùng không muốn xa rời. Hắn cười nhéo nhéo các nàng cái mũi nhỏ, nhắm trũng hai cái tiểu nha đầu cười khanh khách dùng mở ra miệng nhỏ dùng răng nhỏ nhai làm bộ muốn cắn hắn, tựa như lưỡng chích đáng yêu tình nghịch con mèo nhỏ.

"Hôm trước, ta tại lúc làm việc, nhận được Lâm di điện thoại. . ." Hoàng Tường Vân sẽ đem chuyện đã trải qua nói một lần. Nghe được mẫu thân nguyên lai bị làm chán vì dạ dày ung thư, hai cái tiểu nha đầu lại sợ vừa giận lại là vui mừng. Hàm chứa nước mắt cắn miệng nhỏ, lại còn mang theo thoải mái vui vẻ, biểu lộ rất phong phú.

Trở lại trong phòng, hai cái tiểu nha đầu tự ôm "Mất mà được lại" mẫu thân nâng ngán, nhìn xem các nàng lệ quang doanh doanh tiểu bộ đáng, Lí Lan Chi cũng là ướt hốc mắt. Trải qua chuyện này, nàng cũng bà rất nhiều chuyện đã thấy ra, càng hiểu được tánh mạng hòa thân chuyện đáng quý.

Hoàng Tường Vân cùng Lâm Tiểu Ngọc bên ngoài phòng nhìn xem cái này ấm áp tràng diện, đối mặt cười. Hắn không có có cảm giác gì, nàng lại tâm nhàn nhảy loạn, đỏ khuôn mặt. Tranh thủ thời gian cúi đầu theo bát tô lý yếu nước ấm cho hắn rửa mặt, che dấu của mình thất thổ.

Hai người giặt tay mặt, mà bắt đầu tổ thái. Cơm đã cho hai cái tiểu nha đầu làm tốt, cũng đủ năm người ăn. Lâm Tiểu Ngọc cùng Hoàng Tường Vân tay nghề cũng không tệ, bọn họ phụ trách tổ thái, hai cái tiểu nha đầu thì thay phiên giúp đỡ nhóm lửa.

Lí Lan Chi cho hai cái tiểu nha đầu tìm ra hoa quả, hai cái tiểu tham miêu tuy nhiên trông mà thèm, nhưng vẫn là hiểu chuyện nhân muốn lưu cho mẫu thân ăn. Hay là Hoàng Tường Vân cứng ngắc kín đáo đưa cho nàng môn, nói câu: "Yên tâm ăn đi, ca từ nay về sau cho các người mỗi ngày đều có hoa quả ăn, càng ăn càng Thủy Linh! Còn có mẹ cùng Lâm di cũng là, càng ăn càng Thủy Linh càng tuổi trẻ, năm nay hai mươi, sang năm mười lăm!" Hai cái tiểu nha đầu cười to, lúc này mới vui vẻ ken kết ăn xong rồi lại hồng lại đại lại ngọt Fuji quả táo.

Quả táo rất ngọt, do trong miệng của các nàng một mực ngọt đến trong nội tâm. Cũng ngọt đến cười không ngừng Lí Lan Chi cùng Lâm Tiểu Ngọc trong nội tâm.

Cơm tối trước nay chưa có phong phú. Lần này tại Xuân Thành mang về rất nhiều món ăn cùng gia vị, làm được món ăn cũng trước nay chưa có mỹ vị. Năm người Hoan Hoan hi hi ăn cơm tối xong, rửa sạch sau. Hai cái tiểu nha đầu tự đổi lại ca cho mua quần áo mới: bột nước quần jean cùng áo lông, bột nước xinh đẹp khoảng áo khoác ngoài cùng bột nước khom lưng tiểu bì ngoa.

Vốn tự phi thường xinh đẹp Kiều Kiều Nhu Nhu một xuyên thẳng cái này áo liền quần, lập tức tự xinh đẹp được kỳ cục, thấy thế nào như thế nào đều là Họa Thủy vu vật cấp siêu cấp mỹ nữ! So về những kia cái gọi là minh tinh, càng minh tinh.

Lâm Tiểu Ngọc tán thán nói: "Kiều Kiều, Nhu Nhu, các người thật là tốt xem, tựa như minh tinh đồng dạng. . . Phật muốn kim trang, người muốn y trang, thật sự đúng vậy nhân! . . . Tiểu Ngũ thật là có nhãn lực, cái này áo liền quần rất thích hợp các nàng."

"Ca, người thật tốt!" Hai cái tiểu nha đầu cùng một chỗ đánh tới, ôm Hoàng Tường Vân một hồi cuồng hôn. Các nàng một bên hôn một bên cười khanh khách, Lâm Tiểu Ngọc cùng Lí Lan Chi chứng kiến Hoàng Tường Vân dở khóc dở cười thân sắc, cũng cười không ngừng.

Tại mềm mại tỷ muội mãnh liệt yêu cầu hạ, Lâm Tiểu Ngọc cùng Lí Lan Chi cũng đổi lại quần áo mới. Hoàng Tường Vân cho hai cái muội muội theo gian ngoài kéo vào buồng trong thời điểm, vừa nhìn thấy mẫu thân cùng Lâm di hắn tự ngây đại!

Hoàng Tường Vân một mực cũng biết mẫu thân cùng Lâm di đều là tiểu mỹ nhân, cái này trong thôn cũng đều được công nhận. Tuy nhiên nó thật không ngờ thay hắn cho mua quần áo mới, thoáng cách ăn mặc sau các nàng xinh đẹp như vậy!

Mẫu thân là thanh lệ động lòng người, ôn nhu mềm mại. Lâm di là gọi cảm Tịnh Lệ, vũ mị mê người. Các nàng bây giờ, thoát nhìn trở thành quen thuộc lại

xinh đẹp, hồn không giống chừng ba mươi tuổi, thấy thế nào cũng chỉ là so với mềm mại tỷ muội hơi lớn tuổi một ít, như các nàng tỷ tỷ, không giống trường bối!

"Như thế nào, ca?"

"Mẹ cùng Lâm di có phải là sướng được không được?"

Hoàng Tường Vân dùng gậy đầu đến trả lời hai cái muội muội câu hỏi. Hắn nhiệt liệt ánh mắt không ngừng nhìn xem mẫu thân cùng Lâm di, thẳng đem hai người đều thấy then thừng, mặt đỏ là không đi. Chính là trong nội tâm lại rất là hưởng thụ hắn như vậy nhiệt liệt ánh mắt nhân —— nữ nhân nào không thích chính mình tuổi trẻ tướng mạo đẹp, cho nam nhân nhìn chăm chú . . . Nhất là, người nam nhân này tuy nhiên không phải nam nhân của các nàng , thậm chí cũng còn là một bé trai, nhưng là các nàng trong sinh hoạt thập phần trọng yếu nhân vật, không thể thiếu!

"Mẹ, Lâm di, từ nay về sau ta gọi các người tỷ được không?"

Hoàng Tường Vân thiết tình tán dương chiếm được một hồi tiếng cười mắng cùng hai cái bay tới đệm cùng gối đầu! Còn có mềm mại tỷ muội tiếng cười cùng một hồi nắm tay nhỏ, nói hắn không tôn trọng trường bối, chiếm mụ mụ cùng Lâm di tiện nghi!

Hoàng Tường Vân biết rõ ai đều không có sinh hấn khí. Hắn cùng với hai cái muội muội cùng mẫu thân Lâm di quan hệ không như một loại trường bối vẫn bối như vậy nghiêm túc. Các nàng là ba người trường bối, nhưng cũng là tỷ tỷ cùng bằng hữu, quan hệ rất hòa hợp, mở hay nói giỡn đó cũng là rất tầm thường chuyện tình. . . Cho nên nói, Hoàng Tường Vân cùng mềm mại đều thường nói, chính mình có hai cái quan hệ rất kỳ quái trường bối!

Cười qua náo qua sau, đêm cũng có chút thâm, đến lúc nghỉ ngơi.

Lâm Tiểu Ngọc muốn về nhà đi ngủ, chính là bốn người không có làm cho, tự nhiên quyết nàng lưu tại Hoàng gia ở. . . Kỳ thật, nàng cũng không nở đi. Hơn nữa, nàng về nhà cũng bất quá là vượt qua một cái đầu tường, không có gì chủ quan tư.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đào Hoa Vận Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

chương 9: ngọt ngào

Lắm lần Đông Nhật, ngủ trước nóng chân là loại rất hưởng thụ chuyện tình. Hoàng người nhà cùng Lâm Tiểu Ngọc đều có cái thói quen này.

Chỉ có một chậu rửa chân, cho nên muốn từng bước từng bước đến bị phỏng. Đánh tới nước ấm sau, Lí Lan Chi làm người bệnh tự nhiên là xếp hạng đệ nhất vị.

Hoàng Tường Vân cảm tới một ghế nhỏ, ngồi dưới đất, cho mẫu thân rửa chân, đồng thời làm thoáng cái mát xa. Đây là nhiều năm trước tới nay đã thành thói quen, Lí Lan Chi cùng Hoàng Kiều Kiều Hoàng Nhu Nhu đều là người được lợi.

Hoàng Tường Vân từ nhỏ cùng với tây hàng xóm lão trung y lý đại gia học trung y. Tiếc nuôi chính là hắn còn không có học giỏi khám và chữa bệnh khai căn, cũng nhưng một thân lão nhân đã nhưng tiên thăng. Bất quá, châm cứu mát xa phương diện, hắn lại chiếm được lão nhân chân truyền, hơn nữa lão nhân đều nói hắn trò giỏi hơn thầy, rất lợi hại.

Bởi vì này môn tài nghệ, Hoàng Tường Vân ban đầu ở thi đậu trung chuyên giờ có chút chần chờ. Bất quá về sau nghĩ đến chính mình tuổi còn rất trẻ không có có danh tiếng, hơn nữa cũng có "Kỹ nhiều không áp thân" những lời này, hơn nữa xã hội này không có bằng cấp cũng rất khó có đại phát triển, liền đi trung chuyên, lại trong trường học thi trường đại học.

Đây đều là để lời nói với người xa lạ. Hoàng Tường Vân một đôi tiêm trường mềm mại đại tay nắm lấy mẫu thân tuyết non tiểu cước nha, ôn nhu mát xa.

Lí Lan Chi đừng xem là dân quê, chính là làn da lại rất tốt: tuyết trắng nhẵn nhụi, nếu như không phải hiện tại mọc lên bệnh, còn có thể như trên châu mặt ngoài bình thường ónh nhuận động lòng người.

Chân của nàng nha rất nhỏ rất tốt xem. Tuy nhiên trường kỳ làm lao động chân tay, chính là nàng một mực đều dùng Hoàng Tường Vân phao chế tốt được súp phao chân tắm rửa, chân răng cùng với làn da đồng dạng tuyết non. Bắt đầu mùa đông mặc kệ sống, nàng lúc này đủ để cùng với cước diện đồng dạng nhu nhán.

Hoàng Tường Vân rất yêu mến mẫu thân cùng hai cái muội muội khéo léo tinh xảo thủ cước, cũng yêu mến mát xa cùng bảo dưỡng chúng nó. Hắn chà xát rửa mát xa trong chốc lát, theo trong rương xuất ra một lọ hộ da dịch, cho mẫu thân chân cùng tiểu thối đều bôi thượng hộ da dịch, nhẹ nhàng mát xa

sử chi nhuận tiến làn da.

Lí Lan Chi đắm bóp cho hân vô cùng thoải mái, nếu như không phải cảm thấy cảm thấy khó xử, nàng nhất định sẽ thoải mái được hừ ngâm lên tiếng. Đưa con tay từ nhỏ đến lớn đều ôn nhu như vậy ấm hoạt, đắm bóp cho hân dị thường thư thích, thậm chí có bị điện giật cảm giác.

Tối làm nàng xấu hổ chính là, mỗi lần mát xa xong, nàng toàn thân đều nóng hổi nóng hổi. . . Cũng may, nàng nghe mềm mại nói các nàng cũng là như thế này, lúc này mới cảm thấy an tâm.

"Ca, đây là hộ da dịch a? Hảo mắc gì đó a, cái này bài tử hình như là mấy chục đồng tiền một lọ." Hoàng Kiều Kiều cảm này bình hộ da dịch chi tiết lấy, ngửi và nhìn không ngừng.

Hoàng Nhu Nhu thì vuốt mẩu thân mát xa hết tiểu thối cùng chân răng, ngạc nhiên nói: "Di, thứ này thật tốt, mẹ cái này làn da hiện tại thủy nộn thủy nộn, so với vừa rồi có thể Thủy Linh nhiều hơn. Ca, ngươi cũng muốn cho chúng ta dùng cái này!"

Lâm Tiểu Ngọc cũng ngạc nhiên sờ nhìn xem Lí Lan Chi bạch lí thấu phần tản ra mùi thơm ngát cùng nhu nhuận sáng bóng da thịt, nói ra: "Hiện tại thứ này có thể thật lợi hại, làm sao lại có thể đem làn da biến thành như vậy nhân?"

Hoàng Tường Vân lúc này thay đổi thủy, kéo qua Lâm Tiểu Ngọc hai chân, thoát khỏi nàng bít tất, tại nàng vừa then vừa mừng thời điểm, bắt đầu cho nàng rửa chân làm mát xa.

Lâm Tiểu Ngọc tuy nhiên không là lần đầu tiên cho Hoàng Tường Vân làm như vậy thân mật tiếp xúc, khi hân tiếng đồng hồ ôm chầm hân còn uy qua hân. Chính là giờ phút này cho hân cái này hai bàn tay to đùng một cái, thân thể tựa tởm một nửa. Lại một nhu theo như, tựa toàn bộ nhuyển nhiệt.

Lâm Tiểu Ngọc cảm giác mình thân thể bị phồng lợi hại, toàn thân bay bổng như rơi đám mây. Nàng cắn răng nhỏ, không để cho mình phát ra cảm thấy khó xử thanh âm, chính là nàng lại rõ ràng cảm giác được ngực của mình tại nở, chỗ đó đầu bắt đầu nhanh chóng biến ẩm ướt. . .

Lâm Tiểu Ngọc làn da rất tốt. Thoáng tiếp cận với màu ngà. Mặc dù không có Lí Lan Chi như vậy tuyết trắng, lại càng thêm nhắn nhủ. Hoàng Tường Vân cũng cho nàng được súp, cho nên hân chân răng cũng cùng làn da đồng dạng non mịn. Chân của nàng nha cũng là 35 con ngựa tiểu khả ái, rất tinh xảo.

Hoàng Tường Vân cho Lâm di làm lấy mát xa, lơ đãng nhìn một chút, vừa vặn cùng nàng thủy uông sưng mù, che chắn ánh mắt nhân đùng với. Hai người đều là khẽ run lên, mục quang tranh thủ thời gian tách ra, chính là trong đầu lại có một loại rất kỳ quái khác thường tình cảm tại phát sinh.

Đặng Hoàng Tường Vân cho Lâm Tiểu Ngọc giặt xong chân, dùng hộ da dịch cho báp chân của nàng cùng chân răng làm xong mát xa giờ, nàng nỗ lực bả chân cầm lại kháng lí, thân thể đã không có khí lực.

Cũng may Lí Lan Chi cùng Kiều Kiều Nhu Nhu cũng biết mát xa cảm thụ, cũng không có đối khuôn mặt nàng hồng hồng nhân thần mê ly cảm thấy hiếu kỳ. Nếu không, nàng sợ là muốn mắc cỡ chết được!

Hoàng Tường Vân đổi xong rồi thủy sau, Kiều Kiều Nhu Nhu cùng một chỗ bả kéo ống quần tuyết non tiểu thối cùng Linh Lung đáng yêu tiểu cước nha ngã vào trước mặt của hân, bỏ vào trong nước.

Ấm áp thủy có chút có chút bị phồng, hai cái tiểu nha đầu thoải mái được nhẹ giọng thét lên. Sau đó hi hi ha ha dùng tiểu cước nha trêu chọc chơi lấy Hoàng Tường Vân đại thủ, khanh khách cười duyên.

Hoàng Tường Vân sùng nịch cùng các nàng đùa giỡn trong chốc lát, tựa như cùng trước đồng dạng, bắt đầu cho các nàng rửa chân nha cùng tiểu thối dùng hộ da dịch làm mát xa.

Kiều Kiều Nhu Nhu làn da như Lí Lan Chi, nhưng dù sao cũng là tuổi thanh xuân thiếu, da thịt càng thêm non mềm nhắn bắn ra, xúc cảm tuyệt hảo. Tại hai cái tiểu nha đầu không then thùng phát ra ngân người thanh âm giờ, Hoàng Tường Vân đã ở hưởng thụ cùng các nàng da thịt tiếp xúc mỹ hảo cảm giác. . . Các nàng gọi quá kiều ngán, làm cho hân không khỏi nhớ tới xem qua tấm ảnh.

"Tội qua tội qua, như thế nào có thể đem muội muội cùng phim chéo thương nữ diễn viên liên lạc cùng một chỗ. . . Tội qua a!" Hoàng Tường Vân trong nội tâm âm thầm mắng chính mình một trận, lúc này mới dẫn xuống quạt khỏi dục vọng.

Cho hai cái tiểu nha đầu tối hôm qua mát xa, kiều nhuyển không chịu nổi mềm mại lập tức ngã lệt tại trên giường gạch, tựa như hai cái xấu thủy tinh búp bê. Các nàng buồn cười bộ dáng khả ái nhân làm cho ba người cười to.

Hoàng Tường Vân cũng không có đổi thủy, hai cái tiểu nha đầu cùng mẩu thân Lâm di đồng dạng phi thường sạch sẽ, thủy căn bản không có bẩn. Rửa qua chân sau, đổ nước lại giặt tay, đánh răng.

Lúc này trên giường gạch đã ngủ tốt lắm đệm chăn. Tất cả mọi người rửa mặt xong sau, cũng không có khác giải trí tiết mục, tựa thoát y ngủ.

Hoàng Tường Vân xuống đất bả nội y các loại thiếp thân quần áo cho các nàng lấy ra, đại tiểu nữ sinh môn tại túi ngủ lí mân mê trong chốc lát, đều lần đầu tiên mặc vào tương đối cao đương nội y, còn có thư thích đồ ngủ.

Hoàng Tường Vân cũng cởi quần áo ra, các nữ sinh bị thay thế nội y bị tiểu nha đầu nhét vào trong tay hân, hân bắt đắc dĩ đem những này mang theo nếp mờ khí tức quần áo bỏ vào dưới mặt đất giặt quần áo giờ lí.

Tắt đèn ngủ, Hoàng Tường Vân ngủ ở kháng mặt đông nhất, tới gần kháng tủ địa phương. Vừa nằm xuống không đầy một lát, túi ngủ lí tợu với vào đến nhất chích ôn ngán tiểu cước nha cùng nhất chích tay nhỏ bé, khi hấn chỉ mặc một cái quần lót trên thân thể tinh nghịch chạy.

Hoàng Tường Vân không cần đoán cũng biết là Kiều Kiều cùng Nhu Nhu. Hấn bắt được này chích chân răng cùng tay nhỏ bé, dùng chân chỉ cùng ngón tay gãi các nàng ngứa. Hai cái tiểu nha đầu nhin không được khanh khách cười rộ lên, liên tục cầu xin tha thứ: "Ca, đừng cong !" "Ca, ta phục rồi!"

Lâm Tiểu Ngọc cùng Lí Lan Chi thấp giọng nói chuyện nhàn, không để ý tới bọn họ. Huynh muội này ba người từ nhỏ náo đến lớn, các nàng đã sớm cũng đã quen rồi.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đào Hoa Vận Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương 10: cùng gói

Hoàng Tường Vân cười thả các nàng. Hai cái tiểu nha đầu an tĩnh một lát nhàn, sau đó chân mền của hấn đã bị xóc lên, hai cái nhơ nhóp thân thể chui vào chân của hấn nhàn. Hấn một người trong còn theo trên người của hấn bò lên quá khứ, nằm ở hấn mặt khác. Như vậy, hấn cũng đã trái chen chúc hữu ôn, cho hai cái Tiểu Nhân Nhân chen chúc ở bên trong.

Hai cái tiểu nha trên đầu người tron bóng, không biết khi nào thì bà quần áo đều cởi đi . Hôn nữa, hấn cũng cho cởi trống tron.

Kiều Kiều Nhu Nhu từ nhỏ đến lớn đều là như thế này, chỉ cần có cơ hội, sẽ cùng hấn ngủ một cái túi ngủ. Chỉ cần hấn ở nhà, các nàng nếu không để cho hấn ôn, đi nằm ngủ không nở. . . Đối với cái này, mẫu thân cùng Lâm di cũng đều hiểu được.

Kỳ thật các nàng trước kia cũng lo lắng hải từ đại , còn như vậy có thể xảy ra vấn đề gì hay không. Có thể là bọn hấn tuy nhiên thân mật, yêu mến điên cuồng nào, nhưng không có làm ra làm cho các nàng nóng giận chuyện tình. Hôn nữa đối với Hoàng Tường Vân đầy đủ tín nhiệm, Lí Lan Chi đối với cái này không có nói ra qua dị nghị, Lâm Tiểu Ngọc càng không có để ở trong lòng. . . Trước kia.

Hoàng Tường Vân ôm hai cái tri kỷ muội muội, cảm giác thật ấm áp rất thoải mái, tựa như hai cái tron mọt tiểu Âm lô đồng dạng. Muốn nói hấn có thể không có gì nghĩ gì, có chút không thực tế. Bất quá đã nhiều năm như vậy, đã thói quen tại như vậy tiếp xúc thân mật, hấn có thể khổng chế hào thân thể của mình cùng tâm tính.

Chính là, đêm nay Kiều Kiều cùng Nhu Nhu tựa hồ có chút không giống với. Các nàng không lớn thành thật, điều này làm cho hấn rất là khó chịu.

Hoàng Tường Vân đã là nam nhân chân chính, tựa tại mấy tháng trước, hấn tại thất ý trong bị mỗ nữ nhân xử lý qua. Thực mặng biết vị, đã hưởng qua nữ nhân mùi vị hấn không giống với trước kia. Đêm nay túi ngủ lí muội muội, làm cho hấn có chút xao động!

Chính là, tuy nhiên hấn và hai cái muội muội không có huyết thống quan hệ, hôn nữa lẫn nhau quan hệ đã sớm so với huynh muội còn muốn thân mật. Đối với bọn hấn lẫn nhau mà nói, ngoại trừ khổng có thực đã làm chuyện này nhàn bên ngoài, nên làm không nên làm đều đã làm . . . Có thể hấn hay là không nghĩ khinh nhòn muội muội đối với chính mình khổng muốn xa rời cùng tín nhiệm.

Lúc này, tay của hấn đột nhiên bị lưỡng chích tay nhỏ bé dẫn dắt đi vào một chỗ dị thường mềm mại tron ướt địa phương. Chỗ đó cùng tay của hấn đụng một cái, ba người đồng thời dưới đáy lòng run lên!

Đêm nay, phong quang có chút kiều diễm, tuy nhiên, cũng cũng không có phát sinh khả năng khiến cho biến chất sự cố. . .

Ngày hôm sau, năm người đem mua về tới tất cả quần áo tiến hành phân loại, sau đó tiến hành cả để ý lại đóng gói.

Ngày thứ ba sáng sớm, Hoàng Tường Vân mượn người trong thôn một cỗ tiểu xe hơi, mang theo Kiều Kiều Nhu Nhu cùng Lâm Tiểu Ngọc đi quê nhà chợ. Thân thể đã khá nhiều Lí Lan Chi phụ trách giữ nhà.

Sắp lễ mừng năm mới , tập hợp người rất nhiều. Hoàng Tường Vân bọn họ tìm một cái hảo vị trí trải rộng ra quầy hàng không lâu, trên chợ cũng đã kín người hết chỗ.

"Xưởng thẳng tiêu, thanh chiếm giữ bán phá giá. Xưởng thẳng tiêu, thanh chiếm giữ bán phá giá. Mới khoản mới nữ sĩ mao áo, quần jean, giá cả lợi ích thực tế, chất lượng thượng thừa. 90 nguyên hai kiện, 70 nguyên hai kiện, theo ngài chọn lựa, nhậm ngài chọn mua. . ."

Tạm thời mượn tới loa lí không ngừng vang lên Hoàng Kiều Kiều cùng Hoàng Nhu Nhu tới hôm qua lục tốt quảng cáo ngữ. Hai cái tiểu nha đầu thanh âm

thanh thúy ngọt ngào, nghe đã cảm thấy thư thái. Xa không phải khác quầy hàng thượng những kia thanh âm có thể so sánh.

Còn có treo trên cao tranh hoặc chữ viết, cùng với Hoàng Tường Vân cái này tuần nam cùng mềm mại Lâm Tiểu Ngọc ba mỹ nữ, đứng trên xe cùng quầy hàng thượng như vậy một thết to, rất nhanh tựu xúm lại đến một đoàn khách hàng.

Không thể không nói, Lý Trung Nguyên rất có nhãn lực, cho Hoàng Tường Vân hàng chất lượng rất nói, hình thức cũng tốt. Thoạt nhìn xa so với cái khác quầy hàng thượng cao hơn đương hơn. Hơn nữa đóng gói cũng như hình dáng!

Hơn nữa Lâm Tiểu Ngọc cùng Kiều Kiều Nhu Nhu mặc trên người đúng là cái này muốn bán hàng, hiện thân thuyết pháp xác thực quần áo rất cất nhắc người, hiển điều nhân lại hiển khoản nhân. Cái này khiến cho sinh ý từ vừa mới bắt đầu tựu dị thường hảo!

Kỳ thật không riêng gì Hoàng Tường Vân trong lúc này sinh ý hảo, khác quầy hàng sinh ý cũng đều rất tốt. Chỉ là hần trong lúc này sinh ý hảo đến muốn dùng "Hỏa Bạo" hai chữ này để hình dung mới thỏa đáng.

Theo buổi sáng 8 điểm nhiều, đến xế chiều 4 điểm nhiều. Hoàng Tường Vân cái này quán sớm nhất một cái mở quán, trễ nhất một cái thu quán. Người một mẻ mỗi không được, thẳng đến về nhà ăn cơm tối xong sau mới tính số.

Không tính dừng lo, tính toán bả năm người lại càng hoảng sợ: cái này thời gian một ngày, lại bán đi hơn hai trăm vật áo lông, hơn ba trăm điều quần jean! Tổng cộng buôn bán lời gần hai vạn khối!

Tiền của phi nghĩa! Cái gì gọi là tiền của phi nghĩa? Cái này kêu là làm tiền của phi nghĩa!

Chúng kiến một ngày buôn bán lời nhiều tiền như vậy, năm người vui vẻ được không được. Lúc này, Hoàng Tường Vân phần thưởng Lâm Tiểu Ngọc một ngàn đồng tiền. Lâm Tiểu Ngọc nói thật là làm không đến muốn, còn uy hiếp nói nếu là hần còn như vậy, nàng tựu trở mặt !

Lí Lan Chi biết rõ tính tình của nàng, tựu cười nói: "Được rồi được rồi, không cần phải cũng đừng có. Người không quan tâm ta môn còn không muốn cho ! Tiểu hình dáng, còn học sẽ trở mặt ! Ha ha. . ."

Lâm Tiểu Ngọc cười đi gãi nàng ngứa, Hoàng Tường Vân cùng mềm mại cười to. Nho nhỏ tỏ trong phòng, vô hạn ấm áp.

Ngày này thắng lợi, làm cho Lí Lan Chi cùng mềm mại đối Hoàng Tường Vân cùng Lâm Tiểu Ngọc giá cao chiến lược thập phần bội phục. Tại các nàng xem ra, 4 nguyên Tiền Tiến hàng, mua thập nguyên tiền thì tốt rồi!

Chính là Hoàng Tường Vân cùng Lâm Tiểu Ngọc lại nhất trí cho rằng như vậy ngược lại không tốt bán, hơn nữa dựa vào những này quần áo chất lượng, cũng nhất định phải bán giá cao —— mặc dù là giá cao, kỳ thật cũng so với trong cửa hàng bán ngang nhau thương phẩm tiện nghi rất nhiều. Như vậy ưu đãi chênh lệch giá như vậy đủ rồi!

Hôm sau, Hoàng Tường Vân bọn họ lại xuất phát. Hôm nay đi chính là phụ cận một cái trấn trên chợ. . . Theo đầu tháng đến cuối tháng, cả Tùng Giang thị các hương trấn cơ hồ đều có chợ.

Cứ như vậy, liên tục đuổi đến hơn mười ngày chợ, ngoại trừ những kia sa hoa quần vệ sinh cùng mao váy không có lấy đi ra ngoài bán, hơn nữa chính mình giữ lại xuyên một chút quần áo bên ngoài, còn lại hàng toàn bộ bán khánh.

4 nguyên Tiền Tiến hàng, dùng cùng giá 40 nguyên giá cả bán ra. Cái này nhất tông mua bán chấm dứt, Hoàng Tường Vân sạch buôn bán lời gần 9 vạn nguyên!

Nếu như không phải mẻ mỗi không được, Hoàng Tường Vân bọn họ đều sẽ hoài nghi mình là đang nằm mơ! Nửa tháng, 9 vạn nguyên tiền! Đây quả thực cùng với một đêm phát nhanh không có gì khác nhau. . . Thật bất khả tư nghị. Chính là, đây cũng là một cái thực sự không thể lại thật sự thật!

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đào Hoa Vận Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: điện thoại

Kiểm tiền sau làm gì? Trả nợ.

Hoàng Tường Vân cùng Lí Lan Chi trả nhà mình hơn ba vạn nguyên nợ bên ngoài, còn giúp Lâm Tiểu Ngọc trả hơn một vạn nợ bên ngoài. Bởi như vậy, kiểm được tiền còn thừa lại hơn bốn vạn một điểm, hơn nữa vốn hai vạn, Hoàng Tường Vân hiện tại tổng cộng có hơn sáu vạn thân gia.

Hắn vốn muốn đem tiền giao cho mẫu thân bảo quản, chính là Lí Lan Chi cảm thấy từ nay về sau cái nhà này tự do hẳn đảm đương gia tác chủ, tiền tự do chính hẳn bảo quản chi phối tốt lắm.

Nghĩ nghĩ, Hoàng Tường Vân cảm thấy tạm thời như vậy cũng tốt. Đến tương lai có càng nhiều là tích súc, lại giao cho mẫu thân bảo quản cũng không muộn.

Tối hôm đó, tại Hoàng gia phong phú muộn trên bàn cơm, hoàng người nhà cùng Lâm Tiểu Ngọc đàm một chút năm sau tính toán.

Hoàng Tường Vân uống một ngụm bia, nói: "Lâm di, năm sau ta cùng mẹ phải đi Tùng Giang thị. Đây không phải còn có chút hàng nha, chúng ta tính toán là ở chỗ này mở cá trang phục điểm, đồng thời cũng có thể chiêu cố Kiều Kiều cùng Nhu Nhu. . . Lâm di, người cũng cùng chúng ta cùng đi chứ. Chúng ta cũng một mực đều đem người trở thành thành thân người, người cũng đồng dạng. Chúng ta cũng đừng tách ra, đi vào trong đó cũng có thể chiếu ứng lẫn nhau. . . Hôn nữa, dựa vào Lâm di năng lực, tại Tùng Giang thị khẳng định rất có tiền đồ."

Lí Lan Chi cười nói: "Không cần cùng nàng thương lượng. Chuyện này ta làm chủ, muội tử, người sau này sẽ là nhà của chúng ta người!"

Lâm Tiểu Ngọc đang tại cảm động, nghe xong nàng lời này cảm thấy không hợp khẩu vị, lập tức cười mắg: "Người cái này nha đầu chết tiết kia, bệnh này một hảo, mồm mép cũng bắt đầu đáng ghét. Cái gì nhà của người người, người tại sao không nói người là nhà của ta người?"

Hoàng Tường Vân cùng Kiều Kiều Nhu Nhu nghe hai cái sáo, mừng rỡ cạc cạc. Thiếu chút nữa bả trong miệng gì đó phun tại trên mặt bàn.

Lâm Tiểu Ngọc nói không sai nhân. Từ lần này ung thư sự kiện sau, Lí Lan Chi xác thực sáng sửa rất nhiều, không như lấy trước như vậy ừ dột ưu sầu. Hôn nữa, còn có trở nên mạnh mẽ dấu hiệu, điều này làm cho huynh muội ba cái tại thay mẫu thân cao hứng đồng thời, cũng có chút đau đầu. Từ nay về sau cuộc sống của bọn hắn sợ là có chút không được tốt qua, trên quán một cái cay mẹ. . .

Bắt đầu từ hôm nay, Lâm Tiểu Ngọc tự chân chân chính chính đi tới Hoàng gia, cùng Hoàng Tường Vân Lí Lan Chi Hoàng Kiều Kiều Hoàng Nhu Nhu hợp thành năm người hài hòa ấm áp gia đình.

Kỳ thật, Lâm Tiểu Ngọc cũng không phải là không có thân nhân, nàng còn có một ca ca một cái tỷ tỷ. Nhưng là ca ca của nàng tỷ tỷ phi thường bất hiếu thuận, sau khi kết hôn tự đều không để ý thể nhược nhiều bệnh cha mẹ, lại càng không chú ý nàng cái này tiểu muội.

Theo nàng hơn mười tuổi bắt đầu, cũng đã không nhận ca ca cùng tỷ tỷ. Tuy nhiên đều ở tại một cái trong thôn, lẫn nhau còn chưa có cũng không đi đi lại lại.

Hiện nay xã hội này, đại đa số người đã bắt đầu cười lắm mồm không cười kỹ nữ, không ai quá quan tâm mọi người phẩm đức, chỉ để ý đối phương quyền lực thể lực cùng tài lực. Có thể tại đây còn có chất phác tư tưởng nông thôn, đối cá nhân phẩm đức lại phi thường để ý. . . Mặc kệ người có nhiều tiền, nếu thanh danh bất hảo, hay là sẽ cho người xem thường!

Cho nên, Lâm Tiểu Ngọc ca ca tỷ tỷ tuy nhiên trong nhà đều rất giàu có, nhưng ở cái này năm gia truân thanh danh thói được không được! Lâm Tiểu Ngọc tuy nhiên cùng, hôn nữa còn là cá 30 trước lão cô nương, chính là thanh danh cũng rất tốt.

Lâm Tiểu Ngọc cùng Lí Lan Chi một nhà quê nhà nhiều năm như vậy, cảm giác quan hệ đã hảo được không thể tốt hơn. Nhưng khi nàng thực sự trở thành cái gia đình này một thành viên giờ, mới phát hiện kỳ thật còn có thể trấn hệ càng tiến một bước. . . Thân mật kháng khí.

Có tiền cảm giác, cùng không có tiền cảm giác, thật sự phi thường không giống với! Trước kia không có tiền thời điểm, Hoàng Tường Vân bọn họ cảm giác, cảm thấy có chút không ngẩng đầu được lên, chính là hiện tại, tuy nhiên cũng tràn đầy tự tin.

Đồng thời, vô luận nhà bọn họ người nào đi tại đây truân lý, đều sẽ có người chủ động chào hỏi. Bọn họ khi đó còn quần áo, cũng lần thụ tán dương. . . Đây đều là tiền tài mị lực! Loại này mị lực, từ xưa tới nay liền hoành hành hậu thế.

Còn có hơn mười ngày tự lễ mừng năm mới, trong nhà hàng tết đã mua sắm đầy đủ hết. Gà áp thịt cá, hoa quả đường trà, tửu thủy vân vân, không phải trường hợp cá biệt. Năm nay Hoàng gia, muốn qua cá Hoan Hoan hi hi vô cùng náo nhiệt đại niên!

Hôm nay, Lí Lan Chi cùng Lâm Tiểu Ngọc không có ở gia, đi ra ngoài xuyên môn. Hoàng Tường Vân chính gối lên Kiều Kiều hương nhuyễn đùi, cùng Kiều Kiều Nhu Nhu chơi lấy đoán đúng chỉ du hí. Điện thoại đột nhiên vang lên, xem xuống điện báo biểu hiện, là hắn nguyên lai công tác mặt trời đỏ cơ giới lâm quản lý gọi điện thoại tới.

Đối với lâm quản lý, Hoàng Tường Vân một mực đều có phần cảm kích chi tâm. Trong khoảng thời gian này cũng liên lạc qua hai lần, nghe nói hắn không thể quay về, lâm quản lý rất là tiếc nuối. Hắn tranh thủ thời gian nhận nghe điện thoại: "Lâm quản lý, ta là Tiểu Hoàng, ngài tìm ta nhất định có chuyện gì nhân a?"

Lâm quản lý xấu hổ cười: "Đúng vậy a, thật đúng là có chuyện này. Nhà của người không phải tại Tùng Giang thị sao? Hiện tại công ty của chúng ta bán được các người bên kia một bàn máy đào móc xây ra vấn đề. Bây giờ người ta vội vã dùng, ta đây nhân lại phải không ra nhân thủ, làm cho bọn họ kéo qua đến cũng vô dụng. Cho nên, người. . ."

Lâm quản lý lời còn chưa nói hết, Hoàng Tường Vân nói: "Không có vấn đề, lâm quản lý, ta hiện tại vừa vặn không có chuyện, tự quá khứ nhìn một chút."

"Ài, ngược lại sáng khoái, để cho ta đều không biết nên nói cái gì cho phải. . . Như vậy, Tiểu Hoàng. Nếu như vấn đề của bọn hần tại các người chỗ đó có thể xử lý, duy tu phí người tự chính mình thu. Nếu như tại đó xử lý không được, tự kéo qua, bắt quá vẫn là muốn phiền toái người. Ngoại trừ phải phí tổn, những thứ khác thu vào cũng về người. . . Không cần nhiều lời, người khả năng giúp đỡ cái này bề bọn ta liền lại cảm kích bất quá! Tốt lắm, chúng ta từ nay về sau lại trò chuyện, ta muốn đi mở biết, cuối năm chuyện này quá nhiều! Cái này là đối phương điện thoại ***. . . Tạm biệt, Tiểu Hoàng."

Lâm quản lý đầu kia vội vã cúp điện thoại. Hoàng Tường Vân đề điện thoại xuống đối Kiều Kiều Nhu Nhu nói: "Đại muội, tiểu muội, ta muốn đi Tùng Giang thị một chuyến, giúp nhân gia nhìn xem mấy đào móc trực trực. . . Mẹ cùng đi trở về, người cùng các nàng nói một tiếng. . . Nếu như ta hôm nay không có trở về, thì phải là đi Thẩm Dương, các người cũng đừng lo lắng."

Kiều Kiều Nhu Nhu tuy nhiên không tình nguyện, chính là cũng biết hần chính sự quan trọng hơn. Tranh thủ thời gian xuống đất cho hần cầm quần áo cùng giày da, giúp hần xuyên xong, hai cái tiểu nha đầu yêu kiều ôm hần gặm mấy ngum, lôi kéo hần thẳng đến gọi xe đến đây, lúc này mới thả hần đi.

Hoàng Tường Vân ngồi trên theo hương thượng gọi tới xe taxi, hơn mười phút đồng hồ sau đến thịnh vượng, may mắn hương đường cái đứng điểm. Sau đó lại sửa người xem xe, hơn một giờ từ nay về sau, đến Tùng Giang thị.

Tùng Giang thị là Địa cấp thị, hạt hạ tứ huyện một khu. Là nông nghiệp đại thị, kinh tế phát triển còn có thể, tại phương bắc ngang nhau trong thành thị phòng chừng thì ra là đã trên trung đẳng trình độ.

Tùng Giang thị danh tự lai nguyên ở theo cái thành phố này ghé qua mà qua trứng muối giang. Trứng muối giang đem Tùng Giang thị một phân thành hai, Giang Nam là trước quách huyện, chính phủ chỗ địa; Giang Bắc là ninh giang khu lão thành khu, các loại trường học cùng nhà xưởng tụ tập.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đào Hoa Vận Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: thương cơ

Hoàng Tường Vân trên đường cũng đã cùng đối phương liên lạc qua, biết rõ này cỗ xe ra trực trực mấy đào móc tự tại Giang Nam công trường thượng. Hiện tại Tùng Giang thị chính đang tiến hành thành mới khu kiến thiết, xây dựng rầm rộ, cho nên đối với trọng hình cơ giới hữu ích, thiết thực tương đối nhiều. Cái này cũng khiến cho một ít kẻ có tiền bắt đầu cân nhắc tại thuê cái này cơ giới phương diện lao tiền.

Bất quá, Tùng Giang thị kẻ có tiền cũng không phải rất nhiều, nhất là thân gia trăm vạn người không nhiều lắm. Mà mấy đào móc động chừng trăm vạn giá cả, mặc dù là tiền trả phân kỳ, cũng làm cho đại đa số người chùn bước!

Hoàng Tường Vân chỗ mặt trời đỏ cơ giới chuyên môn kinh doanh các loại trọng hình cơ giới, hần Trung Quốc sinh ra hai cái nổi tiếng nhãn hiệu (giống như không được danh cơ hồ sẽ không có) do bọn họ đại lý tiêu thụ, nước ngoài vài cái nổi tiếng nhãn hiệu bọn họ cũng là vì số không nhiều vài cái đại lý thương một trong. Bọn họ công ty lượng tiêu thụ, chiếm cứ lấy Hoa Bắc khu thị trường 80% đã ngoài số định mức.

Theo Hoàng Tường Vân kinh nghiệm đến xem, Tùng Giang thị xách tới mấy đào móc số lượng thập phần có hạn. Xa xa so ra kém trong tỉnh ngang nhau những thành thị khác. Về phân tỉnh ngoài ngang nhau thành thị, lại là tỉnh trong thành thị chỗ không cách nào bằng được.

Kỳ thật Hoàng Tường Vân cũng một mực đều thập phần muốn lấy vài đài mấy đào móc. Thứ này chỉ cần là có việc, hoặc là có quan hệ, hướng cái nào công trường lý vừa đề xuống, một năm lấy cá trăm tám mươi vạn tuyệt đối không là vấn đề! Chính là kém chút ít, cũng có thể mân mê cá năm sáu chục vạn. . . Nếu không kiếm tiền, này cũng chỉ có thể nói người mua là thiếu nảo.

Lúc trước Hoàng Tường Vân cảm thấy ý nghĩ của mình rất không thực tế, chính là hiện tại hần đã có tin tưởng! Đã hần có thể tại trong hơn mười ngày kiếm được chín vạn nguyên, như vậy muốn tại trong vòng một hai năm kiếm được một bản sản phẩm trong nước mấy đào móc thủ giao 30 vạn nguyên cũng hần không phải là vấn đề!

"Mẹ, thật sự không được tự nghĩ biện pháp vay tiền đến duy trì! Chỉ cần duy trì tốt lắm, một năm là có thể đem tiền vốn lợi nhuận trở về, duy trì lợi nhuận một bản mấy đào móc. . ."

Hoàng Tường Vân ngồi đi hướng Giang Nam công khí, trong đầu bị mua mấy đào móc cái ý nghĩ này khiến cho cảm xúc bành trướng, thật lâu không cách nào bình tĩnh trở lại.

Xuống xe lại đi một đoạn đường, cuối cùng đã tới địa phương. Trong lúc này bây giờ còn không thể xem như công trường, bởi vì nơi này bây giờ còn là một mảnh nhà trệt khu. Này đài xấu mấy đào móc tự đứng ở một tràng dỡ bỏ một nửa nhà trệt trước.

Chúng kiến Hoàng Tường Vân tới, tại bên cạnh xe đứng trung niên Bàn Tử chờ một chút, đã đi tới. Hỏi: "Người là Hoàng Tường Vân?"

Hoàng Tường Vân cười cười: "Là ta. Có phải là xem ta quá trẻ tuổi? Ha ha." Hắn trước kia gặp được rất nhiều như vậy cùng loại tình cảnh, cho nên cũng lơ đãng.

Hoàng Tường Vân cũng không nói nhảm, lập tức động thủ kiểm tra. Xem xét một phen, phát hiện vấn đề không lớn, chỉ là mạch ra chút ít vấn đề. Vấn đề như vậy chỉ cần đổi lại đồ dự bị bảo hiểm tự thành.

Nhưng là, xử lý vấn đề không thể có vẻ quá đơn giản, đây là duy tu kinh nghiệm. Hoàng Tường Vân làm bộ lại kiểm tra rồi một hồi lâu, mới đem vấn đề xử lý sạch.

Lái xe thử thử, vấn đề giải quyết, OK!

Bàn Tử lúc này mới nhẹ nhàng thở ra, cảm kích không phải muốn thỉnh Hoàng Tường Vân ăn cơm. Nhìn xem cũng đến trưa, Hoàng Tường Vân cũng không có khách khí, cùng với Bàn Tử cùng một chỗ ngồi hẳn trứng muối gang, đi phụ cận một nhà cái lẩu điểm ăn lẩu.

Thông qua ăn lẩu nói chuyện phiếm, Hoàng Tường Vân biết rõ cái này Bàn Tử gọi Trương Đại Lực, là một hộ cá thể. Trương Đại Lực nuôi một bàn máy đào móc cùng hai bộ toa xe xe, dựa vào cậu em vợ quan hệ một năm có thể lợi nhuận cá trăm tám mươi vạn.

Hắn hiện tại làm sống là nhận thầu một mảnh vườn dỡ bỏ nhà trệt, theo như thước vuông định giá mua phòng ở, dỡ bỏ các loại gì đó bán đi kiếm tiền. Như vậy việc, lợi nhuận quan hệ tiền cùng nhân lực tiền. Thiếu một thứ cũng không được.

"Cái này việc nếu duy trì tốt lắm, hoa mười vạn tám vạn, có khả năng lợi nhuận cá bốn mươi năm mươi vạn năm sáu chục vạn cũng có thể, thậm chí còn nhiều. Cần phải là duy trì không tốt, không chừng tự bạch duy trì, thậm chí cũng sẽ thường tiền. . . Ai, cái này việc không tốt duy trì. Không thấy ta đại mùa đông còn phải quan tâm. . . Cùng người gia có cửa chính đường đích, hoặc là có đại tiền vốn nuôi nhiều xe không cách nào so sánh được, nhân gia đem xe hướng công trường quảng ra, một năm ít nhất bảy tám chục vạn gần trăm mươi vạn, chúng ta như vậy. . ."

Uống nhiều rượu, lời của mập mạp liền có hơn. Bắt đầu thổ lộ một ít có giá trị gì đó. Hoàng Tường Vân nghe được say sưa có vị, cảm thấy chuyện đi này không tệ.

". . . Tiểu Hoàng, người là tại mặt trời đỏ cơ giới đi làm, người không có có đường luôn sao? Người nếu là có đường đi, nói ra hai bộ máy đào móc, ta lại lấy một bàn, chúng ta tứ đại phóng cùng một chỗ, ta liền có thể tìm quan hệ đưa vào công trường. Đến lúc đó, chúng ta xóa thượng pháo nhân, một năm một bàn máy móc trở lại bản không có vấn đề, năm thứ hai chính là duy trì lợi nhuận. . ."

Trương Đại Lực cuối cùng uống cao, Hoàng Tường Vân lái xe đem hắn tổng trở về nhà. Sau cũng không có thu duy tu phí, mang theo Trương Đại Lực cho danh thiệp trở lại năm gia truân.

Đường dài xe khách thượng, Hoàng Tường Vân tự cân nhắc mua máy đào móc chuyện tình. Tuy nhiên hắn rất hoài nghi Trương Đại Lực là đang khoác lác, bất quá hắn lại đối với hắn có chút lời nói tin tưởng không nghi ngờ! Tối thiểu nhất, máy đào móc là cây rụng tiền, đây tuyệt đối đúng vậy nhân.

Chính là sao có thể mau chóng mua được máy đào móc, như thế nào kiếm tiền, làm sao tìm được quan hệ. . . Cái này rất nhiều vấn đề làm cho Hoàng Tường Vân có chút đau đầu!

Tích tích tiếng vang gia chấn động, có người cho hắn gọi nhân tin. Hoàng Tường Vân phục hồi tinh thần lại, lấy điện thoại di động ra nhìn một chút. Là Duyên Mộng Huân phát tới tin nhắn: thôi nhiều đó, chúc mừng người! Người tiểu thuyết họa theo ca bị băng hữu của ta nhìn trúng, quyết định thơ ca cùng tiểu thuyết đều san phát tại nòng trên tạp chí. . . Hơn nữa, nàng trả lại cho người liên hệ rồi một cái Đài Loan nhà xuất bản, người tiểu thuyết đánh giá kẻ cũng sẽ ở Đài Loan xuất bản! . . . Thôi nhiều đó, người muốn phát bút Tiểu Dương tài!

Hoàng Tường Vân thơ ca bị đối phương nhìn trúng cái này không kỳ lạ quý hiếm, hắn sớm có kinh nghiệm. Bất quá tiểu thuyết bị nhìn trúng còn tiếp, còn có thể xuất bản, điều này làm cho hắn thật cao hứng. Hắn trả lời: cảm ơn tiểu Nha Nha, có cơ hội ta nhất định mời khách. Xin hỏi, tiền nhuận bút mấy phần?

Duyên Mộng Huân rất mau trở về hắn: mời khách là nhất định, còn muốn thỉnh bằng hữu của ta. . . Phát biểu tại nàng sách báo thượng thơ ca, 20 nguyên một chuyến. Tiểu thuyết, ngàn chữ 100 nguyên. Đài Loan xuất bản, ngàn chữ 80 nguyên. . . Người viết nhiều như vậy thơ ca cùng hai bộ siêu trăm vạn chữ tiểu thuyết còn có khoảng chút ít. . . Cần thận định đứng lên, người không phải phát tiểu tài, là phát đại tài!

Hoàng Tường Vân nhìn này tin tức sau tính toán một cái, trong nội tâm bang bang nhảy loạn: "Còn không phải sao! Thơ ca tự dưng bảo là, không đáng tiền. Quang là tiểu thuyết tiền nhuận bút, thì có mấy chục vạn! . . . Thiệt hay giả? Phát tài cũng không phải như vậy phát a."

Hoàng Tường Vân có điểm không tin: ta nói tiểu Nha Nha, thiệt hay giả, ta như thế nào cảm giác có chút không thực tế? . . . Nếu chiếu người nói như vậy, ta chẳng phải là có bốn mươi năm mươi vạn thu vào sao?

Duyên Mộng Huân một lát sau trở về một đồng lớn cho hắn: nói nhảm, đương nhiên là sự thật, người cho ta rành rồi nhảm chán, đều người tiểu thí hài nhi chơi a. . . Ta hỏi người, người viết những vật này dùng bao nhiêu thời gian?

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đào Hoa Vận Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Trương Đan Nhị

Hoàng Tường Vân tính toán một cái, trả lời: trung học ba năm, trung chuyên bốn năm, tốt nghiệp sau hai năm. Trước sau định đứng lên chín năm thời gian. Hồi cái này làm gì vậy? Người cho ta tuổi nghề phụ a?

Duyệt Mộng Huân: cho người cá quý! Ta là cho người tính tính, cho dù người kiếm được bốn mươi năm mươi vạn, chính là người dùng chín đến trừ hạ xuống, chia đều hàng năm bắt quá năm vạn nguyên! Đương nhiên, giá đối với người bình thường mà nói cũng là không ít thu vào, chính là cùng cao thu vào người đến so với, thì đỉnh nhân gia một tháng thu vào! . . . Hơn nữa, rất nhiều tác gia cùng soạn bản thảo người một năm thu vào đều muốn vượt xa mấy cái chữ này! . . . Nhiều hồ tai, không nhiều lắm cũng! Hiếm thấy vô cùng thôi. . . Nói sau, xóa cá nhân thuế thu nhập, người cũng lấy không được bốn mươi năm mươi vạn.

Hoàng Tường Vân cho nàng vừa nói như vậy, đến phát hiện mình thật là hiếm thấy vô cùng! Đúng vậy nhân, hần cũng biết Duyệt Mộng Huân theo lời những sự thật kia, chỉ là hần không dám bả những kia tiêu chuẩn hướng trên người của mình đến cân nhắc!

"Vương hầu tướng tướng ninh có loại hồ? Phú hào cũng không phải trời sinh. . . Ta muốn thói quen cự đại tài phú đột nhiên tiến đến!"

Nghĩ xong, Hoàng Tường Vân trả lời: cũng là. Tiểu Nha Nha nói không sai nhân. Ta đây tự đội đến phát tài. . . Đúng rồi, giống như được ký hợp đồng a?

Duyệt Mộng Huân: đương nhiên muốn ký hợp đồng. Ta đã bả điện thoại của người cho bằng hữu của ta, nàng hội cùng người liên lạc. . . Tốt lắm, ta có việc nhân muốn xuất môn nhân. Sớm chúc người cái này thói nhiều đoá tốt âm lịch khoái hoạt, 886.

Hoàng Tường Vân cũng trở về một cái: tiểu Nha Nha, tết âm lịch khoái hoạt! Tam biệt.

Theo giờ khắc này bắt đầu, mãi cho đến Hoàng Tường Vân về đến nhà, còn đang nhớ thương khi nào thì có thể ký hợp đồng, cảm lớn tiền nhuận bút chuyện tình.

Cứ như vậy, hần một mực nhớ thương ba bốn ngày, còn không có động tĩnh. Đột nhiên trong lúc đó, hần cảm giác mình tâm tính không đúng, hần là báo dùng tâm bình tĩnh! Không có tới tay tiền không phải tiền, nên là của người sẽ là của người, không nên là của người đoạt cũng đoạt không đến, nhớ thương cũng là bạch nhớ thương. . . Hay là đã quên chuyện này a.

Đừng nói, vừa nghĩ như thế thật sự rất hữu hiệu, thời gian không hề trôi qua thê lương cùng tâm thần bất định. Hần lại bắt đầu lưu luyến tại mỹ thực cảnh đẹp (tuyệt roi a) tốt đẹp người (trong nhà bốn) trong lúc đó, vui đến quên cả trời đất. Không có vài ngày tự thực bả tiền nhuận bút chuyện này đem quên đi!

Sáng sớm, Hoàng Tường Vân từ trong mộng tỉnh lại. Xuyên thấu qua bức màn có thể chứng kiến sắc trời đã vì sáng. Hần hôn một chút bên cạnh hai cái tron bóng tiểu nha đầu, tại trên người các nàng sờ trong chốc lát. Tiểu nha đầu ngủ được rất nặng rất thom, không có có phản ứng gì, tựa như hai đầu Tiểu Trư.

Hoàng Tường Vân không muốn khinh thủ khinh cước ra túi ngủ, mặc quần áo xong. Mẫu thân cùng Lâm di cũng đều tại ngủ say, hần lặng lẽ ra phòng, hô hít một hơi tươi mát mát mẽ không khí, đi ra sân nhỏ, dọc theo đường đất hướng tây chạy tới.

Đây là hần từ nhỏ đến nay đã thành thói quen, mỗi sáng sớm chạy bộ sáng sớm bước, sau đó trở về đánh quyền. Bạch thiên không nhân rồi xách giang, buổi tối trước khi ngủ lại rèn luyện một phen, sau đó dùng được túi bao vây vận mệnh huyền vật nặng luyện thiết đũa quần công. Đánh quyền, xách giang cùng thiết đũa quần công đều là lý đại gia dạy, hơn mười năm kiên trì xuống, rất nhiều chỗ tốt.

Hoàng Tường Vân một bên chạy bộ, một vừa thường thức thôn bên cạnh Nguyên Dã lý cảnh tuyệt. Hần dậy rất sớm, tuy nhiên tuân lý người vốn tự đều nâng phi thường sớm, chính là tại này điểm thời gian hay là nhìn không thấy người, cũng không có mấy nhà đèn sáng nâu com.

Hoàng Tường Vân chạy đến thôn tây đầu thời điểm, đột nhiên chứng kiến trên đường có người lôi kéo xe trượt tuyết tại nhật phần. Chứng kiến hần, nhật phần người lại càng hoảng sợ. Cấp vội cúi đầu lôi kéo xe trượt tuyết hướng nam đi. Tựa hồ là muốn tách rời khỏi hần.

Chính là hết lần này tới lần khác Hoàng Tường Vân chạy bộ chính là ra tuân hướng nam chạy, vượt qua tuân nam cái này một miếng đất lớn, sau đó lại theo tuân đầu đông chạy về gia. Hần chạy tới, tới gần mới nhìn rõ, là tuân lý sau phổ trương lão đại gia tiểu nha đầu Trương Đan Nhị.

Trương Đan Nhị là Hoàng Kiều Kiều Hoàng Nhu Nhu tiểu học cùng cấp 2 đồng học. Tiểu nha đầu năm nay cũng mười sáu tuổi, vốn nàng đã thi đậu Tùng Giang ba trung, cùng mề mại tỷ muội đồng dạng.

Chính là, Trương Đan Nhị phụ thân trương lão đại tại nàng mới vừa lên cao trung không lâu phải một hồi bệnh nặng. Vì cho hấn xem bệnh, vốn tự thất phần nghèo khó gia đình càng phát ra mắc nợ buồn thiu. Có thể mặc dù là như vậy, cũng không thể cứu vãn trở lại tánh mạng của hấn, hấn hay là mang theo tiếc nuối đi. Để lại ba nữ nhi một cái quả phụ cùng nhà chỉ có bốn bức tường nợ nần chồng chất cùng gia!

Bởi như vậy, Trương gia duy nhất một cái đến trường Trương Đan Nhị cũng tạm nghỉ học về nhà. . . Nói là tạm nghỉ học, kỳ thật cũng là nàng còn vì tương lai của mình ôm một điểm vì miêu hi vọng.

Trương Đan Nhị bỏ học sau, tự Hòa Ly hôn đại tỷ cùng nhau chiếu cố thể nhược nhiều bệnh mẫu thân cùng trí lực không kiện toàn Nhị tỷ.

"Nhị Nhị, Kiều Kiều cùng Nhu Nhu đều trở về, làm sao ngươi không tới nhà của ta chơi?" Hoàng Tường Vân dừng bước lại, nhìn xem cúi đầu không nói lời nào xuyên giống như tên khất cái loại tiểu nha đầu.

Tiểu nha đầu không nói chuyện, thân thể rung động rung động, nước mắt lách cách lách cách không ngừng theo trong mắt to chảy xuôi đến đông lạnh được gương mặt đỏ bừng nhân thượng.

Nàng cúi bỏ tay nhỏ bé, hồng hồng tay nhỏ bé thượng tràn đầy nứt da. Hoàng Tường Vân tháo xuống tay của mình bộ, cho nàng đội. Tiểu nha đầu không có cự tuyệt, cũng không có phản ứng, chỉ là cúi đầu khóc.

Hoàng Tường Vân là nhìn xem Trương Đan Nhị từ nhỏ đến lớn, đối đãi nàng cũng như muối muối bình thường. Mà phụ thân hấn còn sống giờ, cũng đã giúp nhà bọn họ rất nhiều bề bộn. . . Nghĩ đến gần nhất rảnh rỗi, lại cũng không có đi xem nàng cùng các nàng một nhà, trong đầu rất là áy náy.

"Nhị Nhị, làm sao vậy? Đừng khóc, đại trời lạnh đem mặt đều khóc thiên." Hoàng Tường Vân đem mình trượt băng mạo cho nàng đội, cách mũ cho nàng ngộ hồng hồng lỗ tai.

Trương Đan Nhị đột nhiên ôm lấy hấn, ô ô khóc nói: "Ngũ ca, ngươi cưới ta đi. Ta không nghĩ cho người khác đương vợ. . . Ô ô!"

Hoàng Tường Vân sửng sốt, hỏi: "Làm sao vậy, Nhị Nhị. Là có người hay không giới thiệu cho người đối cùng rồi?"

Trong lúc này nông thôn kết hôn đều đặc biệt sớm. Nếu như bé trai nữ hài nhi mười sáu mười bảy tuổi không được học lời nói, đã có người cho giới thiệu đối cùng. Nếu như chọn trúng, tự cầu lễ, thì ra là đính hôn. Chỗ cá một thời gian ngắn, không sai biệt lắm tự kết hôn. . . Có sửa mấy tuổi dẫn giấy hôn thú, có dứt khoát trước hết không dẫn giấy hôn thú, đẳng tuổi đủ rồi nói sau.

Trương Đan Nhị lớn lên rất đẹp, cùng Hoàng Kiều Kiều Hoàng Nhu Nhu tương xứng. Có chuyện tốt nhân người vụng trộm gọi nàng môn "Ba đoá kim hoa".

Trương Đan Nhị khóc nói: "Vương Nhị cha hấn buộc nhà của chúng ta trả nợ, nếu như không trả, muốn ta gả cho hấn đưa con đương vợ. . ."

Hoàng Tường Vân vừa nghe lời này lòng đầy căm phẫn, mắng: "Hấn cũng không phải e lệ. Con của hấn vương thẳng vô lại lớn lên này tánh tình, còn ăn uống chơi gái đánh cuộc gì đều hào, liền người tàn tật cũng không hướng trong nhà hấn gả, lại vẫn nghĩ muốn kết hôn người tốt như vậy cô nương! . . . Nhị Nhị, đừng khóc, chuyện này ca làm cho người chủ. Nhà của người thiếu nợ nhà bọn họ bao nhiêu tiền?"

Trương Đan Nhị vừa nghe lời này tự cao hứng được không được, chính là lại cảm thấy tiền quá nhiều, lau nước mắt lo lắng nói: "Ngũ ca, hay là từ bỏ. . . Ta chính là muốn khóc vừa khóc, trong nội tâm rộng thoáng rộng thoáng. . . Nhà của ta thiếu nợ Vương Nhị hai ba vạn đồng tiền, nhiều lắm. . . Ta còn là gả đi a."

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đào Hoa Vận Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Trương gia

Tiểu nha đầu vừa nghĩ tới từ nay về sau cuộc sống bi thảm, ôm Hoàng Tường Vân khóc đến càng thêm thương tâm. Khiến cho hấn một thân nước mắt nước mũi.

Hoàng Tường Vân nghe nói mới hai ba vạn, tự cười nói: "Ngốc nha đầu, hai ba vạn đồng tiền ca còn đào được rất tốt. Đừng khóc, trong chốc lát chúng ta sẽ đem tiền trả lại cho hấn. Muốn là bọn hấn dám đưa vượt qua, ca tự đánh chết hai người bọn họ vương bát đản!"

Trương Đan Nhị kinh hi ngẩng đầu lên, ngẩng lên khuôn mặt nhỏ nhắn hoài nghi hỏi: "Thật sự?"

Hoàng Tường Vân cho nàng xoa xoa nước mắt, cười nói: "Đương nhiên là thật sự, ca khi nào thì với người nói mò qua!"

Trương Đan Nhị vừa nghe vui vẻ được lại khóc lên, ôm cổ của hắn bà khuôn mặt nhỏ nhắn chôn ở trong lòng ngực của hắn, tựa như khi còn bé đồng dạng, khóc kích động nói: "Ngũ ca, người thật tốt! Từ nay về sau ta chính là ca vợ, cả đời cho ca nấu cơm giặt giũ phục sinh tiểu hài nhi! Thật là vui, ô ô. . ."

Hoàng Tường Vân không có bà lời của nàng cho là thật, cũng không có cái ý nghĩ này. Hắn cười vỗ vỗ đầu của nàng, dỗ khóc dỗ cười nói: "Ta nói Nhị Nhị, người có thể hay không không bà ca quần áo đương khăn tay dùng, sát nước mắt của người cùng nước mũi a!"

Trương Đan Nhị vừa nghe lập tức thôi phù một tiếng nở nụ cười, dùng cái đầu nhỏ tại trong lòng ngực của hắn蹭蹭, liếm, ôm thật chặt hắn nói: "Ta không nha, ta liền muốn bắt người đương khăn tay. . . Khanh khách. . . Ô ô. . ."

Tiểu nha đầu vừa khóc vừa cười lại náo, điên điên khùng khùng, tựa như một cái tiểu bệnh tâm thần nhân!

Hoàng Tường Vân cũng không chạy bộ, dẫn Trương Đan Nhị lôi kéo trang bị sọt đựng phân xe trượt tuyết trở về nhà. Sắc trời đã rất sáng, ánh nắng đông hơi lộ ra. Trong nhà ông khói đã bắt đầu hơi nước, Lí Lan Chi cùng Lâm Tiểu Ngọc đã thức dậy làm điểm tâm.

Chứng kiến Hoàng Tường Vân dẫn Trương Đan Nhị tiến đến, Lí Lan Chi cùng Lâm Tiểu Ngọc sững sờ một chút. Trương Đan Nhị miệng nhỏ rất ngọt: "Lí di, Lâm di. Các người nấu cơm?"

Lí Lan Chi cùng Lâm Tiểu Ngọc đối mặt cười, đều cười gật đầu. Làm cho nàng nhanh trong phòng ngồi.

Hoàng Tường Vân cùng Trương Đan Nhị vào buồng trong, đầu giường đặt gần lò sưởi cái chần tử đã đập đứng dậy bỏ vào kháng cửa hàng. Hoàng Kiều Kiều cùng Hoàng Nhu Nhu lại còn đang đầu giường đặt xa lò sưởi túi ngủ lí ngu nướng.

Hoàng Tường Vân làm cho Trương Đan Nhị làm cho kháng lí ngồi, chính là tiểu nha đầu lại hái được cái bao tay cùng mũ đi gian ngoài giúp đỡ nhóm lửa, cùng Lí Lan Chi Lâm Tiểu Ngọc tán gẫu.

Hoàng Tường Vân tại trong chần ngộ ngộ tay, xem cửa phòng quan vô cùng Nghiêm Thật, sẽ đem tay vươn vào trong chần, vuốt mềm mại thân thể.

Hai cái nha đầu bị hắn vờ về anh đào cứu tinh, nhắm mắt lại ôm lấy cổ của hắn lười hôn trong chốc lát, lúc này mới không tình nguyện đứng dậy mặc quần áo. Hoàng Tường Vân bị lệnh cưỡng chế hỗ trợ, không khỏi lại chiếm tiện nghi, ăn vài miếng, còn đang tiểu muội của các nàng muội thượng hôn sờ soạng vài cái, làm cho hai cái tiểu nha đầu ý loạn thần mê.

Trộm hương sau, Kiều Kiều cùng Nhu Nhu đi ra ngoài đi nhà cầu thời điểm, mới phát hiện Trương Đan Nhị lại bên ngoài phòng giúp đỡ nấu cơm. Hai cái tiểu nha đầu vừa mừng vừa sợ, ôm nàng hoan hô tung tăng như chim sẻ.

Trước đó vài ngày các nàng một mực đều ở rồi ren, gần nhất lại cùng Hoàng Tường Vân nâng ngán, tựa đã quên đi Trương Đan Nhị trong nhà nhìn xem. Lúc này nhìn thấy nàng, mới nhớ tới chuyện này, cao hứng rất nhiều, trong nội tâm cũng đều có chút không có ý tứ, đối cái này tỷ muội vô cùng nhiệt tình.

Hoàng Tường Vân đập cát kỹ đệm chần, xoa xoa trái ván sợi ép kháng. Sau đó ra khỏi phòng đánh trong chốc lát quyền, xách trong chốc lát giang, mới trở về phòng cùng Kiều Kiều Nhu Nhu cười đùa rửa mặt.

Đồ ăn đã làm xong, rất là phong phú. Trước khi ăn cơm, Lí Lan Chi cùng Lâm Tiểu Ngọc đi Trương gia bà Trương Đan Nhị mụ mụ Triệu Thanh Phân, đại tỷ Trương Đan Quỳnh, Nhị tỷ Trương Đan Hương tìm khắp đến cùng nhau ăn cơm.

Triệu Thanh Phân hiện tại gầy rất lợi hại, nguyên bản rất gương mặt xinh đẹp nhân, bây giờ nhìn lại có chút dọa người. Một đôi có thật dài lông mi mắt to, cũng thiếu khuyết thần thái.

Trương Đan Quỳnh cũng có chút gầy, bất quá thoát nhìn hay là xinh đẹp như vậy. Trương gia nữ tử đều rất đẹp, không có xấu, điểm này theo Triệu Thanh Phân.

Tính cách của nàng rất hướng nội, từ ly hôn sau, càng thêm không thích nói chuyện. Cũng không yêu cười, u buồn nàng thoát nhìn điềm đạm đáng yêu.

Trương Đan Hương lớn lên rất đáng yêu, cùng mẫu thân tỷ muội xinh đẹp hoàn toàn bất đồng, nàng như cá búp bê, khờ dại được giống như hài đồng tính cách cũng như cá búp bê. Nàng thoát nhìn bất quá mười lăm mười sáu tuổi, trên thực tế cũng đã mười tám tuổi. . . Khi còn bé lần thứ nhất ngẫu nhiên kinh hãi, đem nàng trí lực một mực dừng lại tại tiểu hài tử trình độ thượng.

Bất quá, đừng xem Trương Đan Hương làm cho người ta nói thành là ngu ngốc, có thể tay nàng lại phi thường xảo. Nàng thêu hoa, làm đồ chơi nhỏ, cái này năm gia truân lí cũng chỉ có Lí Lan Chi người sư phụ này có thể cùng chị sống vai so sánh!

Hoàng Tường Vân cùng mềm mại cùng các nàng chào hỏi, sau đó bắt đầu phóng cái bàn bày bát đĩa cùng ghế. Một chút, chín người ngồi đầy thật to hình tròn gấp bàn ăn.

Hoàng Tường Vân cho các nữ sinh rót nước trái cây đồ uống, chính hắn thì mở một lọ kim sĩ trầm bìa.

Mọi người cũng không nói gì thêm khách khí lời nói, bung lên bát cơm tự ăn. Sợ Trương gia khách nhân khí, Hoàng gia người đều không ngừng cho các nàng đĩa rau ngược lại đồ uống.

Hai nhà coi như là lão giao tình, mặc dù có đoàn thời gian không có đi động, chính là ngồi cùng một chỗ đang ăn cơm trò chuyện, cũng rất là hòa hợp.

Lí Lan Chi đối Triệu Thanh Phân nói: "Tỷ, trong khoảng thời gian này ta lại là sinh bệnh, lại là theo chân Tiểu Ngũ bọn họ mò mẫm bận việc, cũng không còn đi nhà của người nhìn xem. Hai ngày trước ta cùng Tiểu Ngọc đi nhà của người, nhà các người lại khóa cửa. . . Nhị Nhị chuyện tình vừa rồi Tiểu Ngũ cùng chúng ta nói. Người yên tâm đi, tiền chúng ta thay người còn, sẽ không để cho Vương gia tai họa chúng ta Nhị Nhị. . . Nhị Nhị tốt như vậy cô nương, ta còn phải giữ lại cho Tiểu Ngũ đương vợ ! Có phải là, Nhị Nhị, ha ha."

Trương Đan Nhị rất là thẹn thùng, bất quá nhưng vẫn là gật đầu nói: "Ta nguyện ý cho ngũ ca đương vợ, hảo hảo hầu hạ Lí di Lâm đi cùng ngũ ca, đương hảo Kiều Kiều Nhu Nhu đại tẩu."

"Chán ghét, chết tiệt Nhị Nhị, người chiếm chúng ta tiện nghi!"

"Không e lệ, tiểu tiểu nha đầu đã nghĩ đương đại tẩu !"

"Ta liền yêu mến đương đại tẩu, vĩnh viễn đều so với các người lớn một chút! Khí tử hai người các người tiểu nha trứng nhân."

Ba cái tiểu nha đầu vui đùa âm ỉ bả tất cả mọi người trên chộc nở nụ cười. Mà ngay cả Trương Đan Quỳnh cũng lộ ra vẻ mỉm cười. Trương Đan Hương thì một mực đều ở thiên chân vô tà cười, miệng nhỏ cùng tay nhỏ bé đều bận việc được không được, sốt ruột ăn cái gì.

Hoàng Tường Vân uống một ngụm bia, cho Trương Đan Hương gấp một cái chân gà, hỏi Triệu Thanh Phân: "Di, trong nhà người tổng cộng còn có bao nhiêu nợ bên ngoài?"

Triệu Thanh Phân nghe vậy sững sờ, phiền não nói: "Hiện tại Vương Nhị gia còn có hai vạn sáu, lý mắc hữu gia tám ngàn, lý mắc nghĩa gia sáu ngàn, hoàng minh gia tám ngàn, thịnh hai gia năm nghìn, hơn nữa một ít toái trưởng, tổng cộng là hơn năm vạn đồng tiền nạn đối."

Vừa nghe đến nhà nàng có nhiều như vậy nợ bên ngoài, Hoàng gia mọi người âm thầm lú lười. Trương gia người ngoại trừ Trương Đan Hương đều rất là phạm sầu.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đào Hoa Vận Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: bán địa

Hoàng Tường Vân cũng thật không ngờ nhà nàng nạn đối có nhiều như vậy, nghĩ nghĩ hỏi: "Di, nếu như nhà của người địa nhận thầu đi ra ngoài mười năm, có thể bán bao nhiêu tiền?"

Triệu Thanh Phân không biết hẳn là có ý gì, nhưng vẫn là trả lời vấn đề này: "Nhà của ta tổng cộng phân ra hai thương bán địa, tăng thêm về sau khai hoang một thương bán, tổng cộng là tứ thương. Nếu như thoáng cái nhận thầu đi ra ngoài mười năm, dựa theo hiện tại giá cả, mỗi thương địa hàng năm 1500 nguyên, tứ thương địa chính là 6000 nguyên. Mười năm chính là 6 vạn. . . Ủ? Có nhiều như vậy sao?"

Hoàng Tường Vân cười nói: "Đương nhiên là có . Chỉ là các người một mực không có hướng phương diện này suy nghĩ. Chúng ta lễ mừng năm mới phải đi Tùng Giang thị, trong nhà địa cũng đều nhận thầu đi ra ngoài mười năm. Đùng xem một năm cũng không có thể rất nhiều, chính là cộng lại lại là cái rất đại con số. . . Di, các người cũng đi theo chúng ta đi Tùng Giang thị a. . . Chúng ta nhiều người như vậy tùy tiện duy trì cá quả vật bộ cái gì, khẳng định đều so với ở nhà trồng trọt mạnh hơn. Nhất là, nhà của người hiện tại cũng không có đại lao động!"

Triệu Thanh Phân trong mắt sáng ngời, thờ dài nói: "Kỳ thật ta cũng biết nhà của chúng ta trồng trọt lợi nhuận không đến tiền, có thể là chúng ta đều là nữ nhân gia, không có đi qua trong thành, cũng không dám nghĩ đi làm gì nghề nghiệp. . . Muốn là các người thực nguyện ý mang theo chúng ta, chúng ta đây hãy cùng nhà của người đi Tùng Giang thị. . . Khác không được, chịu khổ nhọc chúng ta nhất định là làm được!"

Nàng nói lời này, lại còn nhìn xem Lý Ngọc phân cùng Lâm Tiểu Ngọc. Hai người đều nở nụ cười, Lâm Tiểu Ngọc nói: "Ta cùng Ngọc Phân ý tứ cũng là như thế này, này qua hết năm chúng ta tựu cùng đi. . . Chúng ta như vậy một đại bang người, nhất định có thể làm ra điểm sự nghiệp gì ! Còn nữa nói, chúng ta còn có Tiểu Ngũ cái này sinh viên !"

Nghe nói như thế, Triệu Thanh Phân một nhà đều rất là vui vẻ. Các nàng cũng biết Hoàng Tường Vân có bản lĩnh, hơn nữa Hoàng gia người cũng đều phi thường tốt, cùng đi Tùng Giang thị tâm cũng có thể rơi đáy. . . Coi như là không được, gia đồ cùng như vậy, còn có thể động địa ?

Ăn cơm xong, đại gia hòa thương lượng xuống, Hoàng Tường Vân liền cùng Trương Đan Nhị đi Vương Nhị gia.

Vương Nhị gia tại thôn sau phố, ba gia gạch phòng, gạch viện bộ. Vương gia có chút tiền, chính là lai lịch bất chính, hơn nữa vương thẳng vô lại là lưu manh, cho nên trong thôn thanh danh thật không tốt.

Tiến Vương gia viện, góc tường Đại Hắc Cầu tựa gào khóc cuồng bay lên. Vương Nhị từ trong nhà đi ra, chứng kiến Trương Đan Nhị trong nội tâm vui vẻ, nhưng khi nhìn đến Hoàng Tường Vân, sắc mặt lập tức biến đổi.

"Nhị Nhị đến đây. Đây không phải Hoàng gia Tiểu Ngũ sao? Người động đến đây?" Vương Nhị cái mũi không phải cái mũi, mặt không phải mặt.

Vương thẳng vô lại cũng từ trong nhà đi ra, mê đắm nhìn thoáng qua Trương Đan Nhị, sau đó liếc mắt nhìn nhìn xem Hoàng Tường Vân: "Con mẹ nó người làm sao tới rồi?"

Hoàng Tường Vân sắc mặt nhất thời lạnh lẽo: "Người miệng phóng sạch sẽ tí đi!"

Vương Nhị vừa thấy đứa con ra cửa, lập tức mắng liệt liệt nhào lên: "Địt mẹ mày, người tiểu vương bát con bê. Tìm ta gia giường oai đến đây!"

Hoàng Tường Vân con mắt một đứng, nhảy lên đi lên chính là một cước, nhất thời đem Vương Nhị đạp ngã xuống đất. Vương thẳng vô lại vừa thấy cha có hại, theo phản eo túm ra dao gập tựa đánh tới.

Hoàng Tường Vân làm cho qua hấn đâm tới một đao, bắt lấy cổ tay của hấn từ sờ, dao găm đã đến trong tay. Dưới chân một phan, đưa hấn phóng ngược lại, sau một tay lắc lắc cánh tay của hấn, một tay bả dao găm để ngang trên cổ của hấn, lạnh lùng nói: "Người lại mắng ta một tiếng! Ta dám bới người cùng cha người da, người tin hay không?"

Lúc này, vừa vận xã chủ nhiệm ngô vĩnh cường đi ngang qua, vội vàng đi đến can ngăn: "Tiểu Ngũ, người cũng đừng làm chuyện ngu xuẩn nhân. Người một cái sinh viên đáng giá cùng bọn họ không chấp nhận sao? Không đáng mau buông ra a."

Hoàng Tường Vân vốn thì ra là hù dọa một chút vương thẳng vô lại, hấn cũng không phải không hiểu pháp luật, không có khả năng thực bả ai chọc từ. Hấn đứng đây, lại đá vương thẳng vô lại một cước: "Từ nay về sau cho ta cẩn thận một chút nhân, lại chọc tới trên đầu ta, có người đẹp mắt!"

Vương thẳng vô lại cho Hoàng Tường Vân chân này đá vào mềm yếu chỗ, cùng cha hấn đồng dạng tạm thời bò không dậy nổi thân. Người vậy xem càng ngày càng nhiều, đều vỗ tay bảo hay, cái này hai cái ngoạn ý thật là rất không được ưa chuộng.

Ngô vĩnh cường hỏi chuyện đã trải qua, biết rõ cũng không thể chẳng trách Hoàng Tường Vân. Hấn gặp Vương gia phụ tử nửa ngày không đứng dậy, tựa hỏi Hoàng Tường Vân: "Không phải đánh hỏng đi?"

Hoàng Tường Vân lắc đầu: "Ta có chút mệt, liền một chút việc nhân đều không có. . . Các người hai người nếu ta hơn mười người vài vẫn chưa chịu dậy, ta liền đem các người chặt cho chó ăn!"

Nói xong, trong tay hấn dao gập "Ồ hay" một tiếng, dán da đầu đỉnh tại Vương Nhị đầu phía trước đầu gối trên cửa!

Vương Nhị còn đang hí mắt xấu lắm, chính là lần này từ đem hấn sợ hãi, vội vàng nhảy người lên. Vương thẳng vô lại cũng cho Hoàng Tường Vân chiêu thức ấy sợ hãi, không dám giả bộ, cũng nhảy dựng lên.

"Chúng ta hôm nay là đến trả nợ, vừa vận ngô đại gia trong này, chúng ta cùng một chỗ bả chuyện này kết liễu. Từ nay về sau đừng có lại đánh Nhị Nhị chủ ý, nếu không đừng trách ta không khách khí!"

Hoàng Tường Vân nói xong, ngô vĩnh cường bị xua tan đám người. Bốn người cùng một chỗ vào Vương gia phòng, trải qua một phen thảo luận, cuối cùng Trương gia bả một khối hảo địa cho bọn hấn loại mười năm, chống đỡ này món nợ khoản.

Bốn người lại cùng đi Trương gia, tại ngô vĩnh cường chứng kiến hạ làm xong chuyện này. Từ nay về sau, hai nhà tương tự thanh toán xong.

Ngô vĩnh cường nghe nói Trương gia Hoàng gia cùng Lâm Tiểu Ngọc gia thổ địa đều hướng ra phía ngoài nhận thầu mười năm, vừa vận hấn ba con trai hòa thân gia đô muốn nhận thầu địa, mà trương Hoàng Lâm ba gia địa lại đều rất tốt, còn phi thường sạch sẽ, không giống có ít người gia này địa hầy cùng đầm lầy đường như, quay đầu lại nhận thầu còn phải Phí lão đại kính hầu hạ.

Hấn về nhà bả đứa con cũng gọi đến Trương gia. Lâm Tiểu Ngọc cùng Lí Lan Chi các nàng cũng đều đến trường. Dừng vừa lên buổi trưa, bả ba gia thổ địa nhận thầu chuyện tình đều định xuống tới.

Xế chiều hôm đó, họp đồng tự đều ký xong rồi, tiền cũng đều giao qua. Song phương theo như nhu cầu, tất cả đều vui vẻ.

Cứ như vậy, Trương gia còn lại ba thửa địa bán hơn bốn vạn đồng tiền, hơn nữa chống đỡ roi Vương Nhị gia hai vạn sáu nợ bên ngoài, tổng cộng bán gần 7 vạn đồng tiền, so với dự tính 6 vạn nguyên còn nhiều thêm gần 1 vạn.

Hoàng gia lúc trước phân địa giờ là hai thửa địa, sau đến chính mình lại mở hai thửa nhiều điểm hoang, cũng có tứ thửa nhiều. Tổng cộng bán gần 7 vạn đồng tiền.

Lâm Tiểu Ngọc lúc trước phân địa giờ là một thửa bán địa, khai hoang một thửa bán đa tạ, tổng cộng ba thửa nhiều. Tổng cộng bán gần 6 vạn đồng tiền.

Bất quá tuy nhiên nhìn như bán địa tiền rất nhiều, nhưng trên thực tế theo như đầu người cùng ý niệm trong đầu nhất bình cùng, cũng tự không có bao nhiêu tiền! Từ nay về sau mười năm, bọn họ cũng chỉ có thể tay dựa thượng những số tiền này đến còn sống!

Ngày hôm sau, Triệu Thanh Phân đem tất cả khoản nợ lần thứ nhất còn thanh. Tuy nhiên còn hết khoản nợ sau, trong tay chỉ còn lại có không đến một vạn nguyên, chính là Trương gia mọi người thở dài một hơi, cảm thấy chưa từng có như vậy thư thái qua!

Không có nạn đói cảm giác, thật tốt!

Ba người nhà bán hết địa, càng làm phòng ở đều thuê đi ra ngoài. Nông thôn tiền thuê nhà tiện nghi, một năm bất quá ngàn tám trăm, nhưng là có người ở phòng ở so với không ai ở càng nhịn tuế nguyệt ăn mòn, cho nên nhất định phải cho thuê.

Những chuyện này xong xuôi, cũng đến tết âm lịch.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đào Hoa Vận Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: hỉ dờ nhà mới

Trương hoàng hai nhà chín miệng ăn cùng một chỗ qua một cái không Bugey nào vui mừng tết âm lịch. Nông lịch tháng giêng đầu tháng ba, Hoàng Tường Vân đi Tùng Giang thị tìm phòng ở, đồng thời tổng Hoàng Kiều Kiều Hoàng Nhu Nhu cùng đi học trở lại Trương Đan Nhị đến trường.

Tháng giêng sơ tám, hai nhà nhân gục ra phòng ở, cử động gia dờ đi Tùng Giang thị. . . Thuê ở phòng hộ vào ở ba bộ không viện.

Hoàng Tường Vân tại Tùng Giang thị tìm phòng ở tự tại Tùng Giang ba trung phụ cận, cái này phòng ở nếu không phải hẩn thuê, mà là mua !

Nói đến chuyện này cũng khéo, vốn Hoàng Tường Vân chỉ là muốn thuê cái tiểu viện nhân, hai nhà nhân cùng một chỗ ở. Chính là vừa mới đụng phải có người nhà nhu cầu cấp bách tiền dùng, muốn bán phòng ở. Vì vậy, tại một phen trả giá trả giá sau, Hoàng Tường Vân dùng tư vạn năm nghìn nguyên mua cái này đại viện nhân!

Cái nhà này rất lớn, tuy nhiên phòng ở rất cũ kỹ, nhưng là diện tích cùng vị trí đều rất tốt. Dùng Hoàng Tường Vân đối Tùng Giang gian hàng giá nhận thức, viện này thoắt tu chỉnh hạ xuống, bán cả sáu bảy vạn khẳng định không có vấn đề. . . Buôn bán lời, lần này lại buôn bán lời!

Trong sân có nhà giữa năm, sương phòng tứ. Hai nhà nhân đều ở nhà giữa, sương phòng tạm thời hành động nhà kho đến dùng.

Năm gian nhà giữa, ngoại trừ trung ương một gian là phòng bếp cùng môn sảnh, không thể ở người ngoại. Còn lại tứ gian đều có phân phối: mặt đông nhất một gian thuộc về Hoàng Kiều Kiều Hoàng Nhu Nhu, cách vách một gian thuộc về Lâm Tiểu Ngọc cùng Lí Lan Chi, tối phía tây một gian thuộc về Trương Đan Hương cùng Trương Đan Nhị, cách vách một gian thuộc về Triệu Thanh Phân cùng Trương Đan Quỳnh.

Có thể bởi như vậy, duy nhất nam sinh Hoàng Tường Vân cũng chưa có địa phương có thể ở, cũng không thể làm cho một mình hẩn đi ở sương phòng a, vậy cũng quá không có nhân đạo! Nếu mỗi hai người cùng hai người khác cùng một chỗ ở a, lại có chút ít chen chúc được sợ.

Kết quả là, cuối cùng tại Hoàng Kiều Kiều Hoàng Nhu Nhu khuê môi múa mép như hoàng theo đề ý cố gắng mãnh liệt yêu cầu phía dưới, Hoàng Tường Vân tiến vào các nàng này gian hơi hơi lớn một ít hương khuê.

Kỳ thật, Hoàng Tường Vân đã sớm nhìn ra Kiều Kiều Nhu Nhu cái này hai cái tiểu nha đầu quỷ tâm tư. Cái này phân phối phương án chính là các nàng lưỡng nghĩ ra được, mục tiêu chính là cuối cùng đem hẩn lấy tiến các nàng cái này gian duy nhất đại gian!

Đương nhiên, hẩn cũng rất là ưa thích cùng hai cái tiểu muội muội cùng một chỗ làm chút ít thân mật chuyện tình. Mặc dù hẩn biết rõ vấn đề này không tốt, tuy nhiên nó không cách nào khống chế chính mình không đi yêu mến không đi làm.

Vì ở càng thoải mái một ít, Hoàng Tường Vân bả phòng ở sửa chữa một phen, trong sân cũng một lần nữa tu chỉnh một phen. Như vậy một lấy, thoát nhìn đã cùng trước hoàn toàn bất đồng, cấp bậc cao rất nhiều.

Hoàng Tường Vân lại tìm người khơi thông có chút tắc cống thoát nước, bả một gian điểm nhỏ sương phòng trang tu thành phòng tắm. Trang máy nước nóng, mua máy giặt quần áo, còn làm một tòa chậu cùng một cái bồn hồ lỏ. . . Bởi như vậy, có thể mỗi ngày ở nhà tắm rửa cùng thuận tiện, không cần đi chạy ngoài mặt nhà tắm cùng nhà vệ sinh công cộng.

Tất cả đều mần mê xong, cái này nhà mới ở đứng đây tự sướng nhiều hơn.

Nói đến còn có vật chuyện lý thú: nguyên lai chủ phòng dán "Sản xuất phòng ốc" quảng cáo đã quên vạch trần roi, kết quả là có người đi tới tuần giá. Lắp đặt thiết bị độc công trong lúc rảnh rỗi, tự hỏi đối phương có thể cho cái gì giả nhân. Kết quả người này nhìn nhìn, không chút do dự cấp ra chín vạn nguyên giá cả! Độc công hay nói giong nói hiện tại phụ cận tại động dôi, cái này phòng ở đáng giá lắm, không có năm mươi vạn không bán. Kết quả cái này người mua biến sắc, sau đó cắn răng, lại cho một cái bốn mươi vạn giá trên trời!

Đương nhiên, cuối cùng cái này người mua hay là bất đắc dĩ chính là đi, bởi vì ở một bên nhìn xem Hoàng Tường Vân nói không có sáu mươi vạn không bán.

Chuyện này nói đến thú vị, càng có "Tiền đồ"! Hoàng Tường Vân hoài nghi kẻ bên này phòng ở thật sự là muốn động dôi, tám phần giá trị giá cao tiền. Nếu không, vừa rồi này người mua thoát nhìn cũng không ngốc, như thế nào hội vừa nghe đến động nhân nhượng biến sắc, trả lại cho ra bốn mươi vạn nguyên giá cao?

Hoàng Tường Vân hoài nghi, hẳn cái này mới không phải buôn bán lời, mà là lại đi câu thi vận, tám phần muốn phát một số thật to tiền của phi nghĩa!

Chuyển xong rồi gia, Hoàng Tường Vân nghĩ cho Trương Đại Lực đánh một chiếc điện thoại. Hai người bọn họ năm trước thông qua điện thoại, Trương Đại Lực càng làm ngày đó uống rượu giờ nói một lần: chỉ cần Hoàng Tường Vân có thể lấy hai bộ máy đào móc, hẳn cũng có thể lại lấy một bàn, có từ đài máy đào móc là hẳn có thể lấy tiền công trường, một năm một bàn máy đào móc sạch lợi nhuận một bàn máy đào móc tiền vốn không là vấn đề!

Hoàng Tường Vân bấm điện thoại, cười nói: "Trương ca, lễ mừng năm mới tốt!"

Trương Đại Lực bên kia không biết tại làm gì, cổ họng hự xích, thở hổn hển nói: "A, là Hoàng lão đệ a. Lễ mừng năm mới hảo!"

Hoàng Tường Vân nghe được bên kia có nữ nhân ngâm nga thanh âm, lập tức biết rõ người này không có làm chuyện tốt nhân, tại làm chuyện này nhân.

"Trương ca xem ra không có phương tiện a, ta đây tự lát nữa nhân lại đánh tới!"

"Không cần, lập tức. . . Tự. . . Hảo! . . . Ai nhà trời ạ, một chết ta, các nàng này thực quá sức! Hắc hắc, Hoàng lão đệ, muốn hay không tới cùng nhau chơi đùa chơi, trong lúc này con gái đều rất đẹp, còn có vừa ráp xong!"

Hoàng Tường Vân xin miễn thứ cho kẻ bắt tài: "Tĩnh, hay là chính ngài chơi a. Đúng rồi, Trương ca, người nghe nói Giang Bắc có muốn phá bỏ và dời đi nơi khác địa phương sao?"

Trương Đại Lực hiển nhiên sững sờ: "Giang Bắc phá bỏ và dời đi nơi khác địa phương không nhiều lắm, giống như tạm thời chỉ có ba trung phụ cận kẻ hoạch muốn động dôi, tương lai tại đó cái sa hoa cư xá. . . Làm sao vậy? Người cũng muốn mua sách a?"

Hoàng Tường Vân hỏi: "Này người biết chỗ đó phòng ở là bán thế nào sao?"

Trương Đại Lực không rõ hẳn có ý tứ gì, nói: "Chỗ đó phòng ở nguyên tới một tiểu viện thì hai ba vạn đồng tiền, chính là hiện tại cái này vừa động dôi chiếm diện tích, giá cả tự bay nhảy lên. Hai ngày trước ta một người bạn tính toán ở bên kia mần mê hai cái sân nhỏ lợi nhuận lợi nhuận chênh lệch giá, kết quả người đoán dù thế nào? Một cái ba gian phòng tiểu phá viện, lại không để cho bốn mươi vạn không bán! Này lớn hơn một chút sân nhỏ càng không cần phải nói, ít nhất cũng phải bảy tám chục vạn. . . Hoàng lão đệ, người hỏi cái này làm gì vậy, chẳng lẽ người có thân thích muốn bán phòng ở?"

Hoàng Tường Vân nghe được lời của hắn trong nội tâm cuồng hỉ, bình tĩnh thoáng cái kinh hoàng tâm, hẳn mới điềm nhiên như không nói: "Không có gì, chính là vừa mua một cái sân, muốn hỏi một chút xem có phải là giá cho cao!"

"Sân nhỏ? Người đang ở đây ba trung phụ cận mua sân nhỏ rồi? Bao nhiêu tiền mua, lớn không lớn?" Trương Đại Lực hiển nhiên đối cái này rất cảm thấy hứng thú.

Hoàng Tường Vân có cùng hắn hợp tác nghĩ gì, biết rõ chuyện này hẳn sớm muộn gì biết được nói, cũng không còn man hắn, tự cười nói: "Không tính quá lớn, tìm không đến năm vạn đồng tiền mua."

Trương Đại Lực đầu kia hô hấp đều cấp, lại hỏi: "Mấy gian phòng, lúc nào mua?"

Trương Đại Lực phản ứng làm cho Hoàng Tường Vân cảm giác rất có ý tứ, hẳn thật sợ mình nói ra, sẽ đem vị này Bàn Tử khiến cho chảy máu não. Hắn cười nói: "Năm gian nhà giữa, tứ gian sương phòng. Đầu tháng ba mua!"

Trương Đại Lực bên kia đã lâu không nói chuyện, hô hấp càng ngày càng thô, cuối cùng bạo nói tục: "Trời ạ con bà nó, người điếm ấy từ cũng quá chính! Ta một chết việc cực một năm, còn không bằng người mèo mù đung từ chuột tùy tiện mua cá sân nhỏ! Lão thiên gia, thực con mẹ nó có thể đùa giỡn người a! . . . Cái này phòng ở người ngàn vạn muốn nắm lấy, không đến cuối cùng trước mắt tuyệt đối không thể bán. . . Động dôi mở kia bang gia hóa xấu lắm, nếu bán sớm, chính là bọn họ tìm người bán xuống, tiền đều làm cho bọn họ cho nuốt."

Chương 17: phương pháp

"Đúng rồi, Hoàng lão đệ, ta anh em mấy móc ngày hôm qua xấu, còn đặt lăm. Đang muốn gọi điện thoại cho người cho sửa một cái... Ta xem người dứt khoát tại chúng ta Tùng Giang thị lấy cá duy tu bộ được, dù sao người hiện tại cũng không không có việc gì nhân sao?"

Trương Đại Lực hiện tại đã biết Hoàng Tường Vân không hề mặt trời đỏ cơ giới lăm, còn đang không nghề nghiệp trong lúc. Chính là hấn cảm thấy Hoàng Tường Vân không đơn giản... Tuổi không lớn lắm, có thể bốn sự không nhỏ!

Kỳ thật ý nghĩ này Hoàng Tường Vân cũng không phải là không có qua. Chỉ là làm sự tình muốn từng bước một, cũng không thể thoáng cái liền làm một đồng lớn chuyện tình a... Mở sửa chữa bộ chuyện tình, hay là nhìn kỹ hấn nói.

Hoàng Tường Vân nhớ kỹ đối phương số điện thoại, cùng Trương Đại Lực lại nói chuyện tào lao vài câu, cúp điện thoại.

Hoàng Tường Vân thật không có nghĩ đến chính mình vận khí tốt như vậy, tùy tiện mua cá phòng ở đều có thể kiếm được nhiều tiền như vậy. Bất quá có một chút là có thể khẳng định, thì phải là nguyên lai cái này chủ phòng khẳng định không có nghe được cái gì tin tức. Nếu không nữa thì chính là gia hỏa điên rồi!

Về giá phòng chuyện tình, Hoàng Tường Vân không cùng người trong nhà nhắc tới. Hấn sợ các nàng chịu không được như vậy kích thích, nói sau tiền không đến tay nhiều lời vô ích.

Hoàng Tường Vân đã thông Trương Đại Lực cho cú điện thoại kia dây số, đối phương rất rõ ràng được Trương Đại Lực tín nhân, rất khách khí cũng thật cao hứng nhận điện thoại, hơn nữa đưa ra muốn lái xe tới đón hấn. Cảm thấy như vậy cũng tốt, hấn liền nói cho đối phương biết của mình đại thể vị trí, làm cho đối phương tại đầu hẻm bên ngoài ngoại đường vòng bao quanh vòng thành phố thượng đẳng của hấn.

Qua không đến mười lăm phút, đối phương tựu cho hấn gọi điện thoại. Hoàng Tường Vân mặc quần áo tử tế, cùng mẫu thân Lâm di các nàng nói một tiếng, tựu ra khỏi nhà.

Ngoại đường vòng bao quanh vòng thành phố bên cạnh nghe một cỗ Jetta, chứng kiến Hoàng Tường Vân đi ra, một người đeo kính kính trung niên nhân đã đi xuống xe hỏi: "Là Hoàng lão đệ a?"

Hoàng Tường Vân cười nói: "Là ta! Lý đại ca khoái thượng xe a, thiên lạnh như vậy!"

Hai người cười lên xe. Vị này họ Lý Văn Xuyên đại ca tựu nâng xe quay đầu, dọc theo ngoại đường vòng bao quanh vòng thành phố hướng nam mở.

"Nghe lão Trương nói, người vừa mua phòng ở?" Lý Văn Xuyên cười hỏi Hoàng Tường Vân.

Hoàng Tường Vân nghĩ thầm: "Cái này Trương Đại Lực thật đúng là lạnh mồm lạnh miệng, xem ra sau này trọng yếu lời nói không thể nói với hấn, quả thực chính là một đại loa. Bất quá, cũng mới có thể bọn họ quan hệ rất thiết." Hấn cười nói: "Ừ, năm sau mua, còn không có vài trời ạ!"

Lý Văn Xuyên ngược lại là không có lộ ra Hoàng Tường Vân trong tung tởng cái kia loại hâm mộ thần sắc, hấn chỉ là mang theo cười nói: "Người vận khí thật tốt, chuyện như vậy không phải bình thường người có thể gặp được... Người cái này một phiếu, khiến cho rất nhiều người lợi nhuận cả đời đều lợi nhuận không đến a!... Nghe trương tử nói, người nay thiên tài hai mươi tuổi?"

"Qua hết năm, lại trưởng một tuổi, đã hai mươi một tuổi! Ha ha... Đại ca xe này không sai a, hình như là vừa mua a?"

Hoàng Tường Vân không có lời nói tìm lời nói. Lý Văn Xuyên gật đầu, tùy ý nói: "Ừ, năm trước vừa xách xe. Ta không muốn mở tấm bảng này, chính là cô nương nhà ta yêu mến, không có biện pháp, đành phải mua một cỗ."

Hoàng Tường Vân hiểu kỳ hỏi: "Cô nương? Lý đại ca xem ra tuổi giống như cũng chỉ so với ta lớn chút, nữ nhân hấn là còn rất nhỏ a?"

Lý Văn Xuyên nhìn Hoàng Tường Vân liếc, nhìn hấn không giống như là đang nói đùa, đặc ý cười ha ha: "Ha ha ha, người đừng xách tuổi của ta, nếu nói lên tuổi, người tựu so với ta nhỏ hơn đồng lứa nhân, cô nương nhà ta đều so với người đại năm tuổi! Ha ha ha..."

Hoàng Tường Vân tròn mắt há hốc mồm: "Cái gì? Thiết hay giả? Nhìn người thế nào thì ra là hơn ba mươi tuổi a, chẳng lẽ người tào hôn?"

Lý Văn Xuyên cười mở to: "Sớm cái gì hôn a, ta hai mươi bốn tuổi kết hôn, năm thứ ba có cô nương nhà ta, năm nay ta đã năm mươi ba!... Người nhìn kỹ, có thể chứng kiến ta khóe mắt đều là nếp nhăn... Lão sao! Hơn ba mươi tuổi thuộc về nhớ lại, ha ha..."

Hoàng Tường Vân nhìn hấn không giống như là vui đùa lời nói, tựu kính nể nói: "Lý ca, người thật là không giống!"

Lí Văn Xuyên một mực cười: "Ừ, ta còn thực sợ người đời gọi ta Lý thúc. . . Ha ha, kỳ thật rất nhiều người đều đã nói như vậy. Bất quá chúng ta người nhà đều cảm lão, vợ ta người chị dâu, theo ta cùng tuổi, bây giờ nhìn lại còn như hơn ba mươi tuổi giờ xinh đẹp như vậy! Ta cô nương so với người đại năm tuổi, chính là nhìn thấy tựa như mười sáu mười bảy đồng dạng. . . Phòng chừng, cái này cùng tâm tình có quan hệ, người nhà của chúng ta đều tâm lớn, nghĩ đến so với mở, cho nên đều chống lại tuổi nguyệt ăn mòn. . . Ha ha!"

Hoàng Tường Vân gật đầu: "Lý ca lời này đúng vậy nhân, quan tâm nhiều ưu sầu nhiều người đều lão được nhanh, hơn nữa thân thể cũng không nên. . . Lý ca rất có phúc khí a!"

Lí Văn Xuyên có chút kinh ngạc nhìn một chút hần, mỉm cười nói: "Không nghĩ tới người tiểu tử tuổi không lớn lắm, đối với người sinh linh ngộ ngược lại rất sâu sắc. Thoạt nhìn trước kia không ít chịu khổ a?"

Hoàng Tường Vân cười nói: "Có thể tiến hành, chịu chút khổ đối với phát triển có trợ giúp. Bất hữu câu nói rất hay ư, ném trái trong khổ đau, mới là người thượng nhân. . . Ăn nhiều khổ, cho dù qua cơn mưa đầu mùa bình thường thời gian, đều cảm thấy là tiểu tư thành phần tri thức đại Khang cuộc sống!"

Lí Văn Xuyên ha ha nở nụ cười: "Người cái này tiểu lão đệ có ý tứ, bất quá lời này cũng rất có đạo lý. . . Xem ra, ta phải để cho ta gia mãi mãi không biết đủ cô nương hảo hảo ha ha khổ, từ nay về sau hảo làm người thượng nhân. Ha ha ha!"

Lí Nguyên sông rất yêu mến cười, nhất là yêu mến cười mở cười to. Hoàng Tường Vân cảm thấy cái này khả năng cũng là Lí Văn Xuyên không hiện lão bí quyết a —— không phải có câu nói như vậy ư, sâu một sâu, trắng không còn chút máu đâu; cười một cái, mười năm thiếu. Chính là này đề ý!

Lí Văn Xuyên sau khi cười xong, nói: "Tiểu lão đệ, ta cảm thấy cho người hần là như Trương Đại Lực nói, mở cá sữa chữa bộ. Chúng ta cái này dặm tuy nhiên mấy móc còn không nhiều, có thể là lúc sau khẳng định số lượng không ít a. Hơn nữa phần đất bên ngoài tới làm việc, số lượng càng lớn. . . Hiện tại chúng ta thị, còn có quanh thân vài cái dặm giống như đều không có loại này duy tu bộ. Thường thường xe này một xấu, phải giá cao hướng Thẩm Dương bên kia hoặc là xa hơn địa phương kéo đi duy tu, hơn nữa qua bảo vệ tu kỳ giá cả còn mắc được phải chết! Người hần là mở một cái, khẳng định kiếm tiền. . . Nếu là có phương pháp lấy chút ít linh kiện, vậy thì có thể kiếm nhiều tiền."

Hoàng Tường Vân kỳ thật đối cái này cũng rất tâm động, bất quá hần còn đang suy nghĩ, không lại nhanh như vậy có kết luận. Hần nói: "Lý ca nói rất đúng. Bất quá ta tạm thời không mở duy tu bộ cũng đồng dạng có thể tu, chỉ cần mọi người đều biết ta sẽ tu là đến nơi. . . Cái này sữa chữa bộ nếu là không có linh kiện bán, kỳ thật cũng không nhiều lắm ý tứ, ta muốn nhìn có thể hay không làm cho đến linh kiện, sau đó lại lo lắng mở sữa chữa bộ!"

Lí Văn Xuyên trầm ngâm một chút: "Nói cũng đúng. Hàng da bệnh nếu là không có linh kiện căn bản là tu không được, hơn nữa, còn không chỉ là linh kiện, còn cần đặc thù phụ trợ công cụ."

"Đúng vậy a, những này công cụ muốn đều làm, này đầu nhập cũng không nhỏ. . . Ha ha, tiền này cũng không phải như vậy quá tốt lợi nhuận a! Còn không bằng xách đài cái móc cơ (máy đào móc nick name)."

Hoàng Tường Vân nói xong, tính tính trong tay mình tiền, nếu như lại đụng lên Lâm di trên tay tiền lời nói, lại nghĩ biện pháp mượn một ít, ngược lại thật là xách đài sản phẩm trong nước cái móc cơ thù trả tiền. Trong nội tâm chuyện rất xúc động!

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đào Hoa Vận Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 18: mỹ nữ khăn mặt

Lí Văn Xuyên quay đầu nhìn hần một cái, cười nói: "Tiểu tử lợi hại a. Ta tại người cái này tuổi thời điểm, còn quang nghĩ sao có thể xách cấp tiền lương hoặc là tiết kiệm mấy khối tiền, người lại bắt đầu cân nhắc kiếm nhiều tiền! . . . Trương tử không phải nói cho người ư, chỉ cần người có thể xách hai bệ cái móc cơ, hần lại lấy một bàn có thể lấy tiền công trường đi dĩ, một năm duy trì lợi nhuận một bàn mấy móc không có vấn đề. . . Cái này ta cũng vậy có thể giúp đỡ nổi. . . Nếu như người nếu cảm thấy cái móc cơ quá mắc, lấy hai bệ đã ngoài toa xe cũng đúng, ta có thể giúp người tìm kiếm tiền đường đi. Bất quá không có cái móc cơ kiếm được nhiều như vậy, nhưng một năm một bàn xe lợi nhuận trở lại tiền xe đó cũng là không có vấn đề!"

Hoàng Tường Vân xem Lí Văn Xuyên lạnh nhạt bộ dáng, cảm giác nhân gia đối chuyện này nhân phi thường có lòng tin! Trong lòng của hần vừa động, cảm thấy vị này tuổi thiên đại đại ca đoán chừng là vị ngư nhân. Người như vậy hần có thể không thể bỏ qua, muốn hảo hảo kết giao mới được.

"Ta đây tự cảm ơn trước lý ca. Sau khi trở về ta hảo hảo cân nhắc cân nhắc, nhìn xem là lấy cái móc cơ hay là lấy toa xe! Đến lúc đó cũng phải làm phiên lý ca!" Hoàng Tường Vân quyết định phải làm, cái móc cơ hoặc là toa xe, hần nhất định sẽ mua một loại trong đó. Đánh trước đánh dự phòng châm, dự thêm nhiệt.

Lí Văn Xuyên lại quay đầu nhìn hần một cái, cười nói: "Không có gì cảm tạ với không cảm tạ, không chừng ta từ nay về sau cầu người thời điểm khá. Ha

ha!"

Hoàng Tường Vân cười nói: "Ta liền chừng một trăm cân, thật tốt!"

Lí Vân Xuyên lại cười ha ha: "Thực trâu chọc, ta cũng không phải muốn ăn ngươi. . . Đúng rồi, nghe Trương Đại Lực nói ngươi còn có thể tu máy tính, ngươi hội sao?"

Hoàng Tường Vân xác thực cùng Trương Đại Lực nói chuyện phiếm giờ nói qua một miếng. Hắn gật đầu nói: "Bình thường cứng mềm vấn đề, còn có internet vấn đề, ta đều có thể giải quyết. . . Ta còn đang nghĩ ngươi muốn mở một nhà máy tính duy tu cùng trang cơ , ta xem chúng ta dặm còn không có chuyên nghiệp làm cho cái này, không giống Thẩm Dương Bắc Kinh Nghiễm Châu này Biên nhĩ!"

Lí Vân Xuyên lắc đầu nói: "Cái này biểu diễn ta không hiểu lắm. Có thể cô nương nhà ta tự yêu mến cái này, ta chỉ hảo theo phần đất bên ngoài cho hắn cầm trở về một bàn, lại làm một cây dây mạng lưới. Kết quả khá lắm, năng xem như mê thượng này biểu diễn , cả ngày trò chuyện cái gì Cầu Cầu! Còn cả cái gì bạn trên mạng! . . . Rốt cục, bà máy móc thức đêm nhện rút ra quắt, nghĩ com!"

Hoàng Tường Vân cho hắn nói được cạc cạc cười không ngừng. Chờ hắn nói xong , hắn sáng khoái nói: "Đặng sửa xong cái móc cơ, ta phải nhìn xem máy tính."

"Ha ha, vậy cũng thật tốt quá, nếu ngươi thân thiện, phỏng chừng ta cô nương còn có thể thi thố tài năng, làm một bàn bữa ăn ngon đến khao khao ngươi, ta đây đương cha cũng tốt đi theo dính thom lấy. . . Ha ha!"

"Ha ha. . ."

Đến công trường sau, Hoàng Tường Vân kiểm tra một chút đình công cái móc cơ, phát hiện chỉ là một vấn đề nhỏ. Rất nhẹ nhàng thu phục sau, tự tại lái xe kính nề dưới ánh mắt cùng Lí Vân Xuyên thượng Jetta, đi hướng Lý gia.

Lí Vân Xuyên gia tại mới xây dầu mỏ gia thuộc trong lầu ở. Nghe Lí Vân Xuyên nói, hắn vợ là dầu mỏ bên trong lãnh đạo, nữ nhi của hắn tại thành phố mùi thuốc lá cục đi làm. Chính hắn là dầu mỏ ở biên nhân viên, bất quá trên căn bản là chỉ lấy tiền lương, không cần đi làm.

Cái này Tùng Giang thị người nào cũng biết cả dặm đãi ngộ tốt nhất chính là dầu mỏ ở biên nhân viên, nhiều ít dầu mỏ ngoại bộ người khác hô muốn hưởng dầu mỏ chạy, chính là bên ngoài có thể đi vào đi không có mấy người, cơ bản đều là bên trong chiếu cố, hoặc là thành tích cao cao văn bằng người sai vật cứng ngắc mới đi vào đi.

Mà con gái nàng chỗ mùi thuốc lá cục tiền lương tuy nhiên không cao, chính là đãi ngộ cùng khoản thu nhập thêm lại rất hiếm có không được! Đó cũng là cả phi thường đoạt tay đơn vị.

Như Lí Nguyên sông như vậy gia đình, cho dù không có khoản thu nhập thêm, chỉ là ba ngum người tiền lương thu vào, cũng cũng đủ bọn họ qua giàu có cuộc sống.

Điều này làm cho Hoàng Tường Vân không khỏi đại thán: bao nhiêu người mệt chết việc cực không đủ qua, nhân gia là lợi nhuận của mình, còn cảm quốc gia, tùy tiện cái đó đầu cũng không thiếu. . . Người với người thật sự là không cách nào so sánh được a!

Bất quá mấy năm này hắn chuyện như vậy cũng thấy nhiều hơn, đã có thể dùng bình tâm tâm tính đến đối đãi, sẽ không sinh ra cái gì thù phú tâm lý. . . Thế giới vốn chính là như vậy, vĩnh viễn cũng sẽ không có chính thức ngang hàng cùng công chính. Thói quen, cũng thì tốt rồi!

Lí Vân Xuyên gia tại lầu hai, lắp đặt thiết bị cực kỳ xa hoa, gian phòng nhiệt độ rất cao. Cho nên, đương Hoàng Tường Vân đầu tiên mất chứng kiến Lí Manh Manh thời điểm, nàng mặc tuyết trắng ngắn tay T-shirt cùng quần ngắn, lộ ra tuyết trắng cánh tay đùi tiểu cước nha. Tuyết trắng phấn nộn nàng, đem tóc ngắn trên đầu dặm hai cái tiểu thu thu, phối hợp nàng tiểu tiểu khuôn mặt nhỏ nhắn nhân cùng có chút mộng lung ngây thơ mắt to, đáng yêu tới cực điểm!

Lí Manh Manh, theo Lí Vân Xuyên theo như lời, chính là hắn khuê nữ phương danh quý danh. . . Cái này chắc chắn sẽ không là Lí Vân Xuyên hắn vợ , bằng không thế giới này tự quá điên một chút!

"Cha, ngươi từ nơi này ngoạn trở lại đến như vậy đại một cái tiểu suất ca a?" Lí Manh Manh dùng mua thức ăn ánh mắt nhân xem kỹ Hoàng Tường Vân.

Hoàng Tường Vân rất tuần tú, đây là không thể nghi ngờ. Hắn kỳ thật lớn lên cũng rất non, bất quá ngẫu nhiên ánh mắt cùng thần sắc sẽ có vẻ rất tang thương. Theo bề ngoài nhìn lại, hắn như cá mười bảy mười tám tuổi dương quang mỹ thiếu niên. . . Tuổi lãng, dương quang, còn có chút ngượng ngùng, ngẫu nhiên cũng sẽ không cảm.

"Tỷ, mời ngươi đừng có dùng tại thành phố trường mua thức ăn ánh mắt nhân xem ta. Ta cũng không phải là Đại Bạch Thái, lại càng không là cà khoai tây cộng hoa tỏi!"

Hoàng Tường Vân những lời này cuối cùng nhất không có đình chỉ, trải qua đại não nhưng là không bị đại não khống chế theo trong miệng chạy tới!

Kết quả Lí Vân Xuyên phu nhân vừa bung một chén nước theo trong phòng ngủ đi tới, tự nghe được những lời này, lúc ấy tự cười đến bả trong miệng thùy đều cống hiến cho Hồng Mộc sàn nhà.

Lí Vân Xuyên đang tại cúi đầu đổi giày, những lời này làm cho hắn cười đến đặt mộng ngồi trên mặt đất. Mà Lí Manh Manh vừa uống đến trong miệng

cola, cũng cho những lời này "Phốc" hạ xuống, toàn bộ phun tại Hoàng Tường Vân trên mặt!

Hoàng Tường Vân phản ứng đầu tiên, mồm ! Thứ hai phản ứng, vươn đầu lưỡi liếm liếm, vô ý thức nói: "Khá tốt, là cola, không phải lão dấm chua!"

Lý gia ba ngum chột cười, Hoàng Tường Vân thì từ trong túi tiền xuất ra khăn tay, thông dong lau mặt. Lí Mạnh Mạnh thấy thế rất là không có ý tứ, nhưng lại nhin không được cười, một bên cười một bên dùng trên cổ khăn mặt cho hấn lau mặt.

Chính là lau lau, nằng hét lên một tiếng, khuôn mặt đỏ rực xoay người chạy vào toilet. Cái thanh này thói quen mặt đỏ Hoàng Tường Vân cùng đang tại cười to Lí Vân Xuyên lại càng hoảng sợ, đều ngây ngẩn cả người, không biết nằng làm sao vậy.

Chỉ có Lý thái thái sùng sốt một chút kịp phản ứng, cười đến càng thêm lợi hại. Một bên cười còn vừa đi vào toilet, tiếp theo chột nghe đến lí mặt Lí Mạnh Mạnh làm nằng không thuận theo, không cho nằng nói sau! Lý thái thái cười đến càng thêm lợi hại.

Về phần Lí Mạnh Mạnh không cho nằng mụ mụ nói cái gì, Hoàng Tường Vân cùng Lí Vân Xuyên tự không được biết rồi!

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đào Hoa Vận Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Mạnh Mạnh hương khuê

Hoàng Tường Vân đối xong rồi hài, Lý thái thái cùng Lí Mạnh Mạnh đều theo trong toilet phát ra. Lý thái thái còn đang cười, nhìn xem Hoàng Tường Vân cười đến lợi hại hơn. Lí Mạnh Mạnh hai má hay là đỏ rực, nhìn xem Hoàng Tường Vân có vẻ đặc biệt không có ý tứ. Điều này làm cho Hoàng Tường Vân rất là buồn bực: các nằng làm sao vậy? Thật là kỳ quái.

Lí Vân Xuyên giới thiệu hạ xuống, Hoàng Tường Vân rất lễ phép hỏi hảo, hấn trông nom Lý thái thái gọi chị dâu. Bất quá tại đối Lí Mạnh Mạnh xưng hô thượng mình hiển xảy ra vấn đề: không biết nên gọi tên gì mới tốt. Gọi nằng tỷ a, hãy cùng cha của hấn mẹ nó ngang hàng . Gọi nằng chất nữ a, vậy cũng quá thái quá , nhân gia cũng không duy trì a.

"Hay là gọi Mạnh Mạnh a, dù sao các người tuổi cũng không sai biệt lắm!" Lí Vân Xuyên cuối cùng ra lệnh. Vì vậy Hoàng Tường Vân đã kêu nằng Mạnh Mạnh, Lí Mạnh Mạnh gọi hấn vân vân!

"Vân vân" xưng hô thế này lúc ấy làm cho Lý gia vợ chồng cười đến không được. Hoàng Tường Vân dở khóc dở cười, Lí Mạnh Mạnh thì có chút thắng lợi nhỏ đến ý.

"Vân vân, người đi rửa cá mặt a!" Lí Mạnh Mạnh nói xong lời này, hai má lại đỏ lên, thẹn thùng đồng thời, còn nhìn xem hấn ha ha cười không ngừng.

Lý thái thái nghe xong lời này cũng là nhìn xem Hoàng Tường Vân không ngừng cười. Lí Vân Xuyên hiểu kỳ hỏi nằng cười cái gì, Lý thái thái tự nắm sắp ghé vào lỗ tai hấn nói hai câu.

Lập tức, Lí Vân Xuyên tự nhìn xem Hoàng Tường Vân bạo cười rộ lên. Điều này làm cho Hoàng Tường Vân xấu hổ lại buồn bực: ta lớn lên có tốt như vậy cười sao? Lí Mạnh Mạnh cho ba ba của nằng như vậy cười, cũng cười được rất lợi hại, bất quá xem Hoàng Tường Vân ánh mắt nhân càng thêm cổ quái cùng ngượng ngùng.

Hoàng Tường Vân quyết định đi rửa mặt, hấn muốn lãnh yên tĩnh một chút, miễn cho không cách nào đối mặt cái này điên cuồng kỳ quái một nhà ba người.

Hấn rửa mặt xong sau khi đi ra, cái này người một nhà cuối cùng qua nhiệt tình, tuy nhiên hay là cười, lại cười đến không lợi hại như vậy .

Lí Vân Xuyên cười nói: "Tiểu lão đệ, người đừng trách móc, người nhà của chúng ta đều yêu cười!"

Hoàng Tường Vân cười lắc đầu, hấn cũng biết bọn họ không có gì ác ý. Chỉ là cười đến làm cho hấn cảm thấy có chút không giải thích được mà thôi.

Lí Vân Xuyên đối nữ nhân nói: "Mạnh Mạnh, người mang tiểu Vân đi người gian phòng nhìn xem máy tính a, hấn hội tu!" Rồi hướng Hoàng Tường Vân nói: "Tiểu Vân, chậm rãi tu, tu không tốt cũng không quan hệ. Giữa trưa ở này nhân ăn cơm đi, bất quá Mạnh Mạnh công chúa không dưới trù, đánh phải do ta cùng phu nhân xử lý một bàn ! . . . Ha ha, đi thôi."

Lí Mạnh Mạnh lôi kéo Hoàng Tường Vân ống tay áo, cứng ngắc lôi kéo hấn đi, tựa như lưu cầu đồng dạng hướng nằng trong phòng ngủ đi. Hoàng Tường Vân dở khóc dở cười nói: "Mạnh Mạnh, người có phải hay không đặc biệt hoài niệm nhà của người tiểu Cầu a?"

Lí Manh Manh sững sờ: "A?" Hoàng Tường Vân nói: "Ta cảm thấy cho người lưu cầu nhập đũa giòn quá sâu, có thể tiếc nuối chính là ta không nghĩ khách mời cái sừng này sắc!"

Lí Vân Xuyên cùng Lý thái thái mới vừa đi tới cửa phòng bếp, hai người chột cười, bả đầu đều đụng vào nhau, giúp nhau xoa ôm cùng một chỗ cười to. Lí Manh Manh cũng cười được cạc cạc, này ba đào mãnh liệt ngực lớn làm cho Hoàng Tường Vân hoa mắt. Bất quá, hắn vẫn không thể nào thoát khỏi bị nàng cứng nhắc kéo vào phòng ngủ "Cầu" vận.

Vào phòng ngủ, Lí Manh Manh tựa tại cửa ra vào đá tiểu đép lê, cời bỏ tuyết trắng tuyết trắng đáng yêu tiểu cước nha đập tại tuyết trắng tuyết trắng Trường Mao trên mặt thảm.

Hoàng Tường Vân cũng thoát khỏi đép lê, mặc tuyết trắng tất vải dầm nát mềm mại trên mặt thảm, cảm giác tựa như dầm nát đám mây bình thường, bay bổng. Đây không phải ảo giác, là chân thật tâm lý cảm thụ!

Hắn thăm thò dài một tiếng "Có tiền thật tốt" sau, bắt đầu dò xét Lí Manh Manh hương khuê.

Hương khuê danh xứng với thực, trong gian phòng đó tràn ngập Hoàng Tường Vân tại Lí Manh Manh trên người ngửi được nhàn nhạt U Hương. Cái này U Hương rất đặc biệt, nhưng phi thường say lòng người. Chỉ là mùi vị kia, khiến cho hắn tâm động!

Tâm động? ! Hoàng Tường Vân trong nội tâm đánh cho giật mình, cảm thấy cái này nhất định là ảo giác. Lập tức bả ý nghĩ này bóp chết trong trứng nước đầu.

Trong gian phòng đó hết thấy đều là tuyết trắng nhan sắc, thân ở ở giữa tuyết trắng tuyết trắng Lí Manh Manh, tựa như một cái Bạch Tuyết công chúa!

Hoàng Tường Vân bả chú ý do gian phòng tập trung đến Lí Manh Manh trên người, mới phát hiện nàng đang ngó chừng hắn xem. Lại dùng loại tại chợ bán thức ăn lí chọn món ăn giờ ánh mắt nhân, điều này làm cho hắn cảm thấy rất buồn bực.

Hắn đi qua chặn ánh mắt của nàng, nói: "Người để cho ta cảm giác mình bị mang lên chợ bán thức ăn nào đó quầy hàng, đang bị một vị bác gái chọn lựa!"

Lí Manh Manh dùng Tiểu Bạch tay phẳng một tiếng đẩy ra tay của hắn, sau lại rất ngạc nhiên dùng hai tay bắt lấy, lật qua lật lại xem, một bên xem một bên ngạc nhiên nói: "Ai nha, người cái này tay lớn lên thật là tốt xem, so với nữ hài tử tay xinh đẹp hơn còn nhiều! . . . Tiểu Vân vận, người cái này làn da như thế nào tốt như vậy a, như thế nào bảo dưỡng, dùng là cái gì đồ trang điểm a? Có phải là có bí phương?"

Quan hệ của hai người không biết làm sao lại nhanh chóng cái chặn kéo gần lại. Hơn mười phút trước, bọn họ còn không biết. Chính là giờ phút này, tay của hắn bị nàng cầm lấy bướng bỉnh sờ sờ xoa bóp chỉ tro, lẫn nhau nhưng không có cảm giác cái này có cái gì không đúng!

Hoàng Tường Vân đứng ở trước người của nàng, một cúi đầu liền thấy được nàng cổ áo trong kiều diễm phong cảnh. Hắn nuốt từng ngụm nước bọt, này tuyết trắng cao ngất làm cho hắn có chút tâm loạn loạn.

"Ai nha, người sắc lang! Chán ghét. . ."

Lí Manh Manh cảm giác hào khí không đúng nhân, tựa ngẩng đầu nhìn hắn một cái. Kết quả vừa hay nhìn thấy cái kia sáng quắc mục quang, nàng đương nhiên biết rõ hắn đang nhìn cái gì, lập tức xấu hổ bầm véo tay của hắn hai cái, còn hung hăng cắn hắn hai cái!

Hoàng Tường Vân nhìn qua trắng nõn trên hai tay từ cây đậu cùng hồng hồng răng nhỏ ấn nhân, xấu hổ đồng thời còn có chút dờ khóc dờ cười, nghĩ thầm nàng thật đúng là chúc tiểu Cầu, lớn như vậy cô nương, còn cắn người!

Lí Manh Manh xoay người đi lấy máy tính. Máy tính một khởi động máy, tựa tích tích báo cảnh sát. Nàng vội vàng đem ổ điện nguồn điện tắt đi.

Hoàng Tường Vân đi qua, cũng vô dụng nàng nói, liền mở nguồn điện, khởi động máy tính, kiểm tra báo cảnh sát nguyên nhân.

Lí Manh Manh làm mặt quỷ nhân, giờ nắm tay nhỏ tại phía sau hắn kho tay múa chân , ảo tưởng đưa hắn ra sức đánh bạo biến! Không biết nàng nghĩ tới điều gì, hai má đột nhiên lại đỏ lên, buông xuống nắm tay nhỏ, ngồi ở đầu giường nhìn xem hắn cao lớn bóng lưng ngăn người!

Hoàng Tường Vân kiểm tra một chút, không có phát hiện cái gì tật xấu. Hắn trong lúc đó ngẩng đầu, chứng kiến nhiều không ổ điện cái kia đầu cắm ở trên tường đầu cắm đung đưa không có chen vào lao!

Hắn bả này đầu cắm một lần nữa chen vào hão, lại khởi động máy. Máy tính bình thường khởi động vận hành!

"Tốt lắm!" Hắn quay đầu hướng nàng nói. Lí Manh Manh lấy lại tinh thần nhân, không dám xem ánh mắt của hắn, nhìn xem máy tính màn hình hỏi: "Cái gì tật xấu?"

Hoàng Tường Vân cười chỉ chỉ trên tường ổ điện cùng đầu cắm: "Không có lông bệnh, cái kia đầu cắm người không có chen vào hão!"

"A?" Lí Manh Manh vừa nghe nguyên đến đơn giản như vậy! Mắc cỡ chết người!

Nàng thò phi phi làm được trước máy vi tính, vỗ một cái màn huỳnh quang, kết quả trả lại cho tỉnh điện đánh cho pằng hạ xuống, sợ tới mức nàng kêu sợ

hải!

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đào Hoa Vận Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFullNet.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Tiểu Bạch chân răng giẫm chết người

Hoàng Tường Vân nhìn xem con nàng khí hành vi, buồn cười. Đem nàng cho đánh cho tê tê tay nhỏ bé cầm lên nhìn nhìn, vui đùa ngắt hai cái lại vỗ hai cái, nói: "Không có chuyện, thoát nhìn hay là như vậy đáng yêu!"

Lí Manh Manh cho hắn khiến cho đặc biệt thẹn thùng, vội vàng thu hồi tay nhỏ bé, dùng nắm tay nhỏ đập trên người hắn hai cái, hờn dỗi: "Người cái này tiểu sắc lang, lại sờ ta tay nhỏ bé, chiếm nhân gia tiện nghi!"

Nói xong, nàng thẹn thùng quay đầu đi, không yên lòng vọc mấy vi tính.

Leo lên QQ sau, nàng hàn huyền vài câu. Quay đầu lại hỏi hắn: "Ủy, tiểu Vân vân, người QQ số là bao nhiêu?"

Hoàng Tường Vân ngồi ở sau lưng nàng bên giường, chính ghé vào cái ghế trên lưng xem nàng nói chuyện phiếm. Hắn nói mã số của mình. Bởi vì cách nàng rất gần, hắn thở ra nhiệt khí phun tại tai của nàng sau cùng trên cổ, ngứa, nóng nóng, ma ma, làm cho trong nội tâm nàng đầu loạn loạn. . .

Khuôn mặt của nàng nhân đỏ hơn, liên quan tuyết trắng cổ cũng phấn hồng phấn hồng, thập phần xinh đẹp!

"Mặt mã ?" Nàng cố tự trấn định. Muốn hướng trước ngồi một chút, chính là lại không biết như thế nào không nỡ cách hắn quá xa. Vì vậy trả lại cho hắn phun nhiệt khí, trong nội tâm vừa thẹn vừa mừng, tràn đầy nói không rõ nói không rõ khác thường tình cảm.

Hoàng Tường Vân nói mặt mã. Lúc này hắn cũng chú ý tới khuôn mặt của nàng nhân cùng cổ đều hồng đủ mệ! Xem nàng cao ngất pháp phòng được như vậy dao động người tâm, ánh mắt nhân lại ngập nước. Trong nội tâm vừa động, liền đoán được nguyên tác nguyên nhân.

Bất quá, lại nói tiếp hắn cũng rất yêu mến như vậy gần cự ly tiếp xúc cảm giác của nàng. Trên người của nàng Hương Hương, ngoại trừ này U Hương, còn có nhân nhật mùi sữa thơm nhân, rất làm cho hắn tâm động. Hơn nữa tóc của nàng Nhu Nhu, cũng rất hương, đụng tại cánh tay của hắn cùng trên mặt cảm giác rất đẹp hảo!

Tóm lại, Lí Manh Manh cho Hoàng Tường Vân một loại rất ngọt mỹ rất ấm áp cảm giác kỳ diệu. Cảm giác như vậy, mặc dù là thân mật khẳng khí Kiều Kiều cùng Nhu Nhu, cũng chưa từng giao phó qua hắn!

Lí Manh Manh lên đất liền Hoàng Tường Vân QQ. Thấy được hắn võng danh là Tường Vân nhiều đóa, liền cười nói: "Tiểu Vân vân, người cái này võng danh thật đáng yêu a! Khanh khách. . . Đêm đen mượn cho ta màu đen con mắt, chính là ta lại dùng hắn đến tìm kiếm Quang Minh, còn có trên đường người khác rơi xuống tiền xu! . . . Ha ha, người cái này kí tên thật là trêu chọc!"

"Bình thường trêu chọc, đối với người trêu chọc!"

Hắn lời còn chưa dứt, đã bị Lí Manh Manh tuyết trắng tuyết trắng nắm tay nhỏ đập vào trên trán. Nàng tay nhỏ bé tron mềm mềm mại, xúc cảm tuyệt hảo. Chính là nàng nắm tay nhỏ, cũng không có một điểm cứng rắn cảm giác. Cho hắn mang đến là không là đau đớn, là hương thụ!

Lí Manh Manh đem mình QQ gia tại bạn tốt của hắn trong danh sách. Càng làm hắn số gia tại bạn tốt của mình lí. Sau đó làm nhiều việc cùng lúc, cùng một chỗ trò chuyện hai cái QQ số! Lát nữa nhân lại cảm thấy bất quá nghiện, lại thượng hai cái số, bốn số cùng một chỗ trò chuyện.

Hoàng Tường Vân đã gấp nàng tay nhỏ bé su su ờ trên bàn phím bay múa, trên màn hình đối thoại cửa sổ là tả mờ chấm dứt, đóng lại mở. Này tốc độ nhanh, hãy cùng xoạt bình thường như!

Nhìn xem nàng cầm nàng cùng mình bạn trên mạng trêu đùa, Hoàng Tường Vân dờ khóc dờ cười. Nàng một người sắm vai nhiều cái nhân vật, lại còn diễn làm như có thật, thật làm cho hắn bội phục thiên phú của nàng dị bẩm!

Đột nhiên, Hoàng Tường Vân chứng kiến Duyên Mộng Huân hình cái đầu phát sáng lên. Cơ hồ là lập tức, nàng tự hỏi: thối nhiều đóa, làm sao người nhớ tới lên mạng đến đây? Người người này, đều thời gian thật dài không làm người bản chức công tác, bản tiểu thư quyết định cái người tiền lương! (hung ác phần nộ khinh bỉ biểu lộ)

Hoàng Tường Vân còn không cần nói lời nói, Lí Manh Manh đã thay hắn đáp lời: ta hôm nay đột nhiên tâm tình rất sáng lạn, cho nên đi ra phóng thông

khí. Tiền lương vốn sẽ không nhiều, người lại cái sẽ không, xin đừng như vậy tham tiền được không? Ta tổng người một chi Mân Côi tốt lắm, đồng thời đưa lên ta đối với người bị trẻ ý nghĩ - yêu thương! (mỉm cười mờ mờ lạnh lẽo, còn có một chi Mân Côi.)

Hoàng Tường Vân bạo hàn! Nhưng khi nhìn đến Lí Mạnh Mạnh này quay đầu lại mắt lé tăng thêm cử động nắm tay nhỏ uy hiếp biểu lộ, hần cũng chỉ hảo bất đắc dĩ nhận mệnh ! Trong nội tâm đại thán: gặp người không quen a!

Duyên Mộng Huân: thối nhiều đóa, quý hẹp hòi! Đừng tìm ta cọt nhà dịu dàng, chán ghét! . . . Đúng rồi, bằng hữu của ta liên lạc người có hay không a.

"Cái gì bằng hữu, liên hệ rồi sao?" Lí Mạnh Mạnh quay đầu lại hỏi hần. Hần lắc đầu: "Chưa thấy qua, không có liên lạc."

Lí Mạnh Mạnh héch lên miệng nhỏ, trở lại: không có a. Điện thoại thoải mái đọc: wop. (1)(6)k. Cn cả đề ý

Duyên Mộng Huân: người này, không phải nói liên lạc ta sao của người? Chờ ta quay đầu lại hỏi hỏi nàng. Bất quá người yên tâm đi, này vài chục vạn nguyên tiền nhuận bút, nhất định là không phải người không ai có thể hơn, nhớ rõ đừng quên thỉnh bản tiểu thư ăn cơm a! . . . Không được, ăn hết cơm không đủ, còn tốt hơn thật tốt nhiều lễ vật mới được, a! (đắc ý biểu lộ)

Lí Mạnh Mạnh quay đầu lại cho đã mắt đều là Tiểu Tinh tinh: "Tiểu Vân vân, người là tác gia sao? Nhiều như vậy tiền nhuận bút, trời ạ, người quá thần kỳ!"

"Người sùng bái ta? Ta đây tự hy sinh hạ xuống, ôm người một chút cái này fan tốt lắm!" Hoàng Tường Vân cười mở ra hai tay.

Lí Mạnh Mạnh cho hần hai cái nắm tay nhỏ, sau đó trở lại Duyên Mộng Huân: yên tâm đi, nhất định. Mỹ nữ, ta tổng người một cái nhẫn kim cương, chúng ta kết hôn được không?

Duyên Mộng Huân trầm mặc hạ xuống, yêu cầu tần số nhìn. Chuyển được sau, tự gấp cửa sổ lí xuất hiện nhất chích tuyết trắng tuyết trắng búp bê, là phóng trên sàn nhà ! Tiếp theo, một đôi tuyết trắng tuyết trắng tiểu cước nha, đối với nó lại đá lại đạp lại giẫm, còn có lời thuyết minh: đá người thổi nhiều đóa, đánh người cá thổi nhiều đóa, giẫm người thổi nhiều đóa, bạo biến người sắc lang thổi nhiều đóa, cho người còn dám đùa giỡn bản tiểu thư. . .

Hình ảnh biến mất. Lí Mạnh Mạnh chợt cười! Hoàng Tường Vân dờ khóc dờ cười.

Duyên Mộng Huân lại nữa rồi tin tức: như thế nào? Sắc lang thổi nhiều đóa, bản tiểu thư thái thức mát xa tài nghệ như thế nào, thư thái không có?

Lí Mạnh Mạnh ôm bụng nhỏ ha ha cười, miễn cưỡng trở lại: độ mạnh yếu hơi có chút khiêm khuyết, ta yêu mến đa dụng chút ít giẫm, này mới sướng a! Người tiểu cước nha thật đẹp thực non, thực muốn cắn lên một ngụm a! Nếu người để cho ta cắn một ngụm, ta liền cho người tận tình giẫm! . . . Huân Huân, ta rất thích người tiểu Nha Nha a!

Hoàng Tường Vân sau lưng lạnh lẽo, nhỏ giọng hỏi Lí Mạnh Mạnh: "Ta nói Mạnh Mạnh đại tỷ, người có phải hay không có cái kia yêu thích a?"

Lí Mạnh Mạnh tay nhỏ bé chuẩn xác nắm cái mũi của hần, rất kỹ xảo vặn một chút, mũi như được hần chảy ra nước mắt! Nàng cười khanh khách, kiêu mỹ mắt trắng không còn chút máu, thủy sinh sinh hờn dỗi: "Cho người lại cùng tỷ tỷ nói bậy!"

Hoàng Tường Vân đối với nàng ngang ngược thật là có chút bất đắc dĩ. Nàng rất đáng yêu, chính là nàng cũng rất đáng giận.

Duyên Mộng Huân lại chuyển được tần số nhìn, bà cái kia búp bê lại là một hồi hung hăng tra tấn, xem nàng này dụng cả tay chân tư thế, thật sự là sát khí nghiêm nghị! Làm cho Hoàng Tường Vân cảm thấy buồn cười đồng thời, cũng hiểu được có chút bốc lên khí lạnh.

Duyên Mộng Huân tra tấn hết cái kia búp bê, lại cầm một bả đao gọt trái cây để ngang búp bê giữa hai chân, thủy sinh sinh nói: "Thối nhiều đóa, sắc nhiều đóa, còn dám cùng bản tiểu thư sắc sắc, tự động đao găm cắt người tiểu JJ oOo! Hừ, cho người ném thử làm thế kỷ này cuối cùng một cái thái giẫm mũi vị. . . Hơn nữa, đến lúc đó bản tiểu thư còn có thể hy sinh nhất hạ lại dụ người phạm tội, cho người lần thụ tra tấn!"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đào Hoa Vận Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.